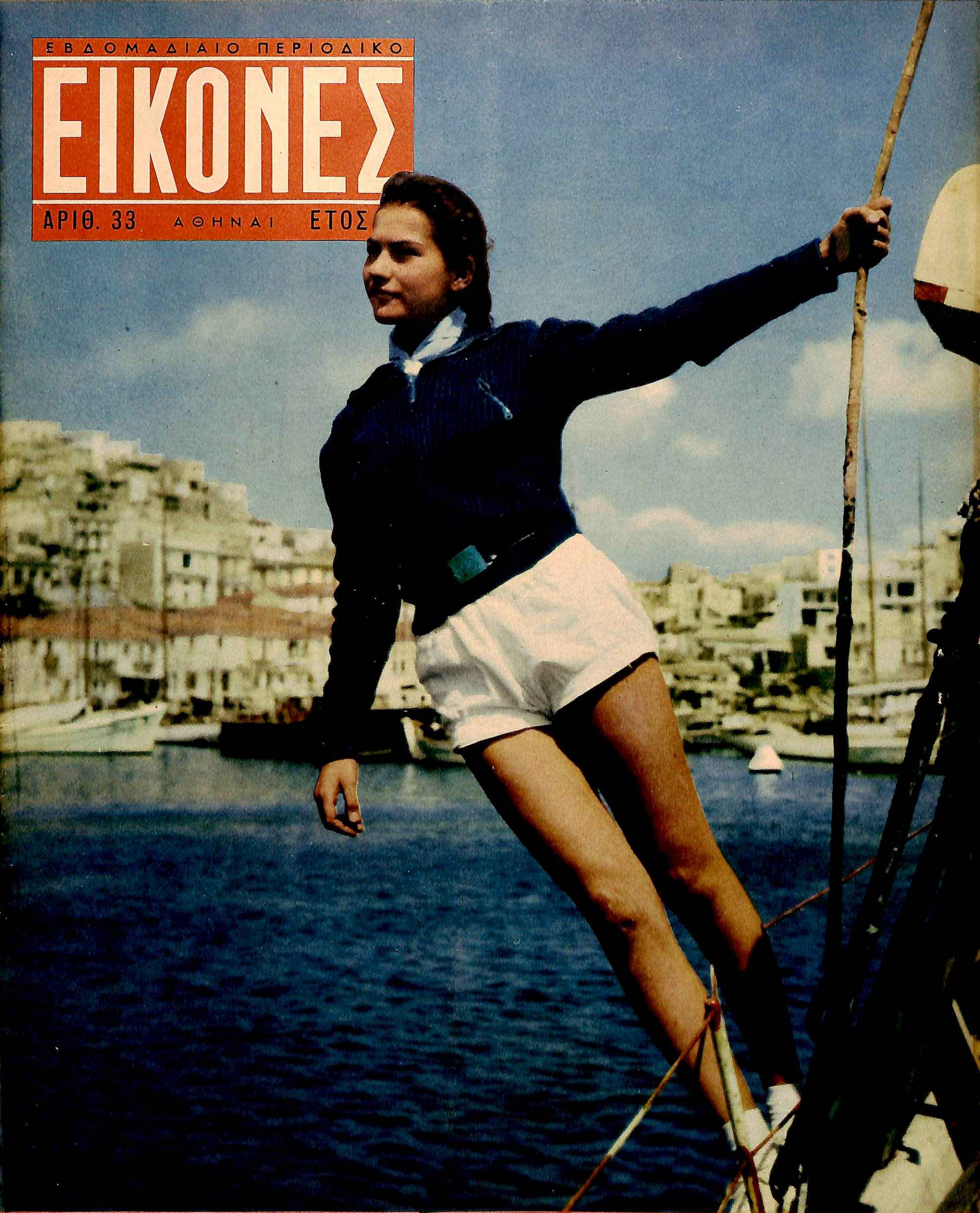
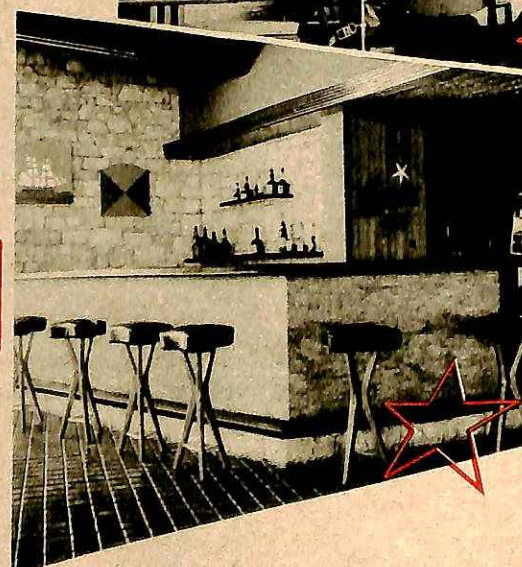
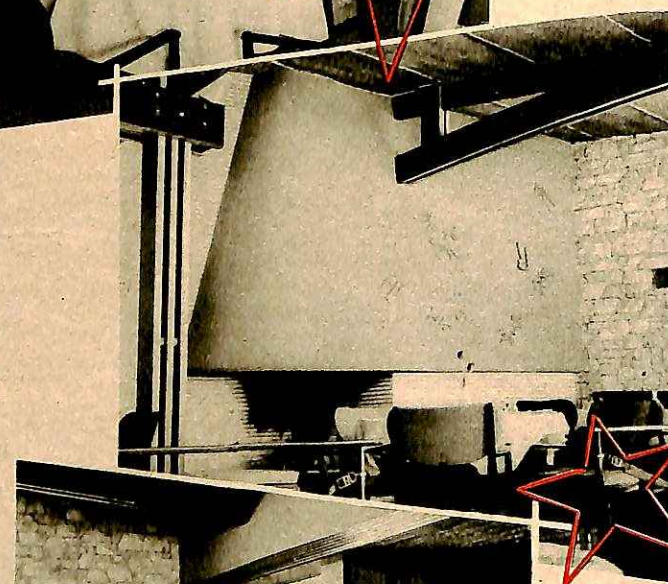
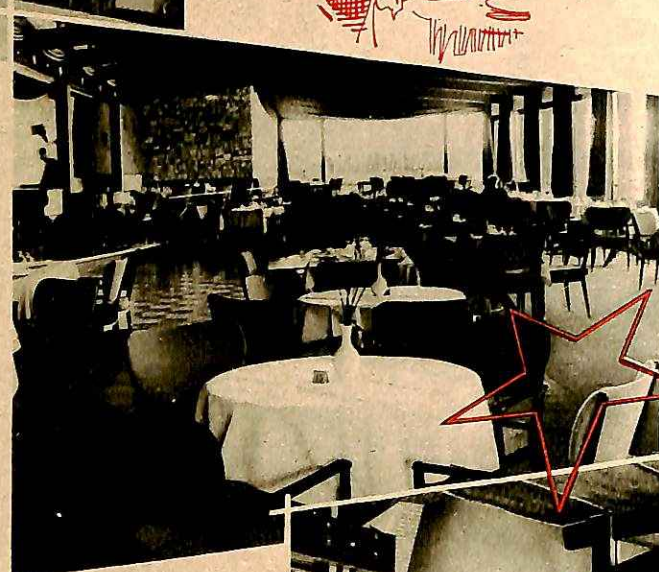
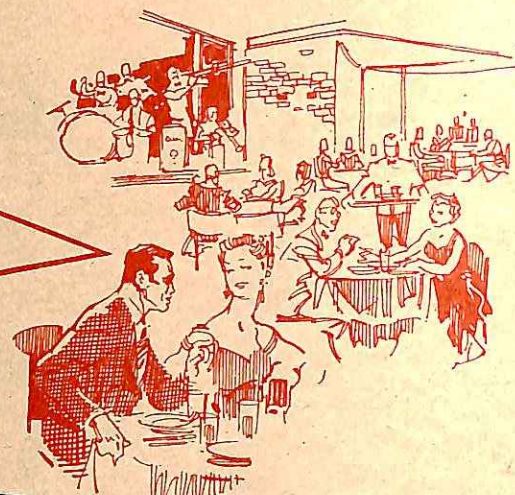
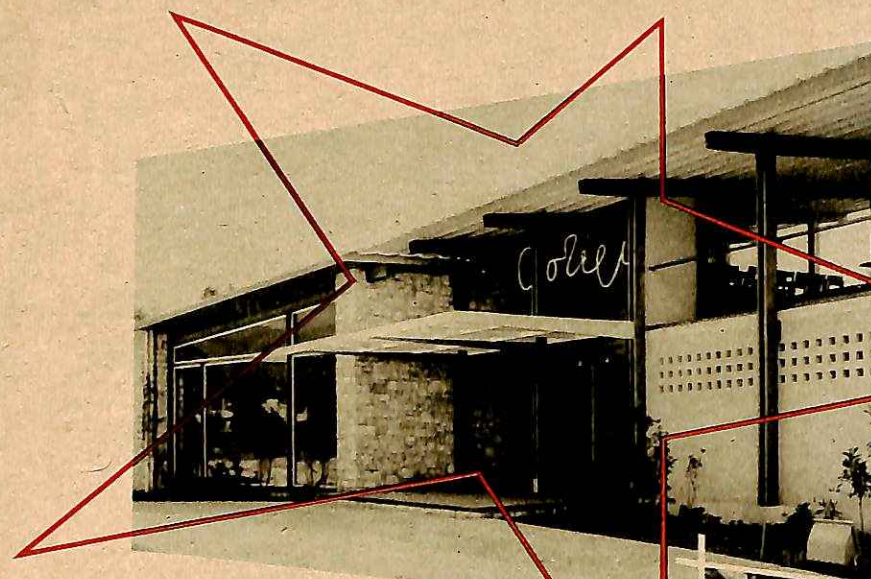

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 33 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ

- ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ
- ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΦΑΓΗΤΑ
- Η ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

"ΑΣΤΕΡΙΑ"
La Bérna

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 330^{ΟΝ}

11 - 17 ΙΟΥΝ.ΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
'Εκδόσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

'Εσωτερικού : 'Εξάμηνος : Δρχ. 130.—
'Ετησία : » 260.—
'Εξωτερικού : 'Εξάμηνος : \$ 7.—
'Ετησία : \$ 14.—

'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως
'Αγγελίαι, διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν

'Απαγορεύεται ἡ ἀνοδημοσίεσις ἄρθρων καὶ εἰκόνων τοῦ
περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἄδεια τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδο-
τῶν. Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : 'Ελένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις 'Εκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
('Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης εὐθύνης
(Κεφάλαιον ὀλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΝΕΙΑΤΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ.
Τὰ νειάτια δίνουν τὴν ὁμορφιά
τους, ἡ θάλασσα τὴ δροσιά τῆς
καὶ ὁ συνδυασμός τους μιὰ θελ-
κτικὴ ἐνοσάρκωση τοῦ ναυτικοῦ
πνεύματος τῆς φυλῆς. Δὲν αἰς
θυμίζει συγχρονισμένη ἐγγονού-
λα τῆς Μπουμπουλίνας ἢ νεαρή;

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ:

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΑΓΡΥΠΝΟΥΝ

"Ενα ρεπορτάζ στὰ σύνορα

Η ΜΗΔΕΙΑ

στὴ σκηνὴ καὶ στὴν τέχνη

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Κάθε δίσκετο χρόνο 80 ἑκατομμύρια
'Αμερικανοὶ ἐκλέγουν τὸν Πρόεδρό τους

Coupe

ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΤΑ-
ΘΕΡΑ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑ-
ΒΑΝΤΟΣ ΠΟΙΟΤΗΤ

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

Δεν είναι τυχαίο ότι χιλιάδες άνθρωποι αγοράζουν από τα καταστήματά μας, βρίσκουν: ΚΑΛΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΦΤΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΧΡΥΣΙ ΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΙΤΑΜΙΝΟΥΧΟΣ ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ

VIOLAN

Δυναμώνει τις ρίζες των μαλλιών και διατηρεί το κτένισμα άψογον

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΠΕΡΙ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

«... Είς τὸ περὶ Καζαντζάκη δεύτερον ἄρθρον, τὸ ἀντὶ ὑπογραφῆς φέρον τρεῖς ἀστερίσκους, καὶ εἰς τὴν προτελευταίαν παράγραφον 6' στήλης 19 σελίδος — ἐγράφη ὅτι εἰς τὴν Οὐνέσκο ὁ Καζαντζάκης ἐλάμβανε ὡς διευθυντῆς τμήματος μεταφράσεως κλασικῶν ἔργων ἡγεμονικὸν μισθόν. Ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας παρελείφθη δλόκληρος ἡ ἀμέσως παρακάτω παράγραφος, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐτονίζετο ὅτι τόση ἦτο ἡ ἐπιθυμία τοῦ Καζαντζάκη νὰ ἀφιερωθῇ ἐξ δλόκληρου εἰς τὸ λογοτεχνικὸν ἔργον του, ὥστε δὲν ἐδίστασε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν του καὶ τὸν μεγάλον τῆς μισθὸν καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς μίαν ἀπόμερον γωνίαν τῆς Ἀντίμπε, ὅπου ἀπὸ ἐτῶν, ἀπερίσπαστος, ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἔργον του.»

Αὐτὰ μᾶς γράφει ὁ συντάκτης τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου.

ΕΝΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

«... Ἀργήσες, ἀλλὰ τουλάχιστον μᾶς ἱκανοποιήσες δλους. Αὐτὸ τὸ ἐξώφυλλο μὲ τὴν μορφή τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ἦταν ἐξοχο, ὅπως κι ἂν τὸ ἐξετάζω. Μορφή γελαστή, χαρκτηριστικά ἀδρά, λεβεντιά, «σέξ ἀπὸ πηλὴ» (γιατὶ ὄχι κι αὐτό;) ὅλα τὰ εἶχε... Καὶ τὰ χρώματα, αὐτοὶ οἱ ἀπαλοὶ τόνοι μοῦ ὑπερέρσαν...».

Ρένος Μαυρίδης (Κρήτη)

Ἀσφαλῶς θὰ ἐνθυμούνται οἱ ἀναγνώστες τοῦ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ τὸ πόσες φορές φιλοξένησα γράμματα, νεαρῶν ἰδίως φίλων μας, ποὺ ἐπίμονα ζητοῦσαν μίαν «μεγάλη φωτογραφία τοῦ διαδόχου, ἔστω καὶ χωρὶς χρώματα». Νά, λοιπόν, ποὺ ἱκανοποιήθηκε κι αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο, ἂν κρίνω ἀπὸ τὰ γράμματα ποὺ ἔλαβα μέχρις ὧρας. Γιατὶ ἀργήσαμε; Μὰ ἀπλῶς γιατί δὲν μᾶς ἄρεσε καμμία ἀπὸ τὶς γνωστὲς φωτογραφίες. Ὅταν, τέλος, βρήκαμε μερικές, πρῶτα τὶς δοκιμάσαμε τυπογραφικὰ — καὶ τὴν καλύτερη, στὸ πλεόν ἐπιτυχημένο δοκίμιο, τὴν «τραβήξαμε» ἐξώφυλλο.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ

«... Μοιάζει μὲ ἀνοησία αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς πῶ, ἀλλὰ, ἂν τὸ καλοεξετάσῃ κανεὶς, ἴσως νὰ μοῦ δώσῃ λίγο δίκαιο. Γι' αὐτὸ σοῦ γράφω, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ῥῆς λίγο χῶρο στὸ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ καὶ γιὰ τὴν ἀπορία μου... Ποῦ μπορῶ νὰ χαρῶ τὴν θάλασσα, κοντὰ στὴν Ἀθήνα; Τὸ ἐρώτημα ἔχει, φυσικά, εὐκόλη ἀπάντηση, ἀφοῦ ὁ Σαρωνικὸς λουζεὶ ὅλη τὴν περιοχὴ. Ἐγὼ ὅμως δὲν μπορῶ νὰ πάρω δολτὰ ὅλες τὶς ἀκτὲς «δοκιμάζοντας» τὸ ποῦ εἶναι καλὰ, ποῦ εἶναι καθαρά, ποῦ ἔχει καμπίνες, ποῦ εἶναι ἀκριβά, ποῦ ἔχει κόσμο, ποῦ εἶναι μοναξιά κλπ., οὔτε καὶ εἶναι εὐκόλο νὰ βρῶ τὶς μύριες ἀφετηρίες τῶν λεωφορείων καὶ νὰ μάθω πόση ὥρα πρέπει νὰ κάσω γιὰ νὰ βρεθῶ στὴν θάλασσα... Λίγες Κυριακὲς διαθέτω. Παρέες δὲν ἔχω. Ἀλλοτε, μὲ διασκεδάει ὁ κόσμος καὶ συχνὰ θέλω μόνη μου νὰ κολυμπῶ... Ποῦ νὰ

πάω; Πῶς θὰ πάω; Τί θὰ βρῶ ὅπου πάω; Παρακαλῶ, βοηθήστε με, γιατί ἀσφαλῶς στὴν δύσκολη θέση μου θὰ βρίσκωνται καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀναγνώστες σου...»

Λίλα Πολιτοδούλου (Ἑκάλη)

Δηλαδή θέλετε ἓναν μικρὸ ὁδηγὸ τῶν ἀκτῶν, κατὶ εὐκόλο, εὐχρηστο, μὲ σωστὲς πληροφορίες τοῦ τί θὰ βρῆτε σὲ κάθε θέση, ὥστε νὰ μὴ βρεθῆτε πρὸ ἐκπλήξεων. Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἔκαναν τὴν ἴδια σκέψη, (γιατὶ ἂν καὶ Εἰκόνες, ἔχουν... μυαλό!) καὶ προετοιμάζουν κατὶ σχετικὸ πού εἶναι ἤδη ὑπὸ ἐκτύπωση. Οἱ συντάκται τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου προσπάθησαν μ' ἓναν ἄπλο, ἀλλὰ καὶ εὐχάριστο καὶ πρακτικὸ τρόπο νὰ λύσουν τὶς ἀπορίες ποὺ μᾶς σημειώνετε. Ἐλπίζω νὰ λύσετε, λοιπόν, αὐτὸ τὸ μυστήριό, μόνις δημοσιεύσωμε τὸ σχετικὸ θέμα.

ΔΙΑΚΟΠΑΙ

«... Μὲ φρίκη βλέπω νὰ ἐρχεται τὸ καλοκαίρι γιατί τελειώνει τὸ σχολεῖο καὶ θὰ πρέπει νὰ ὑποστῶ τοῦ κόσμου τὶς ταλαιπωρίες ἀπὸ τὰ δυὸ μου παιδιὰ, ποὺ εἶναι θηρία ἀνήμερα... Μὴ γνωρίζοντας τί νὰ κάνω, προσφεύγω σὲ σᾶς μὲ τὴν παράκληση νὰ μοῦ ὑποδείξετε ἓνα αὐστηρὸ σχολεῖο ἢ μίαν κατασκήνωση γιὰ νὰ τὰ κλείσω ἐσωτερικά καὶ νὰ περάσω ἐστὶ κ' ἐγὼ ἡσυχὰ τὶς διακοπές μου...».

Ἐφη Ρ. Κ. (Νίκαια)

Φοδούμαι ὅτι ἡ τελευταία φράσις τῆς ἐπιστολῆς σᾶς ἀποτελεῖ τὸ «κλειδί» τοῦ ἐρωτήματος, ἀλλὰ καὶ τῶν βασάνων σᾶς. Ἴσως, ἂν φροντίσετε κάπως λιγώτερο τὸν ἑαυτὸ σας, νὰ περνούσατε κι' ἐσεῖς καλὲς διακοπές, «μαζί» μὲ τὰ παιδιὰ σας. Σκεφθήκατε καὶ δοκιμάσατε νὰ «ὀργανώσετε» τὴν ἡμέρα τῶν παιδιῶν σας; Τὸ παιχνίδι τους, τὰ ἐνδιαφέροντά τους, τὶς ὥρες ποὺ ἂν δὲν γεμίσουν μὲ κατὶ προετοιμασμένο, θὰ σᾶς κάνουν νὰ μαρτυρήσετε; Κακὰ παιδιὰ, λέγεται ὅτι δὲν ὑπάρχουν. Γίνονται, ὅμως, λόγω τῆς ἀδιαφορίας τῶν γονέων τους. Ἀντὶ, λοιπόν, νὰ τὰ «κλείσετε» κάπου, τουλάχιστον γιὰ μίαν φορά, — ἔστω καὶ σὰν πείραμα — φροντίστε νὰ τὰ σπρώξετε πρὸς κατὶ τὸ ἐνδιαφέρον. Τὰ προσκοπικά καὶ ὀδηγικά βιβλία ἔχουν χίλια δυὸ ἐνδιαφέροντα γιὰ νὰ γεμίσουν τὶς ὥρες τῶν διακοπῶν, εἴτε βρεθῆτε στὴν θάλασσα, εἴτε πᾶτε στὸ βουνό. Ἴσως, μὲ τὸ σύστημα αὐτό, «γνωρίσετε» ἐπιτέλους τὰ παιδιὰ σας. Περιμένω, λοιπόν, νέα σας, τὸ Φθινόπωρο.

ΛΑΘΟΣ

Στὸ 31ο τεῦχος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ παρουσιάσθηκε ἓνα πειρὲργο λάθος, ποὺ σπεύδω νὰ σημειώσω, πρὶν μὲ πνίξουν οἱ ἐπιστολὲς τῶν διαμαρτυρομένων ἀναγνωστῶν μας. Στὸ περὶ Αἰγίνης ἄρθρο δημοσιεύθηκε καὶ μίαν φωτογραφία (ἡ πρώτη, παρὰ τὸν τίτλο) ποὺ δὲν εἰκονίζει τὸ ὠραῖο νησί τοῦ Σαρωνικοῦ,

ἀλλὰ παρουσιάζει μίαν ἀποψη τῆς ... Κρήτης. Τὸ λάθος εἶναι εὐκόλο νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ καθένας, ἂν σκεφθῇ ὅτι στὸν σχετικὸ φάκελο ὅπου ὑπῆρχαν ὅλα τὰ σχετικὰ δοκίμια, χώθηκε, ἀπὸ ἀπροσεξία, κι αὐτὴ ἡ ἀσχετος ἀποψη. Ἐτσί, τὸ ὕλικο ἐφυγε γιὰ τὸ τυπογραφεῖο, ἔγινε ἡ προεργασία, συνετελέσθη καὶ ἡ ἐκτύπωση, καὶ τότε... ὦ τῆς φρίκης, ἀπεκαλύφθη τὸ λάθος. Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ θεωροῦν ὑποχρέωσή των νὰ σημειώσουν τὸ λάθος καὶ νὰ ζητήσουν συγγνώμη ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες των.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

«... Τώρα μὲ τὸ καλοκαίρι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ δημοσιεύατε μερικοὺς διαγωνισμούς; Ὅλοι κάποτε, κάπου θὰ πᾶμε, κ' ἐκεῖ, τὰ βράδια δὲν θὰ ξέρωμε πῶς νὰ γεμίσωμε τὶς ὥρες μας... Ὅλα τὰ περιοδικά, πάντοτε κατὶ δημοσιεύουν... Τουλάχιστον ἂς πάρουν μεγαλύτερο χῶρο τὰ παιχνίδια κλπ...».

Ρούλα Καμινότητρου

Πολλὲς φορές τὸ θέμα τῶν διαγωνισμῶν μελετήθηκε ἀπὸ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ. Ἀτυχῶς, νομίζουμε ὅτι τὸ καλοκαίρι δὲν εἶναι ἐποχὴ κατὰλληλη γιὰ τέτοιες πρωτοβουλίες, ὅταν κανεὶς κουρασμένος ἀπὸ τὸ ὑπαιθρον ἀποζητᾷ τὴν ἀνάπαυση, πνευματικὰ καὶ σωματικὰ.

ΔΕΙΓΜΑ

«... Μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον κάθε ἐβδομάδα παρακολουθῶ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ. Πραγματικὰ εἶναι ἓνα ὠραῖο-τατο περιοδικό, γεμάτο ἐνδιαφέρον. Ἐκτός, βέβαια, ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μου, βλέπω ὅτι ἐδῶ στὴν πόλιν μας παρακολουθεῖται καὶ ἀπὸ ἄλλους, οἱ ὁ-

ποῖοι θέλουν νὰ πλουτίσουν τὶς γνώσεις τους. Παρ' ὅλα τὰ 18 μου χρόνια, ἴσως σᾶς φανῇ ἀνόητο, νὰ ζητῶ νὰ συμμετάσχω σ' αὐτὴ τὴν κίνησή σας. Θὰ ἤθελα νὰ δώσω καὶ ἐγὼ κάποια βοήθεια, κάποιο ἄρθρο ἀφορώντας τὴν ὠραία μας Ἀλεξάνδρεια, ἢ ὅ,τι μπορεῖ νὰ δώσῃ μίαν κοπέλα τῆς ἡλικίας μας. Εἶμαι διατεθειμένη ν' ἀναλάβω ὅ,τιδήποτε, τὸ ὁποῖο θὰ σᾶς εὐχαρίστῃ. Γιὰ νὰ σᾶς δώσω λίγα στοιχεῖα, ὥστε νὰ μὲ γνωρίσετε καλύτερα, σᾶς λέγω ὅτι ἀσχολοῦμαι μὲ τὴ μουσικὴ, ζωγραφικὴ, στολισμούς καὶ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν καλλιτεχνία. Ἀγαπῶ τὴ φύση, τὰ λουλούδια καὶ ἀσχολοῦμαι πολὺ ὅταν βρίσκω καιρὸ. Γι' αὐτό, ἂν νομίζετε ὅτι θὰ μπορούσα νὰ προσφέρω ἔστω καὶ μίαν μικρὴ ἐργασία στὸ περιοδικό σας, μὴ διστάσετε. Θὰ περιμένω ἀπάντησή σας στὸ ἐρχόμενο περιοδικό.

Μεθ' ὑπολήψεως

«Σαμπρίνα» (Αλεξάνδρεια, Αἴγυπτος)

Συμπαθέστατο γράμμα, εὐγενικό, μὲ μίαν πρόταση ποὺ θὰ παρουσιάσῃ ἴσως ἓνα ἐνδιαφέρον. Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ «Σαμπρίνα»; Καὶ γιατί δὲν καταδέχεται νὰ ὑπογράψῃ; Φαίνεται τὴν ἄρνηση; Μὰ μήπως νομίζει ὅτι στὴν ζωὴ, ὅλο «ναῖ» θὰ τῆς λένε; Καὶ μετὰ, πῶς ζητᾷ κατὶ, χωρὶς νὰ προσφέρῃ τίποτε, οὔτε τὸ ὄνομά της; Λυποῦμαι, ἀλλὰ ποτὲ δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν νοστορπία. Νομίζω ὅτι εἶναι ἑλλειψὶς ἀνατροφῆς, ὅσο καὶ κοινωνικῆς ἀγωγῆς.

**Εἶθε
ΚΟΚΕΤΑ
;**

● Τὸ καλοκαίρι οἱ πόροι φράζουν εὐκολώτερα. Καὶ τότε ἡ «ἀναπνοή» τοῦ δέρματος ἐμποδίζεται. Τὰ μπιμπικία πληθαίνουν. Ἡ δροσιά τῆς ἐπιδερμίδος ἀδύνη κι' ἡ ὁμορφία χάνεται.

● Γι' αὐτὸ τώρα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ, ἐπιβάλλεται ὁ καθημερινὸς καθαρισμὸς τῆς ἐπιδερμίδος σας μὲ τὸ ἀγνὸ Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελπάν. Μετὰ τὸν καθαρισμό, χρησιμοποῖστε κρέμα Λανολίνη Μελπάν, ὡς τροφὴ τοῦ δέρματος.

ΜΕΛΠΑΝ

Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ

ΝΕΟΣΤΡΟΜ

Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΣΙΑ
ΒΙΟΗΧΑΜΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΕΚΘΕΣΙΣ - ΠΟΛΗΣΣΙ - ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΘΗΣΕΙΣ - ΤΗΛ. 21.516

**Ἐνα ὠραῖο
Δῶρον**

ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Τὸ Σωματεῖον Ἡ ΜΗΤΡΟΤΗΣ, ἐγκατέστησε ἐντὸς τοῦ Μαιευτηρίου Ἀλεξάνδρας (Λεωφ. Βασ. Σοφίας καὶ Λαοδικείας) πρᾶτῆριον, ὅπου θὰ πωλοῦνται διάφορα εἶδη γιὰ νεογέννητα καὶ νοσηλευόμενας εἰς τιμὰς προσιτάς. Οἱ ἀγοράζοντες τὰ δῶρα τῶν ἀπὸ τὸ πρᾶτῆριον ἔχουν τὴν εὐχέριαν νὰ διαλέγουν ἐπὶ τόπου ἓνα ὠραῖο δῶρο, προσφέρουν δὲ συγχρόνως καὶ μίαν βοήθεια σὲ ἀπόρους μητέρας, διότι τὰ ἔσοδα τοῦ πρᾶτῆριου διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόρων νοσηλευμένων τοῦ Μαιευτηρίου.

Mobil

Σέ κάθε γωνιά τής 'Ελλάδος τά πρατήρια μέ σήμα τόν Πήγασο
σας εξασφαλίζουν άνετο, ασφαλές και οικονομικό ταξίδι μέ:

Super Mobilgas
& **Mobiloil Special**

MOBIL OIL HELLAS A. E.

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

Η Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΥΛΟΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΛΑΟΙ

Η ανταλλαγή επισκέψεων μεταξύ των αρχηγών των κρατών είναι πάντα ένα από τα πλέον ευόλινα χαρακτηριστικά κάθε ειρηνικής εποχής.

Δεσμοί ανανεώνονται, απόψεις ανταλλάσσονται, προβλήματα εξευνώνται.

Στην ροή του παρελθόντος μπαίνει η σφραγίς του παρόντος με τη λαμπρή της μελλοντική προβολή, με τις ελπίδες και τας επιφυλάξεις με τα όνειρα και τούς κινδύνους.

Στον μεταπολεμικό ευρωπαϊκό χώρο, που μόλις τώρα κατασταλάζει, η 'Ελλάς και η Γαλλία συνεχίζουν μια μακραίωνη παράδοση συνεργασίας, συνεννόησης, ανταλλαγής και αμοιβαίας συμπαράστασης, από τον εποικισμό της Μασσαλίας μέχρι το Ναυαρίνο και τον ναύαρχο Δεριγνύ.

Κοινές είναι πολλές από τις ρίζες: το κλασικό πνεύμα, ιδίως, και ο σταυρός της χριστιανωσύνης.

Κοινή η έφεση για την ανεξαρτησία και την δικαιοσύνη, που εδαιμόνησε δύο από τις σπουδαιότερες επαναστάσεις της ιστορίας: το 1792 και το 1821.

Κοινοί ήταν κατόπιν και οι αγώνες στον αιώνα μας, ακόμη και μέχρι του τελευταίου πολέμου.

Κοινή θα έπρεπε να είναι και στενότερη και πλέον έναρμονισμένη η στάσις των δύο κρατών απέναντι και στα σύγχρονα αιτήματα της 'Ελευθερίας...

"Όταν συναντώνται οι συνταγματικοί αρ-

χηγοί των κρατών δεν συμβάλλονται, θέβαια, και δεν διαπραγματεύονται συνθήκας, αλλά πάντως συνομιλούν, και δίδουν συχνά τον τόνο εις άλλας συνομιλίας.

Γι' αυτό, άλλωστε, είναι και παρόντες οι αντίστοιχοι ύπουργοί επί των 'Εξωτερικών.

Θέματα διασυμμαχικά, οικονομικά, μορφωτικά, απασχολούν την στιγμήν αυτήν τας δύο χώρας, και πολλά απ' αυτά εύρισκουν τη λύση των, και άλλα, άργα ή γρήγορα, θα θρούν την δική των.

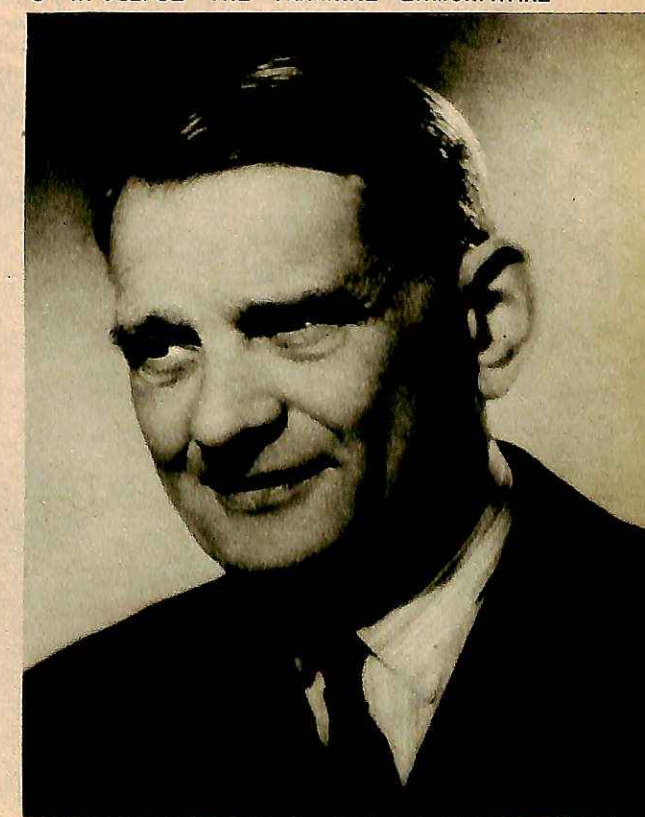
'Η Γαλλία και η 'Ελλάς έχουν πάντοτε θρη κάποιον τρόπον να συνεργάζονται.

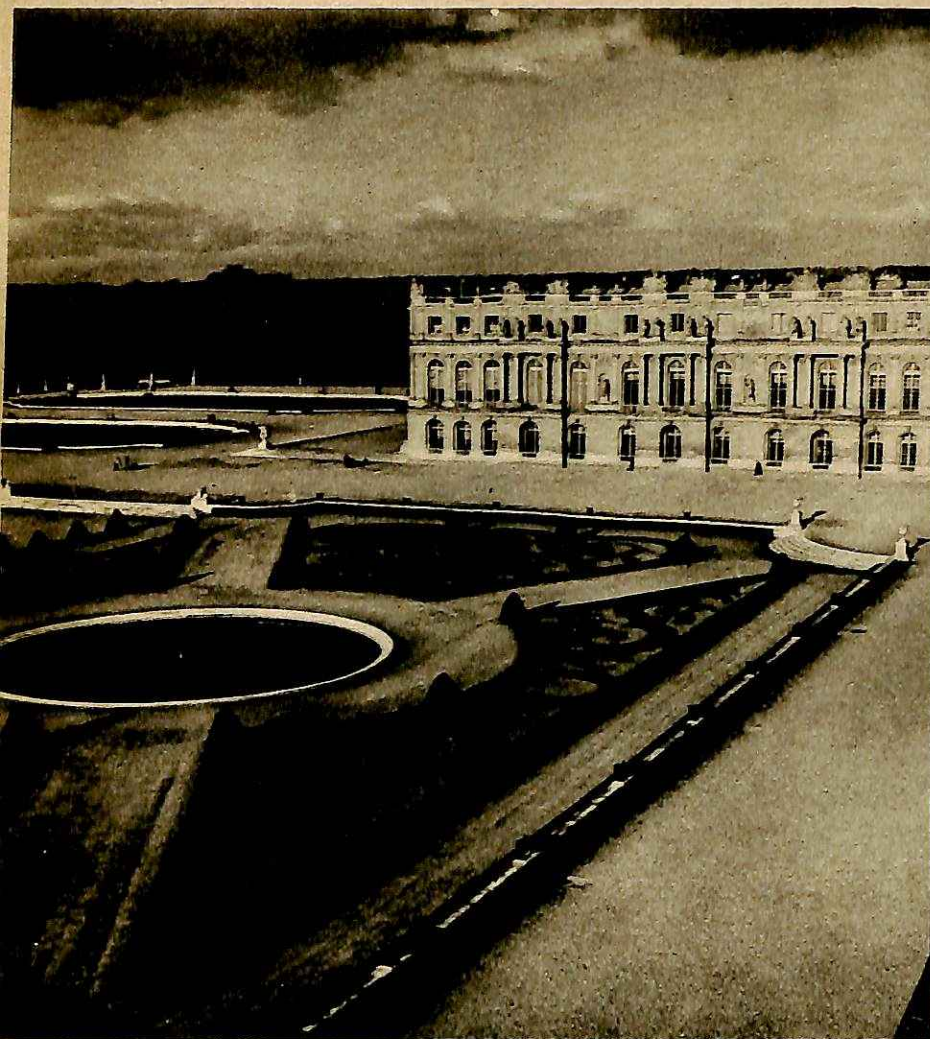
Αί φίλαιοι επί του διεθνούς επιπέδου, σήμερα περισσότερον παρά ποτέ, διά την 'Ελλάδα είναι πολύτιμοι. "Όπου δεν υπάρχουν πρέπει να δημιουργούνται, άλλ' όπου ήδη υπάρχουν, όπως εις την περίπτωση της Γαλλίας, πρέπει να διατηρούνται και να ενισχύονται.

Ο ελληνικός λαός παρακολουθεί την θαυσιλικήν επίσκεψη με αισθήματα αγάπης και ευγνωμοσύνης ειλικρινούς προς την πατρίδα του Ουγκώ και του Σατωμπριάν, του Ρενάν και του Φαβιέρου, της οποίας σύσσωμος σχεδόν ο Τύπος, σήμερα, είναι πολύτιμος συμπαράστατης στάς νέας δυσχερείς εθνικές στιγμάς.

Φορείς αυτών των αισθημάτων ήταν οι βασιλείς των 'Ελλήνων, οι όποιοι εύρισκονται αυτές τας ημέρας εις την γαλλικήν πρωτεύουσαν.

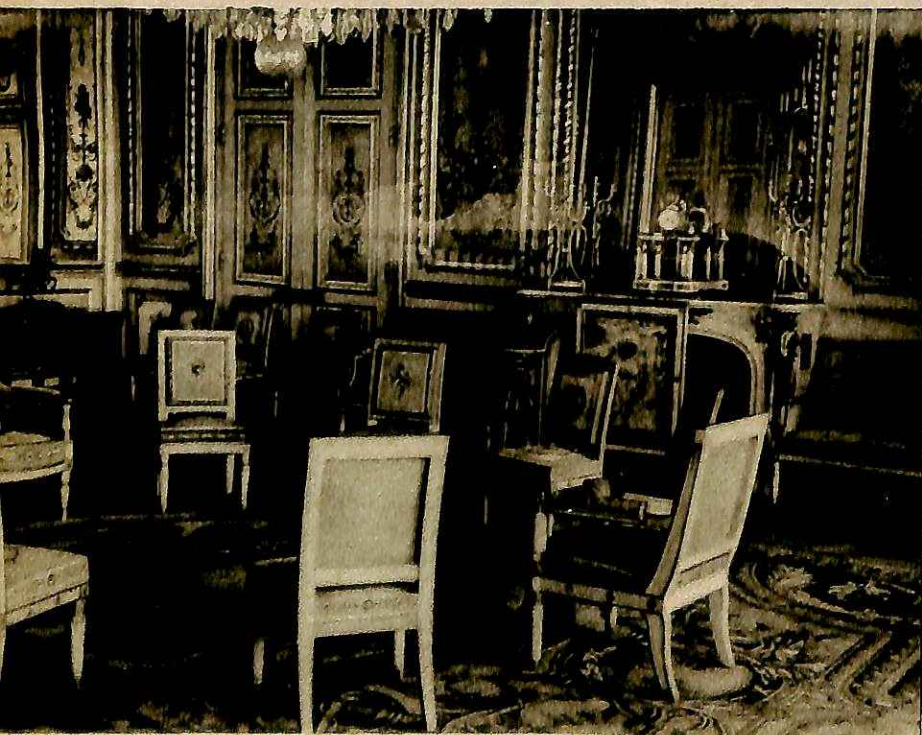
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΩΝ ΒΕΡΣΑΛΛΙΩΝ με τις φαντασμαγορικές των αίθουσες, τους μεγαλοπρεπείς πίδακες, τις χλοερές δενδροστοιχίες και τους περιφρήτους κήπους του Λε Νότερ (1613-1700), αποτελούν ένα από τα επίκεντρα της γαλλικής επίσημης ζωής, και συμβολίζουν, με τα θαυμάσια γλυπτά των και τις αμέτρητες κρήνες που κοσμούνται από μορφές της ελληνικής μυθολογίας, την παράδοση του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ ΗΛΥΣΙΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ, σε ρυθμό Δευτέρας Αυτοκρατορίας, χρησιμοποιείται εις όλας τας επίσημες περιστάσεις και χρησιμοποιήθη και την φοράν αυτήν διά την δεξίωσιν προς τιμήν του Έλληνικού Βασιλικού Ζεύγους. Εις την αίθουσαν αυτήν συγκεντρώνονται κάθε πρώτην του Έτους τα μέλη του διπλωματικού σώματος διά να υποβάλουν τας εύχας των εις τόν πρόεδρον της Γαλλικής Δημοκρατίας

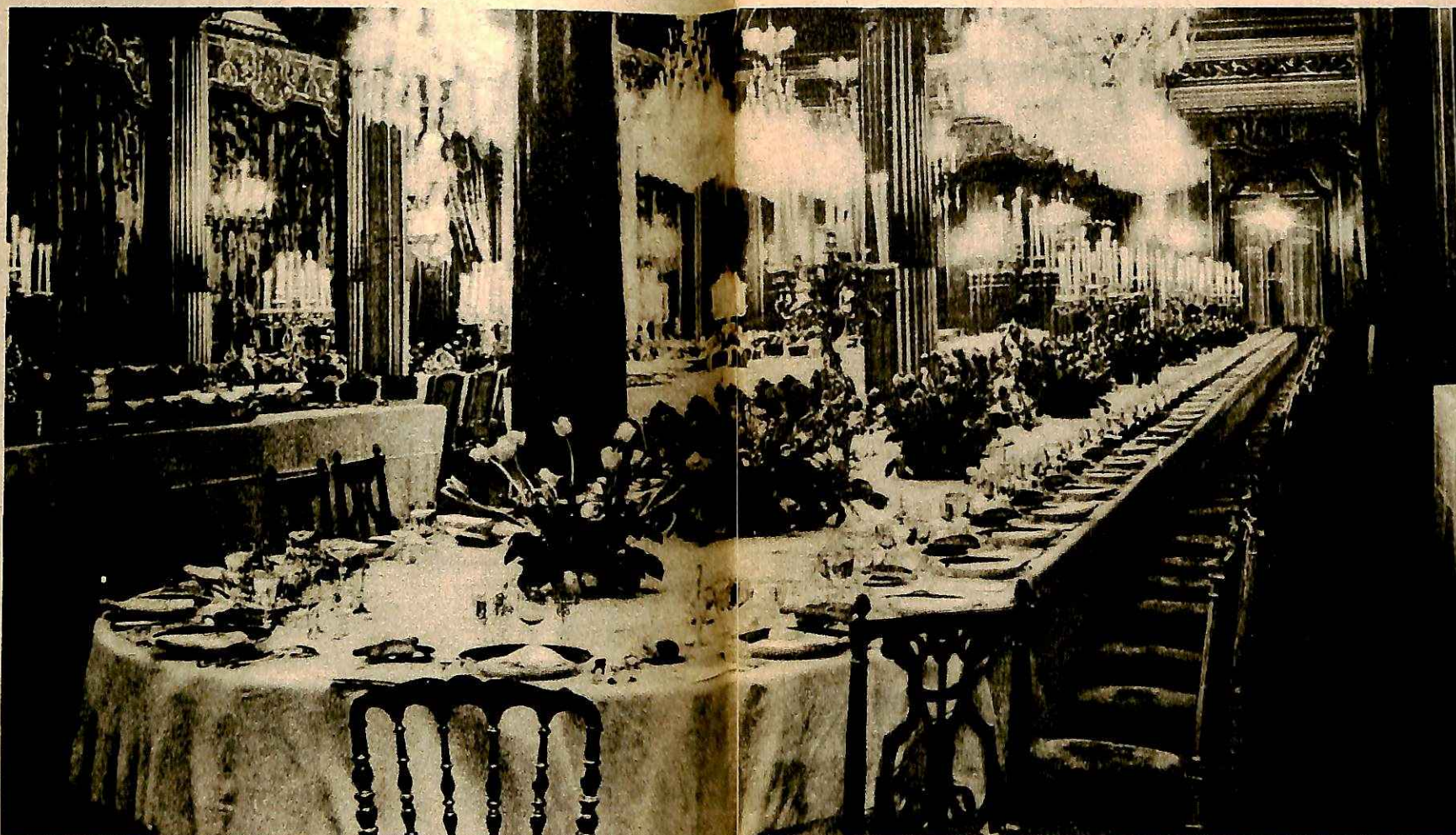
Η επίσκεψις τῶν Βασιλέων στήν πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας

Αί Α.Α.Μ.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων, μετὰ τῆς Α.Β.Τ. τῆς Πριγκίπισσας Σοφίας, ἡ ὁποία συμμετέχει ἀνετισίμως εἰς τὴν ἐπίσκεψιν, εὐρίσκονται τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς τὴν Γαλλίαν ὡς ἐπίσημοι ξένοι τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Κοτύ. Παραθέτομε, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, ἓνα συνειληφὲς πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως:

1 Ἰουνίου 10 μ.μ. Ἀναχώρησις ἀπὸ τὸ Παλαιμάνι διὰ τοῦ καταδρομικοῦ «Ἑλλη» (κυβερνήτης: πλοίαρχος Ἐγκολόπουλος).

4 Ἰουνίου. Ἀφίξις εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῆς Τουλῶνος. 6 μ.μ. Ἀποβίσεις. Ἐπίσημος ὑποδοχή. Ἀναχώρησις σιδηροδρομικῶς εἰς Παρίσιους.

5 Ἰουνίου. Ἀφίξις εἰς τὸν Σταθμὸν τοῦ δάσους τῆς Βουλῶνης. Ὑποδοχή ἀπὸ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Τελετικὴ πομπὴ πλαισιωμένη ὑπὸ Ἑκρίτου Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς...12 μεσ. Κατάθεσις στεφάνου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Ἀνετίσιμον πρόγευμα. 5.30 μ.μ. Παρουσίασις τοῦ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ, ΣΤΟΛΙΣΜΕΝΟ ΜΕ ΡΟΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΛΙΠΕΣ, ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟΥΣ ΕΚΑΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΚΕΚΛΗΜΕΝΟΥΣ

Η ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ, ἡ Πρώτη Κυρία τῆς Γαλλίας, δὲν ὑπάρχει πιά στὴ ζωὴ. Μόνος ὁ ἀρχιμάγειρος, ὁ Μπερνάρ Κορομλιέ, νεώτατος, μόλις 35 ἐτῶν, σχεδίασε καὶ ἐξετέλεσε τὸ «μενού», πού ἐτοιμάστηκε στὰ μεγάλα χάλκινα σκεύη τὰ ὁποῖα φέρουν ἓνα μεγάλο διακριτικὸ Ν καὶ τὴν ἡμερομηνία τῆς κατασκευῆς των: Σαὶν Κλοὺ 1850, Κομπιέννη 1852. Χωρὶς ἐπίβλεψη ὁ κύριος Λεφόρ, πού ἐπιβλέπει τ' ἀσημικὰ τοῦ «Ἡλύσιου» ἐπεθεώρησε τὰ 4.500 κομμάτια καὶ τὰ μεγάλα καντηλιέρια πού ζυγίζουν 30-40 κιλά. Τὰ σερίβια εἶναι ἀσημί μασίφ ἢ «αντορέ» καὶ ὅλα μαζί στὶς κάσσες των ζυγίζουν πάνω ἀπὸ ἓνα τόνο. Πολλὰς φορές οἱ κάσσες αὐτὲς ταξιθεύουν στὸ ἐξωτερικόν, ὅταν πρόκειται νὰ δοθοῦν ἐπίσημα γεύματα. στὶς κατὰ τόπους πρεσβεΐες. Τὰ τραπεζομάντηλα εἶναι σὲ τόνους ἀπαλούς, μήκους 30 μέτρων. «Χρυσὸ ἀστέρι» εἶναι τ' ὄνομα τῆς «ἀντῆς» αὐτῆς, πού στρώνεται μετὰ τὰ πιάτα τῶν Σεβρῶν στὶς τρεῖς κλασσικὲς σειρὲς των: τῶν Πουλιῶν, τῶν Ἀνθῶν, τῶν Τοπιῶν. Κάθε πιάτο κοστίζει 25.000 γαλλ. φράγκα, καὶ ἀντίστοιχη εἶναι ἡ ἀξία τῶν ποτηριῶν πού στέκονται μπροστά των, τεσσάρων φυσικὰ καὶ διαφορετικοῦ σχήματος τὸ καθένα — ἓνα γιὰ τὸ «σέρρυ», ἓνα γιὰ τὸ ἄσπρο κρασί, ἓνα γιὰ τὸ κόκκινον καὶ ἓνα γιὰ τὴν σαμπάνια, τὴν ἀτίμητη, ἀναντικατάστατη γαλλικὴ σαμπάνια, στὴν ξανθὴ ἀφρώδη ἐπιφάνεια τῆς ὁποίας ἀντιγυαλίζει τὸ χαμόγελο

διπλωματικοῦ Σώματος εἰς τὴν αἰθουσαν Ναπολέοντος III τοῦ «Ἡλύσιου». 8 μ.μ. Ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ «Ἡλύσιον». 10 μ.μ. Παρακολούθησις συναυλίας τοῦ Ὁμήλου «Δὲ Κομπανιὸν ντὲ λα Σανσόν».

6 Ἰουνίου. Μετάβασις διὰ τοῦ ποταμοπλοίου «Μπὸρντ Φοτὶν» εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Πρόγευμα καὶ ἀκολούθως ἐπίσκεψις τοῦ Κέντρου Ἀτομικῶν Ἑρευνῶν εἰς Σαυλέ. 8.15 μ.μ. Γεῦμα εἰς Καὶ ντ' Ὀρσαί καὶ δεξίωσις. 11 μ.μ. Ἐπιστροφή εἰς «Ἡλύσιον» διὰ μέσου τῆς εἰδικῶς φωταγωγημένης πόλεως τῶν Παρισίων.

7 Ἰουνίου. Ἐπίσκεψις τῶν ὑποβρυχιακῶν ἐγκαταστάσεων «Μπασὲν ντὲ Καρέν». 11 μεσ. Ἐπίσκεψις Βερσαλλιῶν καὶ πρόγευμα εἰς αἰθουσαν «Μαρεγγλόν». 7.30 μ.μ. Γεῦμα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν. 10 μ.μ. Πανηγυρικὴ παράστασις μεταλλέτου εἰς Ὀπεραν.

8 Ἰουνίου. 11.30 π.μ. Τελετὴ ἐπισήμου λήξεως τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὸν περιόλον τοῦ «Ἡλύσιου».

ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ, ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας εἶναι ἀρχηγὸς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ ἔχει ἰδιαίτερον Στρατιωτικὸν Οἶκον τοῦ ὁποίου προΐσταται στρατηγός. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου βοηθεῖται ἀπὸ τρεῖς ὑπασιπιστάς, ἓναν ἀπὸ κάθε Ὀπλόν. Τιμὰς ἀποδίδει ἡ Δημοκρατικὴ Φρουρὰ τῆς ὁποίας αἱ στολαὶ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος.

ΤΟ ΑΛΕΟΣ ΤΟΥ ΗΛΥΣΙΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ ἔχει μιὰν ἀπλότητα καὶ μιὰ ρομαντικότητά πού ἔρχεται σ' ἀντίθεσιν μετὰ ἄλλα πάρκα τῆς Γαλλίας. Εἰδικὲς σέρρες, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Πρώτου Ἀνθοκόμου, τοῦ κ. Χαρρὺ, προμηθεύουν καθημερινῶς τὰ διαλεχτὰ μεγάλα τριαντάφυλλα πού στολίζουν τὴν κάθε γωνιά τῶν διαμερισμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ζεύγους

Παράδοση και λαμπρότης Γαλατικού Μεγαλείου περιβάλλουν την επίσκεψη τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων

ΠΑΡΙΣΙ, Ἰούνιος

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες, στὰ παρισινὰ βουλευτάρια, κυματίζει, δίπλα στὴν «τρικολόρ», ἡ γαλανόλευκη.

Προσκεκλημένοι ἐπίσημοι, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων, διασχίζουν ἐν πομπῇ τὶς σκιερὲς λεωφόρους πρὸς κάθε γωνιά εἶναι καὶ μιά σελίδα μικρῆς ἢ μεγάλης ἱστορίας.

Στὶς ἀνταύγειες τῶν νερῶν τοῦ Μικροῦ Λουξεμβούργου, τοῦ Κεραμικοῦ, τοῦ δάσους τῆς Βουλάνης, τῶν Βερσαλλίων καὶ τοῦ ἀκοίμητου, ἀγέραςτου Σηκουάνα, τὸ ἑλληνικὸν βασιλικὸν ζεύγος μὲ τὴν ἀκολουθία του, μέσα σὲ μιά πανδαισία φωτὸς, ἀκολουθοῦν τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα ποὺ ἐκτυλίσσεται μὲ μεθοδικότητα κάτω ἀπὸ τὸ ἀγρυπνο μάτι τοῦ διευθυντοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθιμοτυπίας, τοῦ περιφύμου κ. ντὲ Σωδινιέρ.

Στὸν περίβολο τῶν Ἀπομάχων καὶ στὸ διπλὸ κλιμακοστάσιο τῆς Ὀπερας, στὰ προπύλαια τῆς Σορδόνης καὶ στὴν κατωφερικὴ περίμετρο τῆς Ἐτουάλ, ὁ λαός, — ὁ λαὸς ὁ παρισινὸς μὲ τὴν χρυσή, ἀπλόχωρη καρδιά του — θὰ σταθῇ νὰ χειροκροτήσῃ, νὰ θαυμάσῃ, νὰ ἐπευφημήσῃ.

Ὅχι μόνον τὸν ἀνακτα καὶ τὴν σεπτὴ σύζυγό του, — στὸ προεδρικὸ αὐτοκίνητο.

BOUCHER L'A PEINT A LA TABLE DE TOILETTE

Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΜΑΡΚΗΣΙΑ ΝΤΕ ΠΟΜΠΑΔΟΥΡ, πρώτη Βασιλική Ἐνοίκος τοῦ Ἐλυσίου

ΕΠΙ 30 ΧΡΟΝΙΑ Η ΜΑΝΤΑΜ ΛΕ ΓΚΕΛΕΚ, ποὺ κατοικεῖ στὸ τελευταῖο πάτωμα ἐνὸς σπιτιοῦ ἀπέναντι στὸ «Ἠλύσιον», παρακολουθεῖ τὴν ἱστορία ποὺ κυλάει. Τὶς καρρότσες, τὸ ἵππικὸ, τὰ μεγάλα αὐτοκίνητα, τὶς χρυσοκεντημένες στολὲς τῶν ἀκαδημαϊκῶν καὶ τῶν διπλωματῶν

Ἀλλὰ καὶ τὸν ἑλληνισμὸν δλόκληρον ποὺ θὰ περνᾷ μαζί τους, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὰ λαμπρὰ ἐκεῖνα παιδιὰ τῆς «Ὀλυμπιάδος», (τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Συνδέσμου Νέων) ποὺ δὲν ἀφήνουν εὐκαιρία νὰ φορέσουν τὴν φουστανέλλα τους, νὰ τραγουδήσουν τὰ τραγούδια τῆς πατρίδας τους, νὰ διαλαλήσουν τὴν ἑλληνικότητά τους ἀνάμεσα Νεῖνυ καὶ Πασσύ.

Εἶναι τόσες οἱ γωνιὲς τοῦ Παρισιῦ, ἀλλὰ κ. ὅλης τῆς Γαλλίας, ποὺ θυμίζουν Ἑλλάδα, ποὺ συνδέονται μὲ τὴν Ἑλλάδα, ποὺ προβάλλουν τὴν Ἑλλάδα.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΗ

Δωρικοὶ εἶναι οἱ κίονες τῆς Madelein, καὶ δυζαντινὸς εἶναι ὁ τρούλος, καί, ὅλη, ἄλλωστε, ἡ μορφή, τῆς Σακρέ-Κέρ, στὴν ὁδὸν Μπάρ, καὶ γεμάτος εἰκόνες ἑλληνικῆς εἶναι ὁ Ἅγιος Ἰουλιανὸς ὁ πτωχός...

Ἀλλὰ μήπως ἑλληνικὲς δὲν εἶναι καὶ οἱ περισσότερες μυθολογικὲς μορφές ποὺ κοσμοῦν τὰ πάρκα καὶ τὰ Ἀνάκτορα, τοὺς κήπους καὶ τὰ μουσεῖα; Ἡ Ἄρτεμις μὲ τὸ περιστέρι, ὁ Θάνατος τῆς Λαΐδας, ὁ Προμηθεύς, ὁ Φειδίας, ὁ Σπάρτακος, ὁ Στρατιώτης τοῦ Μαραθῶνος, ἡ Ἀρπαγὴ τῆς Κυβέλης, ὁ Ἀπόλλων...

Καὶ κάπου ἐκεῖ, σὲ μιά αἶθουσα τοῦ Λούβρου, φωτισμένη, φροντισμένη, σεμνὴ στὴν γυναικεία τῆς τελειότητας, ἡ Μεγάλῃ Ξενητεμένη:

Ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου...

Καὶ παραπάνω, στὸ βάθος μιάς πελώριας σκάλας, γεμάτῃ ἀνάταση καὶ ἐτοιμὴ γιὰ καινούργ-

για ξεκινήματα, ἡ Νίκη τῆς Σαμοθράκης...

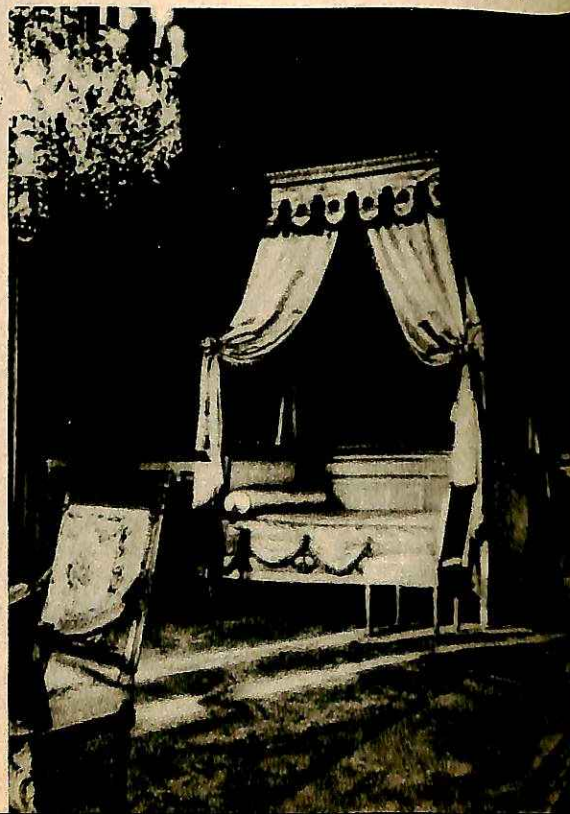
Ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιο τὸ «Ἠλύσιον Μέγαρον», δὲν ἔχουν καταλύσει οἱ βασιλεῖς, ἔχει κὶ αὐτὸ συγκεντρώσει στὶς διδλιοθήκες του καὶ τὶς πινακοθήκες του καὶ τὰ συντριβάνια τοῦ ὠραίου του κήπου, πολλὰ ἀπὸ τὴν κοινὴ παράδοση, καὶ τὴν κλασικὴ καὶ τὴν ἑλληνιστικὴ.

Ο ΜΠΩΖΟΝ ΚΑΙ Η ΠΟΜΠΑΔΟΥΡ

Τὸ «Ἠλύσιον» πρωτοκτίσθηκε τὸ ἔτος 1718 ἀπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα Μολλὲ γιὰ τὸν κόμητα τοῦ Ἑδρέ. Ὅταν αὐτὸς πέθανε τὸ ἔτος 1953, τὸ μέγαρο παρεωρήθη στὴν μαρκησία ντὲ Πομπαντούρ, — ποὺ δὲν τὸ χρησιμοποίησε δέβαια πολὺ, ἀλλὰ ἄφησε τὴν σφραγίδα ὅλης τῆς χάριος καὶ τῆς κομψότητος ποὺ χαρακτηρίζουν καὶ τὴν ἴδια καὶ τὴν ὠραία τῆς ἐποχῇ. Στὰ ταβάνια καὶ στὶς πόρτες, στὶς κώχες καὶ στὰ κλιμακοστάσια, στολισμένα μ' αἰγόκλημα καὶ μὲ στεφάνια ἀπὸ μυρτιάς, τὰ παιδόπουλα ἐκεῖνα, τὰ χαρούμενα, οἱ μικροὶ Ἔρωτες τοῦ Μπουσὲ καὶ τῆς σχολῆς του, ὡφαίνουν καμπύλες καὶ μαϊάνδρους σ' ὅλες τὶς πλούσιες παραλλαγές τοῦ «ροκοκό».

Τὸ 1773 τὸ «μέγαρον Ενρεux» περιέρχεται

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΕΝΟΣ ΑΠ' ΤΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΟΠΟΥ ΦΙΛΟΣΕΝΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Παντοῦ ὑπάρχουν ἀκριβὲς πορσελλάνες, στόφες καὶ γκομπλέν, κρόσια καὶ ἀκριβὰ ταπέτα. Μερικὰ δωμάτια ἔχουν σύγχρονη ἐπιτόλωση, ποὺ συμπληρώθηκε μεταπολεμικὰ

στὸν τραπεζίτη Νικόλαο Μπωζόν, καὶ γίνεται ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα ἐπίκεντρα τῆς κοσμικῆς ζωῆς τοῦ Παρισιῦ.

Μισότυφος, ἀσκητικός, μὲ μιά μεγάλη πίκρα στὴν ψυχὴ του, ὁ Μπωζὸν γεμίζει τὸ μέγαρο μὲ ζωγραφικὸς πίνακες ἀμύθητης ἀξίας, τοὺς ὁποῖους ὁ ἴδιος δὲν μπορεῖ νὰ καλοδῇ, καὶ δίνει γλέντια καὶ δεξιώσεις ποὺ διαρκοῦν ὡς τὸ πρωῒ, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἀποσύρεται στὸ κρεβάτι ἀπὸ τὶς ἐννέα...

Λίγο ἀργότερα τὸ μέγαρο στεγάζει κὶ ἄλλην πίκρα κρυμμένη σὲ ταφτάδες καὶ μεταξωτά. Εἶναι τώρα ἡ ἰδιοκτησία τῆς δουκίσσης ντὲ Μπουρμπόν, ἀπαρηγόρητης γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ ἀγαπημένου της, τοῦ ὠραίου ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ Ἀλεξάνδρου ντὲ Ροκφέιγ. Πάλι τὰ γλέντια, πάλι τὰ τραπέζια, πάλι οἱ πολλοὶ οἱ καλεσμένοι: κὶ ἀνάμεσά τους, ἕνας μάγος, ὑπνωτιστής, ὁ Μεσμέρ, τοῦ ὁποῖου ἡ δουκίσσα εἶναι φανατικὴ θαυμαστρία.

Τελευταῖες ἀναλαμπές τῆς χρυσῆς ἐποχῆς. Ἡ ἐπανάστασις δὲν εἶναι μακριὰ καὶ ἡ δούκισσα, κατεστραμμένη πιά οικονομικῶς, νοικιάζει τὸ «Ἠλύσιον» σ' ἕναν ἐργαστή ψυχαγωγικῶν συγκεντρώσεων. Χορεύουν, πίνουν, παίζουν παντομίμες, κάτω ἀπὸ χρυσοποίκιλτα ταβάνια.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ συνδέονται ἀπ' εὐθείας μὲ τὰς Ἀθήνας χάρις εἰς τὸ τελειότατον τηλεφωνικὸν κέντρον τοῦ «Ἠλυσίου» ποὺ συνδέεται μὲ ὅλας τὰς πρωτευούσας τοῦ κόσμου καὶ μὲ ὅλας τὰς πρεσβείας καὶ τὰς διπλωματικὰς ἀντιπροσωπείας τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας

ΣΤΑ ΔΕΞΙΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΠΥΛΗΣ ΤΟΥ «ΗΛΥΣΙΟΥ» εἶναι ἐγκατεστημένοι αἱ Ὑπηρεσίαι Ἀσφαλείας. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν, ὁ κ. Μπεγκάρ, φέρει τὸν τίτλον τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας τῆς Προεδρίας καὶ τῆς Προστασίας τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑψηλῶν Προσώπων, καὶ, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς Ἑλληνας συναδέλφους του, ἐξεπὼνῃσε τὸ σχέδιον ἀσφαλείας τοῦ Βασιλικοῦ Ζεύγους, κατὰ τὴν εἰς Γαλλίαν παραμονὴν του, ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς ἐπίσημους ἐπισκέψεις

Κὶ ἀργότερα τὸ μέγαρο διαχωρίζεται σὲ διαμερίσματα ἐπιπλωμένα, κ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὸ νοικιάζει ὁ πατέρας τοῦ Ἀλφρέ ντὲ Βινύ...

ΟΙ ΑΙΕΤΟΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Καὶ νᾶ, σὲ λίγα χρόνια, νέες μέρες λαμπρότης καὶ μεγαλοπρεπείας.

Στὸ ἀνάκτορον ἐγκαθίσταται ὁ Μυρά, μέγας δούξ τοῦ Μπέργκ, μὲ τὴν γυναῖκα του, τὴν μεγάλη δούκισσα Καρολίνα, μίαν ἀπὸ τὶς ἀδελφές τοῦ Ναπολέοντος. Τὸ πνεῦμα τῆς Αὐτοκρατορίας ἐκφράζεται ἀρχιτεκτονικὰ μὲ τὸ μεγάλο Κλιμακοστάσιον τῶν Τιμῶν, μὲ τὶς χρυσὲς δάφνες, μὲ τὴν μεγάλη τοιχογραφία τῆς «Στήλης τῆς Βαντόμ», μὲ τοὺς αἰετοὺς καὶ τὶς περικεφαλαίες, μὲ τὰ μεγάλα σπαθιά καὶ τὶς γυαλιστερές παντοπλίες.

Τὸ 1808, στὸ «Ἠλύσιον», ποὺ τώρα λέγεται πιά «Ἐλυξέ-Ναπολέον», ἐγκαθίσταται ὁ ἴδιος ὁ Αὐτοκράτωρ. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ξεκινᾷ γιὰ τὴν ἐκστρατεία τοῦ Βαγκράμ, κ' ἐδῶ τὸν ξαναβρίσκουμε πρὶν φύγῃ γιὰ τὴν Ρωσία, κ' ἐδῶ πάλι ξανάρχεται μετὰ τὸ Βατερλώ. Στὸ Ἀσημένιο Σαλόνι, καθισμένος σ' ἕνα μικρὸ καναπέδακι, ὁ μέγας Ἡττημένος ὑπογράφει τὴν παραίτησή του, πάνω σ' ἕνα τραπέζι στολισμένον μὲ περιστέρια ποὺ πίνουν ἀπὸ τὸ Κύπελλο τῆς Εἰρήνης. Σῶζεται μέχρι σήμερα αὐτὸ τὸ ἱστορικὸ «εἰκενιόν», ἀτόφου καὶ ἀκέραιο καὶ καλοφυλισμένον μὲ τὴν ἀδιαφορία ποὺ ἔχουν τὰ ἀμύχα ἀπέναντι στὴ ροὴ τῶν γεγονότων.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἴδιο Ἀσημένιο Σαλόνι, πράγματι, μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ ἴδιο τραπέζι, λίγα χρόνια ἀργότερα, θὰ περιμένῃ ἕνας ἄλλος Ναπολέων, ὁ Ναπολέων ὁ τρίτος, τὰ νέα γιὰ τὴν ἐπιτυχία ἢ ἀποτυχία τοῦ πραξικοπηματὸς τοῦ τῆς 2ας Δεκεμβρίου. Κ' ἐδῶ θὰ ζήσῃ τὶς τελευταῖες στιγμὲς τοῦ τὸσον ὀδύνους, καὶ ὁ τὸσον ἀτυχὸς ἐκεῖνος Πρόεδρος, ὁ Φελίξ Φώρ...

ΚΑΝΤΗΛΕΡΙΑ ΚΑΙ ΚΡΙΝΟΛΙΝΑ

Νέοι χοροί, νέα ἀναμμένα καντηλιέρα, νέες μουσελίνες καὶ νέα κρινολίνα: ἡ Εὐγενία ντὲ Μοντιζώ, κόμισσα ντὲ Ντεμπά, ἐδῶ παντρεύεται καὶ γίνεται αὐτοκράτειρα...

Ἐδῶ ἐγκαθίσταται — ἔστω καὶ γιὰ λίγο —, ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ Τιέρ. Ἐδῶ καὶ ὁ στρατάρχης Μάκ Μαόν. Ἐδῶ πλέον καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Πρόεδροι...

Τὸ «Ἠλύσιον» ἐδραϊώνεται πιά στὴν ἱστορία ὡς ἐπίκεντρον τῆς γαλλικῆς συνταγματικῆς ζωῆς...

Ὑπάρχει κάπου, μέσα στὸ «Ἠλύσιον», μιά αἶθουσα ποὺ ἦταν κάποτε ἡ Αἶθουσα Μουσικῆς

τῆς Πομπαντούρ. Ὁ πικραμένος ἐκεῖνος τραπεζίτης, ὁ Μπωζόν, φρόντισε ἐκεῖ νὰ ζωγραφίσουν τὶς ἐννέα Μούσες, μὰ τὸν καιρὸ τῆς Αὐτοκρατορίας δέβαια τὶς ἀντικατέστησαν μὲ τὰ 9 μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ναπολέοντος. Ὑστερα γύρισε καὶ πάλι ὁ τροχὸς τῆς ἱστορίας καὶ μέσα στὰ μεγάλα, χρυσὰ πλαίσια μῆτταν ἄλλες προσωπογραφίες: τοῦ Ἰωσήφ Ι, αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ΙΙ, βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τοῦ Νικολάου Ι, τσάρου τῆς Ρωσίας, τοῦ Φρειδερίκου Γουλιέλμου, βασιλέως τῆς Πρωσίας, τοῦ Γουλιέλμου Ι τοῦ Βύρτεμπεργκ, μελλοντικοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, τῆς Βικτωρίας, βασίλισσας τῆς Ἀγγλίας, τοῦ Πάπα Πίου ΙΧ.

ΜΟΥΣΑ ΚΑΙ ΦΡΟΥΡΟΣ

Πέρασε ἡ ἐποχὴ τοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων, μὰ τὰ πορτραῖτα παραμένουν στὴν Αἴθουσα τῶν Συμβουλίων. Κάτω ἀπὸ τὰ θλέμμάτα τῶν, δεμένη μὲ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἱστορία τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ἡ ἱστορία τῆς Γαλλίας ἐτοιμάζεται, κατευθύνεται — καὶ κυλάει...

Σὲ ἀψίδες καὶ τοίχους, σὲ κιγκλιδώματα καὶ διαδρόμους, χαραγμένα τὰ οἰκόσημα, παραμένουν σὰ σύμβολα ἐνότητος τῆς γαλατικῆς παραδόσεως στὶς ἀλλεπάλληλες ἀναλαμπές της. Ἐδῶ ἕνας κρίνος τῶν Βουρβόνων, — ἐκεῖ, ἕνας αὐτοκρατορικὸς αἰετὸς τοῦ Ναπολέοντος.

Καὶ πάνω πιά σὲ κάθε πόρτα καὶ σὲ κάθε κλειδαριά, σὰν δικλιεῖδα ἀσφαλιστικὴ στὴν ροὴ τῶν μελλοντικῶν πεπρωμένων, στολισμένη μὲ δάφνες ἢ γυναικεία ἐκείνη μορφή, ἡ Ἐλευθερία, μούσα καὶ φρουρὸς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ της Ίνδονησίας Σοεκάρνο επέσκέφθη επίσημως τὰς Ἠνωμένες Πολιτείας. Εἰς ὁμιλίαν τοῦ πρὸς τὸ ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον δὲν ἐδίστασε νὰ ζητήσει τὴν ἐνεργὸν ἐκδήλωσιν τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν διὰ «περισσότεραν ἐλευθερίαν εἰς τὸν κόσμον...»

ΜΙΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ἐφημερίδα, γιὰ νὰ διανέμη γρηγορώτερα τὰ φύλλα της, ἀποφάσισε νὰ τὰ φορτώνη σὲ βάρκες τοῦ Σηκουάνα. Τὴν τελετὴ τῶν «ἐγκαίνιων» τοῦ νέου συστήματος, στὴν ὁποία παρέστησαν οἱ ἡθοποιοὶ Τίνο Ρότσι, Ἐντὺ Κωνσταντίν κ. ἄ., διέκοψε ἓνα κωμικοτραγικὸ ἐπεισόδιο: ἡ Ντανιέλ Λαμάρ ἔπεσε, ἀπὸ ἀπροσεξία, στὸ Σηκουάνα. Κάτω: ὁ Ἐντὺ τὴ στιγμὴ ποὺ «τραγγίζει» τὸ φουστάνι της.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ 1950, δταν πλέον ἡ οἰκονομικὴ ἔνεσις τῆς Εὐρώπης μὲ τὸ Σχέδιον Μάρσαλ ἐφέρε τὴν εὐρωπαϊκὴν οἰκονομίαν ὀριστικῶς εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως, ἐπομένως καὶ εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐνδεχομένην κομμουνιστικὴν ἀπειλὴν θίας, οἱ διευθύνοντες τὴν στρατηγικὴν τῆς Ἀριστερᾶς ἐξάπλυσαν, ὡς τεραστίαν ἐπιχείρησιν ἀντιπερισπασμοῦ, τὸν πόλεμον τῆς Κορέας.

Ὁ πόλεμος τῆς Κορέας δὲν ἀπέδωκεν εἰς τὸν κομμουνισμὸν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπέδωκεν. Ἐξασθένεισιν δηλαδὴ τῆς Εὐρώπης. Ἀντιθέτως συνετέλεσεν εἰς τὴν δυναμικὴν ἐνίσχυσίν της μὲ τὴν δημιουργίαν τοῦ ΝΑΤΟ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς πλέον ἐκείνης ἐμφανίζονται τὰ πρῶτα συμπτώματα ἀλλαγῆς εἰς τὴν κομμουνιστικὴν τακτικὴν. Κατὰ στάδια, ἡ κομμουνιστικὴ πολιτικὴ ἀπομακρύνεται βαθμιαίως ἀπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἀπειλὴν, διὰ νὰ μετασθῇ εἰς διπλωματικὴν διείσδυσιν καὶ οἰκονομικὸν πόλεμον.

Ἡ τακτικὴ αὕτῃ τοῦ κομμουνισμοῦ ἐπηρέασε βαθῶς τὸ ΝΑΤΟ. Τὸ αἶσθημα τῆς ἀμεσότητος καὶ τῆς συνενώσεως πρὸ τοῦ κινδύνου ἀποτονοῦται. Ἡ Γαλλία ἀποσύρει τὰς μεραρχίας της διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Β. Ἀφρικὴν. Ἡ Δ. Γερμανία ἐμφανίζει αὐξοῦσαν ἀπροθυμίαν δημιουργίας στρατοῦ 500.000 ἀνδρῶν. Ἡ Μ. Βρεταννία, ἐξ ἀρχῆς προσθλέπουσα μὲ ἀντιπάθειαν ἓνα ὀργανισμὸν χωρὶς πιθανότηας νὰ παίξῃ πρωτεύοντα ρόλον, οὐρεται ἀπρόθυμος εἰς συμβολικὴν συμμετοχὴν, διὰ νὰ οἰσῇ τελικῶς τὰ θεμέλιά του μὲ τὴν διάλυσιν τοῦ Βαλκανικοῦ Συμφώνου ἐκ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς διενέξεως περὶ τὸ κυπριακόν.

Εἰς τὸ συνελθόν ἐν Παρισίοις συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν τοῦ ΝΑΤΟ, διὰ πρῶτην φορὰν ἐψαύσθησαν τὰ προβλήματα τοῦ ἐδημιούργησεν ἡ νέα κομμουνιστικὴ τακτικὴ. Κυρίως, ἐκεῖ, διετυπώθησαν τρεῖς προτάσεις:

1. Τοῦ Καναδοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Λέστερ Πήρσον περὶ ἡγμένης πολιτικῆς δυνάμεως τοῦ ΝΑΤΟ, ὥστε οὐδὲν ἐκ τῶν μελῶν του ν' ἀναλαμβάνῃ ἐνεργείας ποὺ θὰ ἐπηρέαζον οὐσιαστικῶς ἄλλο ἢ ἄλλα μέλη, χωρὶς προσυνεννόησιν.

2. Τοῦ Ἰταλοῦ προέδρου κ. Γκρόνκι: Συνεργασία τοῦ ΝΑΤΟ μὲ οἰκονομικὰς ὀργανώσεις, ὥστε νὰ προσλάβῃ νέαν μορφήν.

3. Τοῦ κ. Ντάλλες, θεωροῦντος ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμή ὅπου τὸ ΝΑΤΟ χωρὶς εἰς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ τῆς ἐνισχύσεως πρὸς μεγαλύτεραν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κόσμου.

Ἡ κατὰ τὸ συνέδριον ληφθεῖσα ἀπόφασις εἶναι νὰ συσταθῇ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐκπροσώπων Καναδᾶ, Ἰταλίας καὶ Νορβηγίας πρὸς ἐξακριθῶσιν τῶν διαθέσεων τῶν μελῶν καὶ εἰσηγήσιν κατὰ τὴν προσεχῇ σύνοδον τοῦ Δεκεμβρίου. Μέχρι τότε, ἐν τούτοις, πολλὰ δύνανται νὰ συμβῶν. Πάντως ἡ διαπίστωσις εἶναι ὅτι τὸ ΝΑΤΟ, ὑπὸ τὴν σημερινήν του μορφήν, δὲν πρόκειται νὰ ζήσῃ ἀκόμη ἐπὶ μακρόν.

Νέστωρ

ΕΛΛΑΣ:

• Ἀπέναντι τῆς «συνωμοσίας σωτηρίας» ποὺ χρησιμοποιοῖ ἡ Μ. Βρεταννία διὰ τὰς ἐν Κύπρῳ ἐξελίξεις, ἡ Ἑλλάς θὰ ἀντιτάξῃ «ἐκστρατεῖαν διαφωτίσεως». Τὸ ἀμερικανικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ βρεταννικόν ἀκόμη κοινὸν ἀποτελοῦν τοὺς καλυτέρους συμμάχους τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κυπριακῆς ἐλευθερίας.

• Ἡ σύστασις ἐιδικῆς ἐξ ὑπουργῶν ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυβερνητικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, δὲν ἀπετέλεσε μεταβολήν. Εἶναι συνέχεια τῆς ἐν ἐφαρμογῇ κυβερνητικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

• Τὸ ἐργοστάσιον ἀζώτου θὰ ἱδρυθῇ. (ΕΙΚΟΝΕΣ Ἀρ. 25). Ἐν τὸς τοῦ Ἰουλίου προβλέπεται ἡ προκήρυξις τοῦ σχετικοῦ διεθνoῦς διαγωνισμοῦ.

• Ὁ Ἑλληὺν ἐφοπλιστὴς Ὠνάσης εἶναι ὁ καλύτερος πελάτης τῶν γερμανικῶν ναυπηγείων τοῦ Ἀμβούργου. Ὁ πρόσφατος θόρυβος διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ναυπηγείων, δὲν προεκάλεσεν οὐτε ἐπιβεβαιώσεις οὔτε διάψευσιν τῶν ἀρμόδιων ναυπηγικῶν κύκλων τῆς «Χόθβαλντέρκε». Ἐπιβεβαιώσεις θὰ ἀποτελέσῃ ὁμολογίαν ὅτι χάνει τὸν καλύτερον πελάτην της. Διάψευσις θὰ δυσχερῆσται τὸν πελάτην.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ:

• Τὸ ταξίδιον τῶν κ.κ. Μολλέ καὶ Πινῶ εἰς τὴν Μόσχαν προπαρεσκευάσθη ἐπιμελῶς ἀπὸ τὴν τελευταίαν. Ὁ στρατάρχης Τίτο «διεθεβαίωσε τὸν κ. Μολλέ ὅτι ἡ γιουγκοσλαβικὴ κυβέρνησις θὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς ἓνα φιλελεύθερον διακανονισμὸν τοῦ προβλήματος τῆς Ἀλγερίας...» Καὶ ἡ γαλλικὴ ὑποδοχὴ πρὸς τὸν στρατάρχην ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς θερμῇ. Τὸ γόητρον τοῦ Τίτο μεταξὺ τῶν δορυφόρων πρὸς τὴν Ρωσίαν κρατῶν αὐξάνει.

• Ἡ ἀμερικανικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐξέλιξιν αὕτην: Περικοπὴ κατὰ 15 ἑκατομμύρια εἰς τὴν ἐξ 78.700.000 δολλαρίων ἀμερικανικὴν βοήθειαν πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

ΓΑΛΛΙΑ:

• Ἡ ἀναγνώρισις τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας ἐπρωτάθῃ ἀπὸ τοὺς Ρώσους εἰς τὸν κ. Μολλέ. Ὁ κ. Μολλέ δὲν τὴν ἀπέκρουσεν, ἀλλὰ οἱ Ρῶσοι παρεδέχθησαν ὅτι, διὰ τὴν Γαλλίαν τουλάχιστον, πρέπει νὰ ἐπέλθῃ μετὰ τὰς ἀμερικανικὰς προεδρικὰς ἐκλογάς.

• Τὸ σχέδιον Μολλέ τῆς διοχετεύσεως τῆς οἰκονομικῆς βοήθειας πάσης μορφῆς πρὸς τὰς πτωχὰς χώρας μέσῳ τοῦ ΟΗΕ, ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ κ. Ντάλλες κατὰ τὴν σύσκεψιν τῶν ὑπουργῶν τοῦ ΝΑΤΟ. Ἐνεκρίθη ἐν τούτοις ἀπὸ τὸν Τίτο, ὑπεβλήθη εἰς τὴν Μόσχαν κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψιν καὶ «μελετᾶται μετὰ προσοχῆς» ἀπὸ τὴν τελευταίαν. (Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀγγλικοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος προτείνει διάδοσιν 1% ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐκάστης χώρας διὰ θοήθειαν μέσῳ τοῦ ΟΗΕ). Διὰ νὰ κερδίσῃ τοὺς σοσιαλιστὰς τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ ἐνοχλήσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Ντάλλες, ἡ ΕΣΣΔ θὰ ἐπικροτῇ τὸ σχέδιον.

ΣΑΑΡ:

• Κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς ἡ νίκη τῶν τριῶν γερμανοφίλων κομμάτων ὑπῆρξε πλήρης. Τὸ πλεῖστον τῶν διωρισμένων ἀπὸ τὸν γαλλόφιλον πρῶθυπουργὸν κ. Γιοχάνες Χόφμαν δημοτικῶν ἀρχόντων δὲν ἐξελέγη. Πρόκειται διὰ τὰς πρῶτας ἐκλογάς ποὺ διεξάγονται μετὰ τὴν περυσινὴν νομιμοποίησιν, κατόπιν τοῦ δημοψηφίσματος, τῶν κομμάτων αὐτῶν. Τὰ ὀριστικὰ ἀποτελέσματα ἀπέδωκαν: 70,1% ὑπὲρ τῶν γερμανοφίλων κομμάτων, 23,2% ὑπὲρ τῶν ὁπαδῶν τοῦ κ. Χόφμαν καὶ 6% ὑπὲρ τῶν κομμουνιστῶν. Συμπέρασμα διὰ τοὺς Γάλλους: τὸ παιχνίδιον τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς Εὐρώπης χάνεται ἔστω καὶ μὲ σοσιαλιστικὴν Γαλλίαν.

ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ:

• «Θ' ἀποδείξωμεν συντόμως καὶ ἐμπράκτως τὴν ἀγάπην μας πρὸς τὴν Ἑλλάδα», ἐδήλωσεν εἰς τὴν Ρόδον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ βου Ἀμερικανικοῦ Στόλου ναύαρχος Φέλτ. Ὁ Ἀμερικανὸς ναύαρχος προέβη εἰς τὰς δηλώσεις αὐτάς ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ. Παρέμβασιν τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ κυπριακοῦ θεωρεῖται ὡς προαγγελλομένη διὰ τῶν δηλώσεων αὐτῶν.

• «Ἡ ἐξασφάλις περισσότερας ἐλευθερίας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα...» θεωρεῖται ἀγαθὸν σημαντικώτερον τῆς συντριβῆς τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῆς Ἰνδονησίας κ. Σοεκάρνο. Αὐτὰ τουλάχιστον ἐδήλωσεν ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐπίσκεψίν του τὸν παρελθόντα μῆνα. Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἀπήντησεν ὅτι «ὅλοι οἱ πόθοι τοῦ Ἰνδονησιακοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν θὰ πραγματοποιηθοῦν». Ἡ τελευταία αὕτη ἐπίσημος δήλωσις τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου δὲν πρόκειται νὰ προκαλέσῃ ἰδιαίτερην ἱκανοποίησιν εἰς τὴν Ὀλλανδίαν λόγῳ τῆς Νέας Γουίνεας.

ΙΝΔΙΑΙ:

• Ἡ Βουλὴ τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὴν ὁποίαν πλειοψηφεῖ τὸ σοσιαλιστικὸν κόμμα τοῦ κ. Νεχρού δὲν ἀπεδέχθη τὸ νομοσχέδιον περὶ καθορισμοῦ ὀρίου κερδῶν. Ὁ ἴδιος ὁ κ. Νεχρού, θεωρητικῶς ἐδέχθη τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ παρητήρησεν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ του θὰ ἐπιφέρῃ ἀναταραχὴν εἰς τὴν παραγωγὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν πρώτη ἀνάγκη τοῦ ἔθνους εἶναι ἡ ἐντασις τῆς παραγωγῆς. Εἰς τὸ ἀποσυρθὲν νομοσχέδιον προσθλέπετο ἀνώτατον ὄριον εἰσοδήματος 5.000 δολλάρια ἑτησίως.

Συμπέρασμα: Ὁ κομμουνισμὸς μετατοπίζεται δεξιώτερον διὰ νὰ ἐναγκαλισθῇ τοὺς σοσιαλιστὰς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἀποφεύγουν τὸν ἐναγκαλισμὸν μετατοπιζόμενοι δεξιώτερον.

ΚΑΝΑΔΑΣ:

• Τὸ ἀμερικανικὸν αἶτημα εἰς τὴν ἀεροπορικὴν διάσκεψιν τῶν Καννῶν διὰ τὴν μειώσιν τῆς τιμῆς τῶν ἀεροπορικῶν εἰσιτηρίων πρόκειται νὰ υποστηριχθῇ καὶ ἀπὸ τὸν Καναδᾶν. Τὸ πλῆγμα θὰ εἶναι θαρὺ διὰ πολλὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας ποὺ στηρίζονται εἰς τὴν διὰ τῶν ὑπερωκεανίων ἀτμοπλοίων των συγκοινωνίαν μὲ τὴν Ἀμερικὴν. Ἰδιαίτέρως ἡ Ὀλλανδία καὶ ἡ Μ. Βρεταννία.

Κ. Α. Ρ.

ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ τῆς Λευκωσίας συνεκρότησαν αὐθορμήτως διαδήλωση, ἀνήμερα τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, ζητωκραυγάζουσαι ὑπὲρ τοῦ Διγενῆ, τοῦ ἡρώικο ἀρχηγοῦ τῆς ΕΟΚΑ. Ἡ ἀποστολὴ ἐπὶ τόπου βρεταννικῶν στρατευμάτων εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴ σύγκρουση μεταξὺ Ἑλλήνων πατριωτῶν καὶ Ἀγγλῶν μισθοφόρων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτραυματίσθησαν ἓνας Ἑλληὺν καταστηματάρχης, ἓνας Τούρκος καὶ ἓνας Βρεταννὸς

Ἡ ΕΟΚΑ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΔΡΙΜΥΤΕΡΗ, παρὰ τὰ νέα τρομοκρατικὰ μέτρα τῶν Βρεταννῶν, τὴν ἐπιβολὴ συλλογικῶν προστίμων καὶ τὴν ὑποχρεωτικὴ ἐκδοσὴ ταυτοτήτων. Ὁ στρατιώτης ποὺ βρίσκεται στὸ ἔδαφος, ἀνήκει στὸ βρεταννικὸν σύνταγμα ποὺ ἔλαβε ἐντολὴ νὰ διαλύσῃ διαδήλωση. Κάθε μέρα οἱ Ἀγγλοὶ τοῦ Χάρντικ θρηνοῦν ἓνα ἢ δύο θύματα: ἡ μοιραία συνέπεια γιὰ ἓνα στρατὸ μὲ χαμηλὸ ἠθικὸ ποὺ μάχεται μάταια γιὰ μιὰν ἄδικη — καὶ ἀσφαλῶς χαμένη ἐκ τῶν προτέρων — ὑπόθεσις.

ΣΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ τοῦ Λονδίνου, Ἀγγλοὶ πολῖτες — προφανῶς ἀγανακτισμένοι ἀπὸ τὴν «ἀγαναγμοσύνη» τῶν Κυπρίων — προέβησαν σὲ λεηλασίες, ἀρπαγές καὶ καταστροφές, δείχνοντας ἔτσι πόσο ἀφομοίωσαν τὰ ὑψηλὰ διδάγματα τοῦ «πολιτισμοῦ» τῶν Τούρκων φίλων τους...

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

5.924 αεροπλάνα μέ 250.000 επιβάτες
προσγειώθηκαν μέσα σ' ένα χρόνο

Τόν περασμένο χρόνο, 5924 αεροπλάνα διαφόρων διεθνών εταιριών προσγειώθηκαν στο αεροδρόμιο του 'Ελληνικού —και άλλα τόσα απέγειώθησαν. Μετέφεραν κάπου 250.000 επιβάτες, 2.800 τόννους εμπορεύματα και 1.337.958 κιλά ταχυδρομικά δέματα και επιστολές.

Τους καλοκαιρινούς μήνες μάλιστα, που η κίνηση είχε φτάσει στο κατακόρυφο, έφταναν μέρες που μπαινόβγαιναν στο αεροδρόμιο πάνω από 1.000 επιβάτες. Τίποτε το έκπληκτικό, φυσικά, αν συλλογισθούμε ότι στο 'Αϊντλ - Γουάιλντ (το αεροδρόμιο της

Νέας 'Υόρκης) περνάνε, κατά μέσον όρο, 8.500 επιβάτες την ημέρα. 'Αλλά το 'Αϊντλ - Γουάιλντ είναι το μεγαλύτερο αεροδρόμιο του κόσμου. Και για μια χώρα με τον πληθυσμό και την έκταση της 'Ελλάδος, η κίνηση του 'Ελληνικού είναι κάτι περισσότερο από ικανοποιητική.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Χρειάστηκαν δέκα χρόνια δουλειάς για να γίνει το 'Ελληνικό ό,τι είναι σήμερα: ένα μεγάλο αεροδρόμιο εφάμιλλο των ευρωπαϊ-

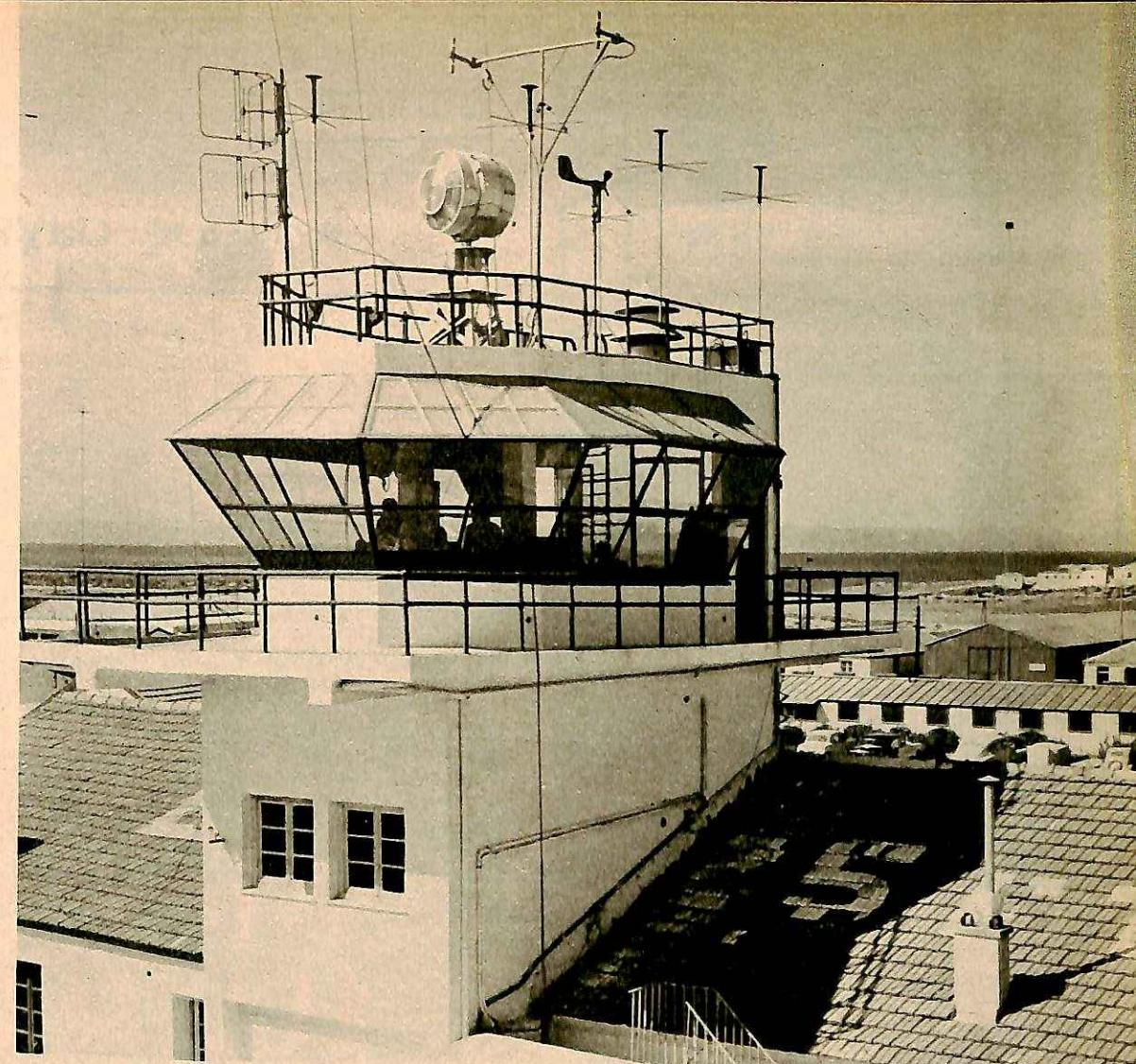
κών. 'Η αίτια που κατά κύριο λόγο έπέβαλε την ανάπτυξη του είναι η γεωγραφική του θέση, στο νοτιο - ανατολικό άκρο της Ευρώπης, στο σταυροδρόμι δηλαδή όπου ανταμώνουν όσα αεροπλάνα έκτελούν τα μεγάλα δρομολόγια μεταξύ 'Ανατολής και Δύσεως.

Προπολεμικώς ακόμη, επί κυβερνήσεως Μεταξά, είχαν εκπονηθί τα πρώτα σχέδια για την κατασκευή ενός συγχρόνου αεροδρομίου, που θα ικανοποιούσε τις ανάγκες της πολιτικής αεροπορίας, στην περιοχή του 'Ελληνικού (ή «Χασάνι», όπως ήταν γνωστή στον

Κείμενο και φωτογραφίες ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ

πολύ κόσμο). Το αεροδρόμιο της εποχής εκείνης, το Τατόι, απέιχε πολύ από την 'Αθήνα. Για να ελευθερωθή, εξ άλλου, η περιοχή του 'Ελληνικού έπρεπε να απαλλοτριωθούν 600 ως 700 σπίτια και να αποζημιωθούν οι ιδιοκτήτες τους. 'Η δουλειά είχε αρχίσει, είχαν χαραχθή οι διάδρομοι προσγειώσεως και απογειώσεως, αλλά το έργο διακόπηκε αναγκαστικά με την κήρυξη του δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου.

Κατά το διάστημα της Κατοχής, οι Γερμανοί διαπίστωσαν την κεφαλαιώδη σημασία του 'Ελληνικού και έμίσθωσαν χιλιάδες

Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ του αεροδρομίου είναι ο πύργος έλεγχου (έπάνω). Οι τεχνικοί του «πύργου» κινούν τα αεροπλάνα, στην περιοχή του αεροδρομίου, σαν πιόνια ενός κολοσιαίου σκακιού. 'Αριστερά, στο εσωτερικό του «πύργου», διακρίνεται ένας πίνακας, με δύο στήλες, όπου αναγράφονται ή θέση και άλλες λεπτομέρειες των σκαφών που βρίσκονται οξ άκτινα 25 μιλίων από το αεροδρόμιο του 'Ελληνικού. Συγκεκριμένα, στη μία στήλη περιλαμβάνονται τα αεροπλάνα που ζητούν πληροφορίες για την προσγειώσή τους, ενώ στην άλλη έχουν καταχωρηθή εκείνα που περιμένουν τη σειρά τους ν' απογειωθούν. Οι τεχνικοί του «πύργου» βρίσκονται σε συνεχή έπαφή με όλα τα αεροσκάφη διά ραδιοτηλεφώνου ύψλης τάσεως. Για τη συνεννόηση με τους πιλότους χρησιμοποιείται ή αγγλική ή γαλλική γλώσσα. Στο άκρο άριστερά, μερική άποψη του κεντρικού αερολιμένος του 'Ελληνικού, όπου συνωστίζονται καθημερινώς οι επιβάτες και οι επισκέπτες.

Κόμβος συγκοινωνιών 'Ανατολής καί Δύσεως

εργάτες για την επέκτασή του και την βελτίωση των διαδρόμων του.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Το 1945, ανέλαβε το αεροδρόμιο η 'Υπηρεσία 'Εναερίων Μεταφορών του αμερικανικού στρατού, για την εξυπηρέτηση των αναγκών των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων. 'Ο κάπως ασυγχρόνιστος εξοπλισμός του 'Ελληνικού, πλουτίστηκε άμέσως με υπόστεγα, αποθήκες, δεξαμενές καυσίμων και μεταλλικά οικήματα (μπανγκάλους) για το διοικητικό προσωπικό. "Όλ' αυτά παρεδόθησαν στις ελληνικές αρχές το 1946, όταν απέφασε να μεταβληθί το 'Ελληνικό σε διεθνές αεροδρόμιο.

Τα κεφάλαια του Σχεδίου Μάρσαλ και η προσφορά τεχνικής βοήθειας συνετέλεσαν

στον πλήρη εκσυγχρονισμό του αεροδρομίου. Οι δύο κυριώτεροι διάδρομοί του —ό καθένας τους έχει μήκος 2.200 μέτρων— είναι επαρκείς και για τα μεγαλύτερα ακόμη γιγάντια πουλιά που διασχίζουν τους αιθέρες, όπως, π. χ., τα SUPER - G CONSTELLATION —τα νέα μεγαθήρια της TWA των 67 θέσεων. 'Ο πύργος έλέγχου που κατευθύνει τις κινήσεις όλων των αεροσκαφών σε ακτίνα 25 μιλίων, με ραδιοτηλέφωνο ύψους τάσεως, είναι εφωδιασμένος με τις τελευταίες τελειότερες συσκευές και μηχανήματα.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΟΝ

Σήμερα, 18 διεθνείς αεροπορικές εταιρίες εξυπηρετούνται από το αεροδρόμιο του 'Ελληνικού. 'Επικεφαλής έρχεται η TWA, με 1.000 περίπου πτήσεις ετήσιως. Είναι χαρ-

κτηριστικό ότι η αμερικανική αυτή εταιρία αγόρασε, μόνο για το 1955, τρόφιμα για τους επιβάτες της αξίας 50.000 δολλαρίων (1.500.000 δραχμών περίπου) από το έστι-ατόριον του αεροδρομίου.

'Η TWA διαθέτει επίσης και τις μεγαλύτερες εγκαταστάσεις στο 'Ελληνικό —εγκαταστάσεις που απασχολούν προσωπικό 64 ατόμων. 'Η BEA, που έρχεται δεύτερη, απασχολεί μόνον 42 άτομα, ως προσωπικόν εδάφους.

"Άλλες σημαντικές εταιρίες, που τα αεροπλάνα τους διέρχονται από το 'Ελληνικό, είναι η ολλανδική KLM, η AIR FRANCE, οι βελγικές SABENA και SOBELAIR, η SWISSAIR, οι ιταλικές ALITALIA και LAI και η σκανδιναβική SAS.

'Επίσης η νοτιοαφρικανική SAA, η ισραηλινή EL - AL, η αιθιοπική EAL, η γιουγκοσλαβική JAT, η τουρκική DHY, η λιθουανική MEA και η κυπριακή CAL. Καί, φυσικά, η ελληνική ΤΑΕ, που τα δρομολόγια της εκτείνονται και σε πολλές πόλεις του εξωτερικού.

Συχνά, ιδίως στους καλοκαιρινούς μήνες, προσγειώνονται στο 'Ελληνικό και αεροπλάνα που δεν ανήκουν σε καμμία εταιρία, αλλά είναι ειδικώς ναυλωμένα από ομάδες περιηγητών κλπ.

Χάρis εις το νομοθετικόν διάταγμα 2.544/1953, έχουν απλοποιηθί σε τέτιο βαθμό οι διατυπώσεις για τους αποδιδασκόμενους, ώστε ο έλεγχος γίνεται σε διάστημα μικρότερο του ενός λεπτού. "Ενας Γάλλος κληρικός, που έπεσκέφθη προσφάτως την χώρα μας, μετά τον σύντομον έλεγχον των όπισκευών του, συνεχάρη τις τελωνειακές αρχές του αεροδρομίου και παρέτήρησε ότι: «Είναι γρηγορότερο και από το 'Όρλυ» —το αεροδρόμιο των Παρισίων.

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ΚΑΙ... ΝΙΤΣΕ

Πρίν από το 1953, οι υπάλληλοι του αεροδρομίου υπαψιάζονταν όλους τους ταξιδιώτες ως λαθρεμπόρους. Καί δεν είχαν άδικο, αν λάθη κανείς υπ' όψιν ότι στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του, ως διεθνούς αεροδρομίου, παρουσιάστηκαν πολλά κρούσματα λαθρεμπορίου. Φτάνει ν' αναφέρουμε ότι ένας τελωνειακός ανέκλυψε μέσα στις σελίδες του άριστουργήματος του Νίτσε «Τάδε έφη Ζαρατούστρας», σε μιά άριστοτεχνικά καμωμένη κρύπτη, πολύτιμα πετράδια και κοσμήματα.

'Η αίτια που προκαλούσε εκείνο το λαθρεμπορικό κύμα ήταν η διαφορά του συναλλάγματος. 'Η τιμή μερικων πραγμάτων ήταν διπλάσια στην ελληνική αγορά —πράγμα που έβαζε σε πειρασμό και κείνους άκονα που, υπό άλλες όμωλότερες συνθήκες, θα μπορούσαν να καταπνίξουν την ελάχιστη άλλωστε δόση του τυχοδιωκτισμού που κουβαλούσαν μέσα τους. 'Από την εποχή όμως της υποτιμήσεως της δραχμής, αυτές οι δουλειές έπαψαν να είναι προσοδοφόρες και έχουν σχεδόν σταματήσει.

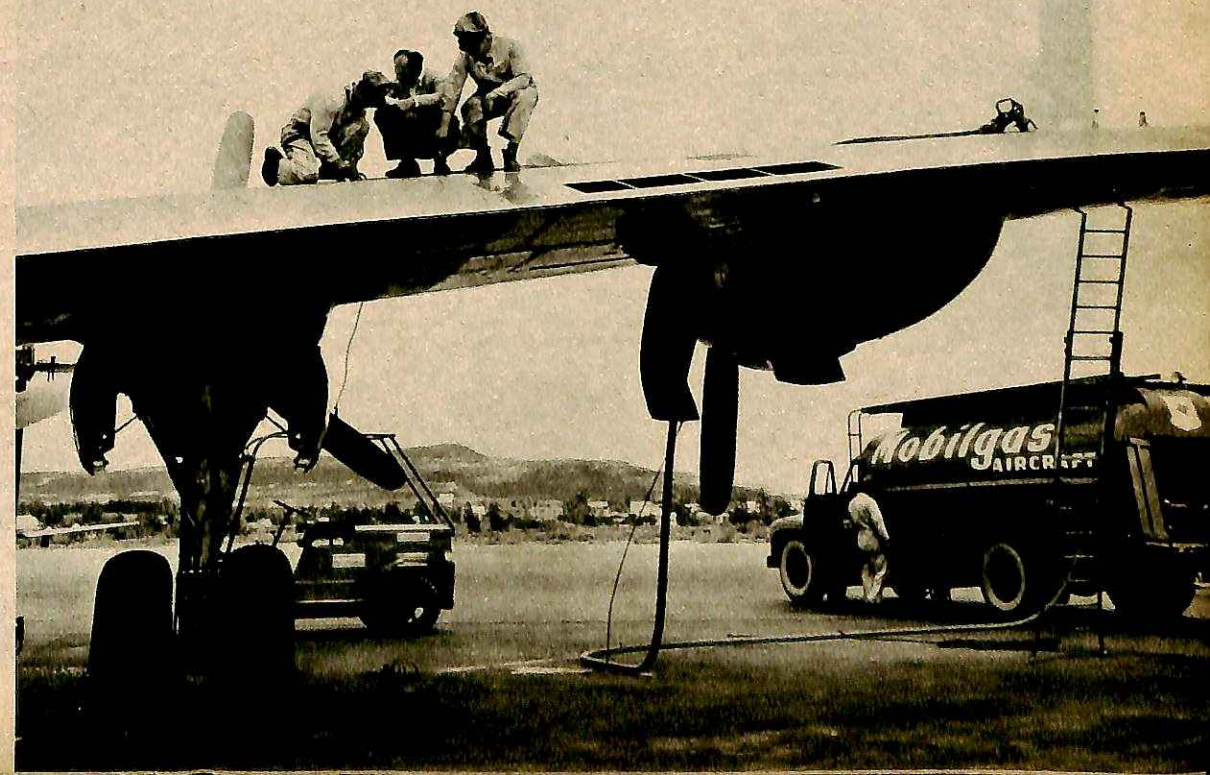
'Ο αθηναϊκός τύπος ανέφερε κατ' επανάληψιν, πρίν από λίγους μήνες, ότι επικρατούσε η σκέψη να μεταφερθή άλλοι το αεροδρόμιο. 'Η σκέψη όμως αυτή φαίνεται ότι εγκατελείφθη όριστικά. 'Ολόκληρος ο προ-υπολογισμός του ελληνικού κράτους δεν θα

ΤΟ ΤΕΤΡΑΚΙΝΗΤΗΡΙΟ
αεροπλάνο —αυτό το θαύμα της σύγχρονης μηχανικής— μόλις προσγειώθηκε. 'Η κοπέλα (έπάνω) που ανήκει στο προσωπικό εδάφους, του ρίχνει μιά αδιάφορη ματιά. 'Η ίδια σκηνή, πρίν από πενήντα χρόνια, θα προκαλούσε αναστάτωση. 'Από το χαλύβδινο γυαλιστερό πουλί (δεξιά) ξεχύνονται ένα σωρό επιβάτες —όλοι από την άλλη άκρη του 'Ατλαντικού. Τα παλιά χρόνια, αυτό το ταξίδι θα κρατούσε μήνες και μήνες. Στην εποχή του αεροπλάνου, όμως, η απόσταση καλύπτεται μέσα σε λίγες ώρες. "Ενας επιβάτης αναγνωρίζεται από τους συγγενείς του που περιμένουν πάνω στην ταράτσα του «Κτιρίου 'Επισκεπτών».

ΤΟ ΜΕΛΤΕΜΙ ΠΑΙΖΕΙ ΠΟΝΗΡΑ ΜΕ ΤΑ «ΣΑΡΙ» ΤΩΝ ΠΕΡΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΔΩΝ

ΣΤΑ 40 ΛΕΠΤΑ, ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΙΩΣΕΩΣ, ΤΑ ΣΚΑΦΗ ΑΝΕΦΟΔΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Μέρα και νύχτα ο βόμβος τών κινητήρων δέν σταματά

έπαρκοῦσε γιά τήν κατασκευή ἑνός νέου ἀεροδρομίου τών διαστάσεων τοῦ 'Ελληνικοῦ. 'Εξ ἄλλου, δέν θά μπορούσε νά ἐξευρεθῇ καλύτερη τοποθεσία γιά ἕνα ἀεροδρόμιο μέ τόσο μεγάλη διεθνή σημασία.

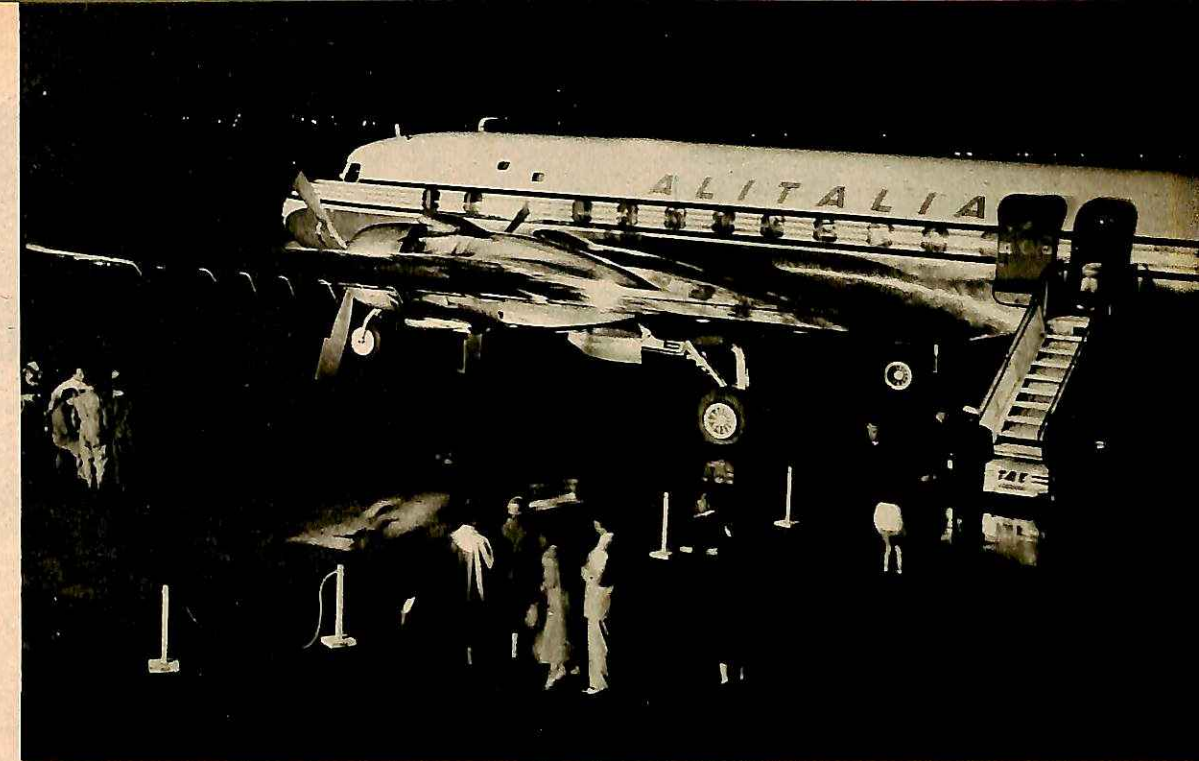
Ἡ θέση του κατά μήκος τοῦ Σαρωνικοῦ εἶναι ιδεώδης. Βρίσκεται σ' ἕνα λεκανοπέδιο ἀνοιχτό πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις, δέν ἐμποδίζεται ἀπό βουνά —πλὴν τοῦ 'Υμηττοῦ— καί δέν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τήν 'Αθήνα.

Αὐτοὶ ποὺ εἶχαν ταχθῇ μέ τήν ἀντίθετη ἄποψη, ὑπεστήριζαν ὅτι στὸν χῶρο ποὺ θρί-

σκεται τὸ ἀεροδρόμιο εἶναι ἀδύνατον νά γίνῃ ἐπέκταση τῶν ἐγκαταστάσεών του, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τήν μία πλευρά εἶναι ὁ 'Υμηττός καί ἀπὸ τήν ἄλλη ἡ Γλυφάδα. Οἱ ἴδιοι ἐπὶόντιζαν ὅτι ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ χώρου, θά ἐπιτρέψῃ τήν τουριστική του ἀξιοποίηση, ἡ ὁποία πολλὰ θά ἔχῃ νά ὀφελήσῃ τὸν ἐλληνικὸ τουρισμὸ καί τήν ἐλληνικὴ οἰκονομία.

Κατὰ τήν γνώμη τῶν τεχνικῶν, τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ 'Ελληνικοῦ στερεῖται ἐνὸς TERMINAL BUILDING (κεντρικοῦ κτιρίου), ὅπου θά

στεγάζονταν ὅλες οἱ διοικητικὲς ὑπηρεσίες του, ποὺ εἶναι σήμερα διασκορπισμένες — ὅπως ἄλλωστε γίνεται καί μέ ὅλα τὰ μεγάλα ἀεροδρόμια τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑπολογίζεται, ὥστόσο, ὅτι ἡ κατασκευὴ ἑνὸς τέτοιου κτιρίου θά στοίχιζε περὶ τὰ 40 ἑκατομμύρια νέων δραχμῶν. Μεγάλο ποσόν, ὁμολογουμένως. Θά ἀξίζε ὅμως νά διατεθῇ γιά νά μὴ ὑστερῇ τὸ 'Ελληνικὸ σὲ τίποτε, ἐν συγκρίσει μέ τὰ ἄλλα μεγάλα ἀεροδρόμια τῆς ἐποχῆς μας —τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀεροπλάνου.

■ ■ ■
ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΕΠΙΒΙΒΑΣΗ. Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ ΠΟΤΕ, ΜΕΡΑ - ΝΥΚΤΑ

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ ΑΦΗΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ

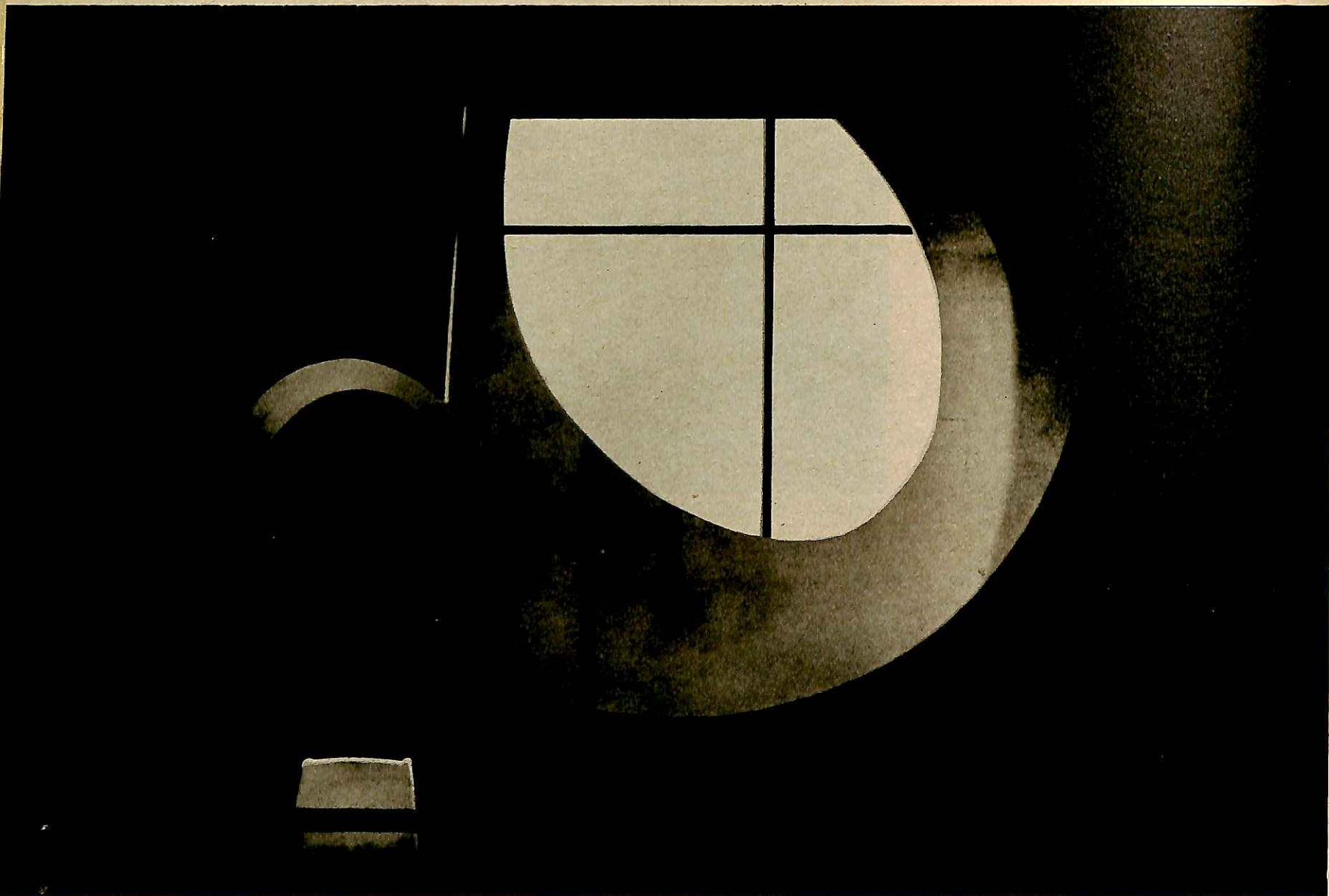

ΟΙ ΕΠΙΒΑΤΕΣ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ, ΕΝΩ ΔΙΚΟΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ, ΤΟΥΣ ΠΡΟΠΕΜΠΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ «ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ»

Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΥ: ΕΝΑ ΣΤΕΡΝΟ «ΧΑΙΡΕ» ΓΙΑ ΤΟΝ ΦΙΛΟ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΠΕΤΑΣΕΙ

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΤΟΥ ΡΙΚΑΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΠΟΛΗ ΧΩΡΙΣ ΓΕΦΥΡΑ» —ΠΟΥ ΑΠΗΧΕΙ ΤΟΝ ΜΥΘΟ ΤΟΥ ΟΡΦΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΥΔΙΚΗΣ—ΘΥΜΙΖΕΙ ΑΡΧΑΙΑ ΛΥΡΑ

Ο Δημήτρης Ρικάκης, πού σκηνογραφεί σήμερα με αξιοπρόσεκτη έπιτυχία στη Βιέννη, είναι ένας νεαρός αυτοδίδακτος, με έντονο προσωπικό τόνο, σε μία τέχνη δύσκολη και παραφορτωμένη από σωρείες ολόκληρες «κανόνων» και «δογμάτων», τόσων και τέτιων πού άποτελεί θράσος σχεδόν ν' άποπειρασθί κανείς ό,τιδήποτε «άνανεωτικό» μέσα στον άυστηρό της χώρο, δίχως μακρά, ειδική, συστηματική προπαιδεία και προεξάσκηση.

Ότι ο Δημήτρης Ρικάκης δέν είχε τό θράσος αυτό, αλλά μία έμμονη πίστη, έναν σωστό φανατισμό με ό,τι τό «γερμανικό», τό «γοτθικό», τό «μεσαιωνικό», με ό,τι τό «θρυλικό» και μυστηριακό, κι ότι ώδηγήθηκε, σχεδόν δίχως ούτε ο ίδιος καλά-καλά νά τό ύποψιασθί, στους στενούς χώρους της σκηνογραφίας, ολότελα αυτοδίδακτος, άπλος, άυθορμητικός, άπό αυτόν άκριθώς τόν φανατισμό και τήν θρησκευτική προσήλωσή του σε μία γνήσια πνευματική τάση, κι όχι άπό άγνοια της παραδόσεως πού θαρύνει τήν τέχνη αυτή, είναι άσφαλώς πρός τιμήν του.

Έπισημότερα κάπως πρωτοεμφανίστηκε στην «Εύρωπαϊκή Έκθεση Θεάτρου» της Βιέννης, τό 1955, με σκηνογραφικές μακέττες πού έκίνησαν άμέσως τό ενδιαφέρον του κοινού και της κριτικής. Είπαν ότι ρευστοποιεί, για μιάν ακόμη φορά, τόν στατικό σκηνικό χώρο, ξεδιπλώνει, διατείνει, πλέκει τό σιδηρό τρισδιάστατο σά νευρικό έλατήριο, δίνοντάς

του άπίθανα βάθη, δξύτατα ύψη και μυστικές, ύπερβατικές σχεδόν προεκτάσεις, άνάλογες με του Ντίσνεϋ και του Νταλί.

Υπερβολές; Ίσως. Όλη όμως ή τέχνη της σκηνογραφίας δέν είναι παρά ή μαγεία της ύπερβολής.

Και της ύποβολής, ναι. Μά δε δουλεύει μ' αυτήν ο Δημήτρης Ρικάκης. Δουλεύει με τό «ύπέρ», με τό περισσότερο, τό έντονώτερο, τό δξύτερο' όχι με τό «ύπό», τό λιγώτερο, τό ύπαινικτικό, τό λιτό.

Πάντως, σχεδόν «έξέπληξε»! Και —έκείνο πού έχει άξία— ένα κοινό διόλου «εύκολο», με κριτήρια άυστηρά κ' εύαισθησία όχι μόνο έκλεπτυσμένη παρά και άπαιτητική, σπάνια έντυπωσιαζόμενη.

Ή Βιέννη δύσκολα «δέχεται», κι ακόμα πιό δύσκολα «έκπλήσσεται». Όμως και έπρόσεξε και ένδιαφέρθηκε. Κι αυτός πού κατ' άρχήν τήν έπεισε πώς έχει νά πη κάτι δικό του, ήταν όχι θορεινός, όχι Γερμανός, όχι Αυστριακός, όχι καν μεγαλωμένος πουθενά εκεί, όχι «συγγενικός» της έξ αίματος, παρά Έλληνας, και μάλιστα Άθηναίος, γεννημένος και θεμενμένος με κατάξηρη, πάμφωτη, λιόπυρη Άττική, πού μόνο μία παράξενη, σχεδόν άνεξήγητη, «έκλεκτική συγγένεια» τόν έδεσε τόσο με τό πνεύμα τών πιό παλιών, τών πιό «mystique» γερμανικών θρύλων.

Δυό κακά «προσόντα» για τό άυστηρότερο μεσευρωπαϊκό κοινό: Και αυτοδίδακτος —πού; στη θυθιομένη μέσα σε τόσο και τέτια

Ρικάκης

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ

παράδοση Βιέννη— και μεσογειακός, του Αιγαίου μάλιστα!

Κι όμως τόν πρόσεξαν. Και σήμερα ο Δημήτρης Ρικάκης σκηνογραφεί άράδα εκεί, και οι προσπάθειές του είναι, σταθερά, ή μία πιό εύσυνείδητη άπό τήν άλλη.

Γιατί ο Ρικάκης —πρέπει αυτό ιδιαίτερα νά του άναγνωρισθί—, παρά τήν κάπως άπότημη πρώτη έπιτυχία του, (τόσο, μάλιστα, άπότημη, πού έδώ λίγοι γνωρίζουν τήν ύπαρξή του), μένει σεμνός και εύσυνείδητος.

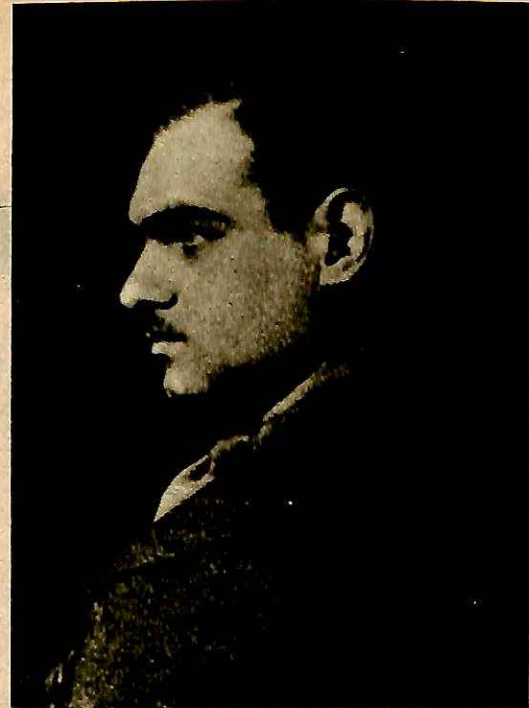
Στήν Άθήνα τόν ξέρουν περισσότερο σαν πρωτόδγαλτο ζωγράφο, με έντονες διακοσμητικές τάσεις. Ός εικονογράφος παιδικών παραμυθιών θορεινού κλίματος θά ήταν μοναδικός. Άπό κάτι παρόμοιο, άλλωστε, ξεκίνησε κι ο ίδιος, φιλοτεχνώντας, για προσωπικό του κέφι, κάτι σχέδια πάνω στους μύθους του

«Όμπερον» και του «Λόεγκριν». Τά σχέδια αυτά ήταν ή άρχή της «σκηνογραφικής» του καριέρας.

Τό σπίτι του τόν ήθελε νά σπουδάση για τρός. Μά τά σχέδια έκείνα, οι προσωπικές του αγάπες σε ό,τι τό «γοτθικό», τό «θαγκνερικό», τό «μεσαιωνικό», ο ένθουσιασμός μερικών στενών φίλων με τις ώραιες και φίνες συλλήψεις του στιγμών και τάσεων πού άλλοι δέν πρόσεχαν, τόν έφεραν στη Βιέννη, πού θρέθηκε για ήατρική, νά δοθί ολόκληρος σ' έκείνο πού τόν ένέπνεε.

Γιά πρώτη φορά σκηνοθετεί εκεί (Μάιος του 1954) τόν «Καλιγούλα» του Άλμπέρ Καμύ. Θέμα πού δέν ταίριαζε στη νοοτροπία του.

Κι όμως τά έβγαλε πέρα με άρκετή έπιτυχία, και ή κριτική έκφράστηκε εύνοικά.

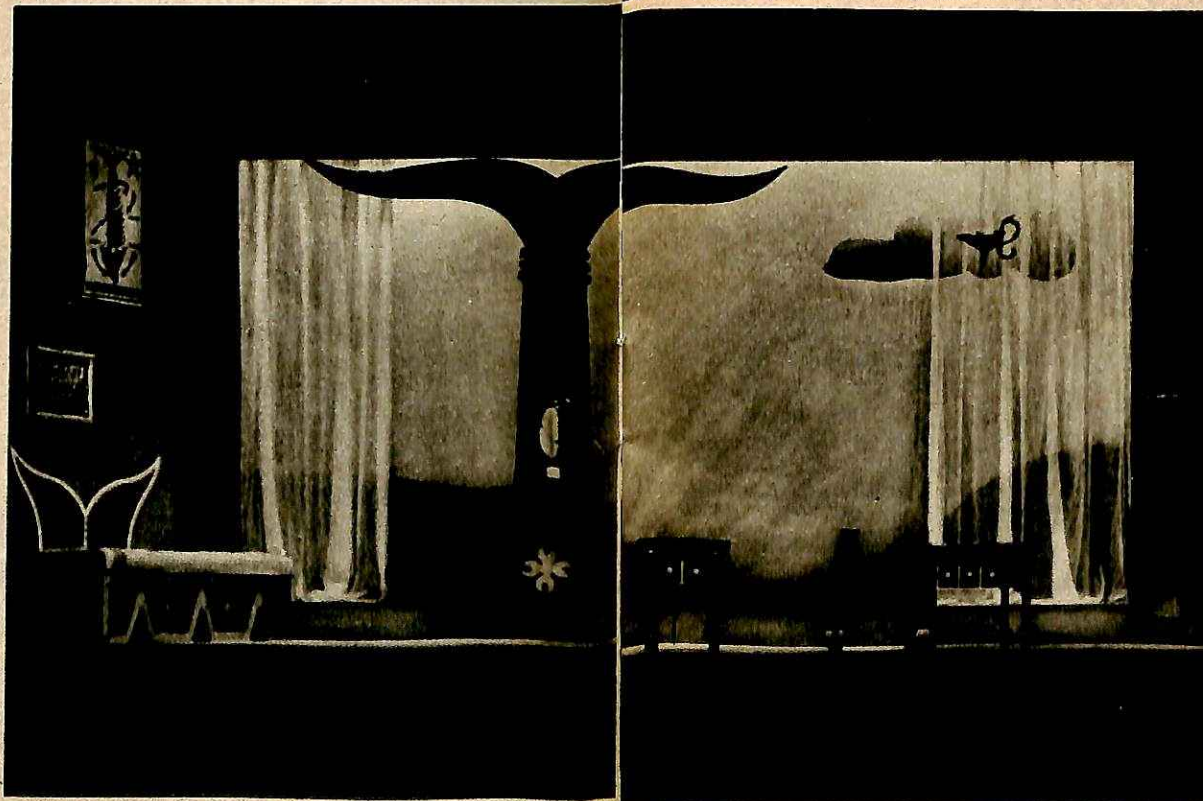
Ο ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΙΚΑΚΗΣ

Στό Κρατικό Θέατρο του Λίντς σκηνογραφεί τήν «Ισπανική Κωμωδία» του Άλεξάντεο Λέρνετ Χολένια, (Σεπτέμβριος του 1954), τόν «Γυάλινο κόσμος» του Ουίλλιαμς και τήν «Πόλη χωρίς γέφυρα» της Ίγκεμποργκ Ντρέιτς. Κατόπιν τό «Ο Όδυσσεύς πρέπει νά ξαναταξιδέψη» του Κούρτ Κρίγκερ (Όκτώβριος 1954) και τόν Δεκέμβριο τούς «Ιππότας της Στρογγυλής Τραπέζης» του Κοκτώ.

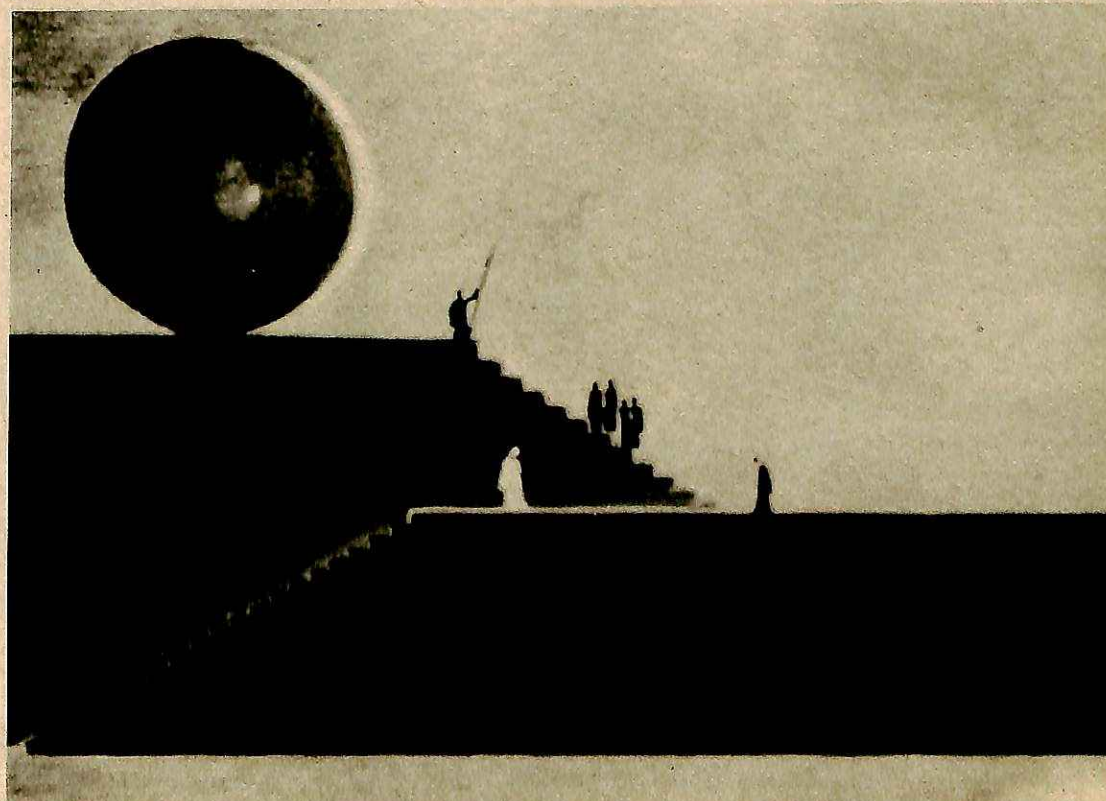
Τόν Φεβρουάριο του 1955 κάνει μία ζωγραφική έκθεση στον «Ιλιό», χάρις στην οποία έγινε εύρύτερα κάπως γνωστός στην Άθήνα, και όταν έπιστρέφη στό Λίντς σκηνογραφεί (Ίούλιος 1955) τόν «Σύζυγο της Κυρίας Ζεζαμπέλ» του Ρομπέρ Νατάν.

Άλλ' άς ίδομε τις πηγές και τά όρμητήρια του Δημήτρη Ρικάκη.

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ «Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ ΖΕΖΑΜΠΕΛ» —ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΕΝΟΣ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΘΡΥΛΟΥ

ΑΠΕΡΙΤΤΗ ΜΑΚΕΤΤΑ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΑΙΣΙΩΣΙ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

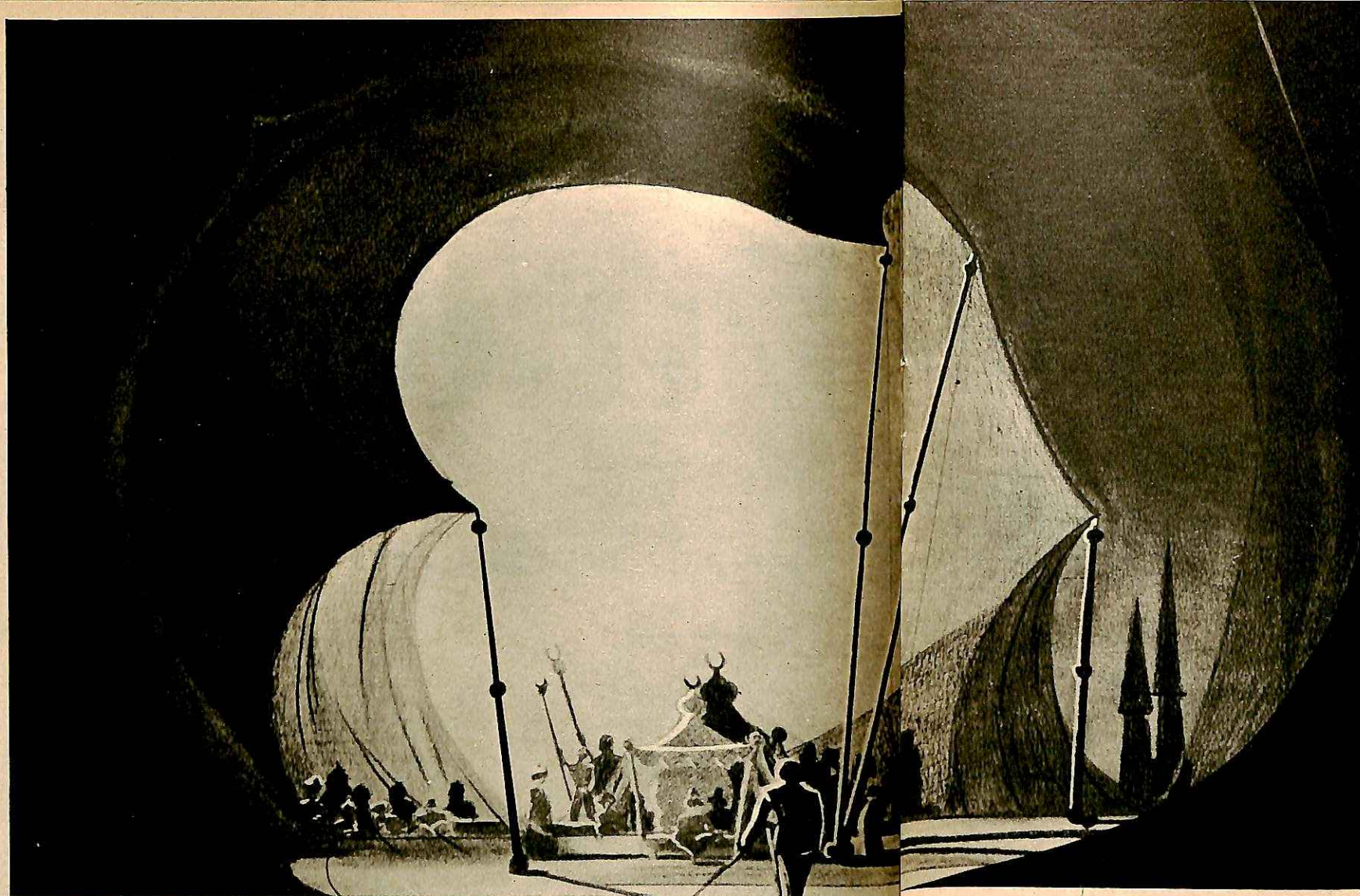
Θα φανή παράξενο ίσως, όμως ο Δημήτρης Ρικάκης ξεκίνησε για τη σκηνογραφία από την απλή παρατήρηση του «τυπικού» που υπάρχει στις ανθρώπινες στάσεις και στιγμές. Αρχικά υπήρξε —και διατηρείται ακόμη— ένας μαγευτικός αφηγητής! Ναι, ναι. 'Απλώς: ένας μαγευτικός αφηγητής.

Λίγοι άνθρωποι έχουν το χάρισμα τούτο, κι ακόμα λιγότεροι μία προσωπική γοητεία, μία έλκυστική προσωπική «τυπικότητα» ή ιδία, που κρατά τους άλλους με τα μάτια-στυλωμένα πάνω τους, όταν διηγούνται ή μιλούν για ό,τιδήποτε.

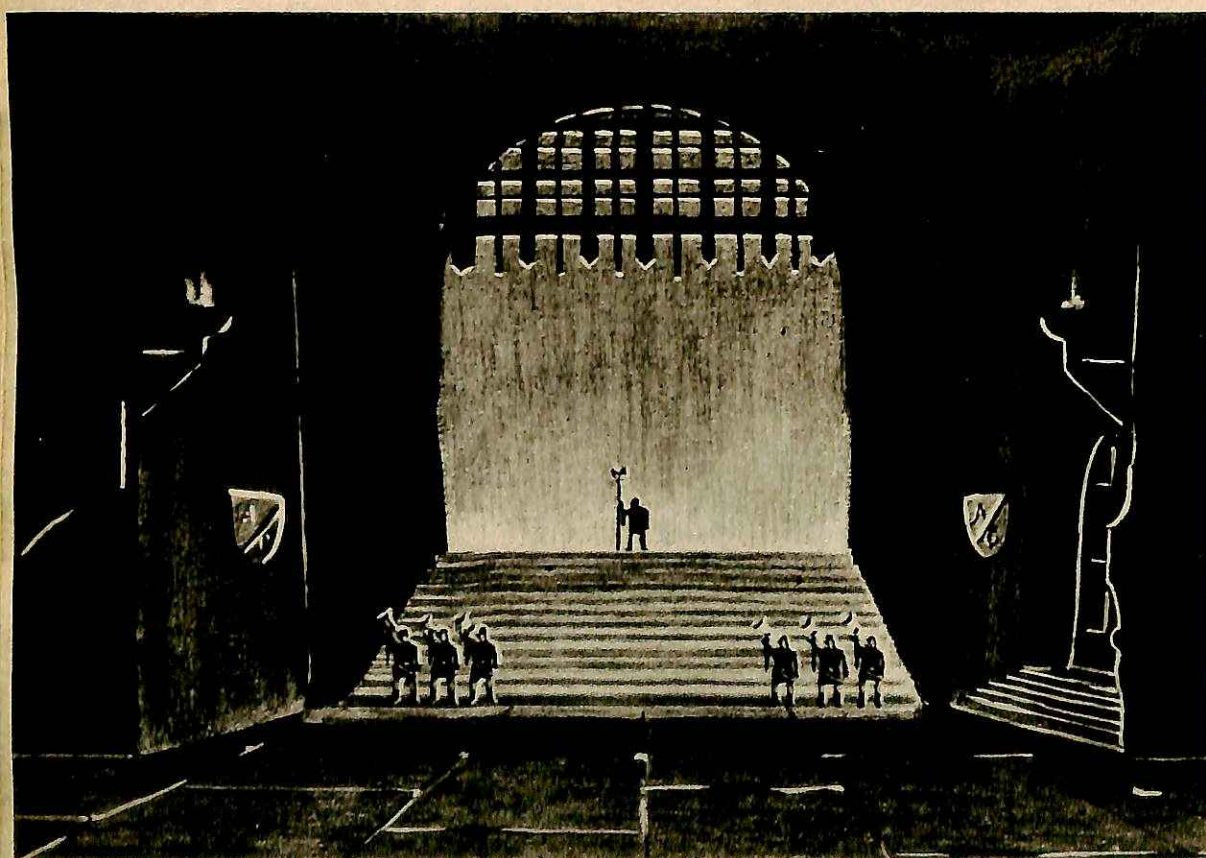
Ο Ρικάκης έχει αληθινό ταλέντο στη προφορική αφήγηση. Και μία πλαστικότητα έκφραστικών κινήσεων στα χέρια του γοητευτική.

Δεν είναι λοιπόν διόλου τολμηρό —για τους τόν εγνώρισαν— να είπω, ότι ο πυρήνας ακριβώς του σκηνογραφικού του ταλέντου δεν είναι παρά η έμμονη εκείνη τάση του ν' αφηγείται στιγμές και καταστάσεις ανθρώπινες, όχι αναλύοντας φιλολογικά τις πράξεις και τις συμπεριφορές των προσώπων, αλλά δίδοντας πάντοτε το στατικό και το δυναμικό περίγραμμα των πραγμάτων που τα περιβάλλουν και των κινήσεων που διέγραψαν μέσα στον χώρο όπου ενήργησαν τα πρόσωπα αυτά. Αφηγείται έτσι επεισόδια, στιγμιότυπα, σκηνές του δρόμου, αλλά και συζητήσεις, ολόκληρες, και συγκρούσεις συναισθηματικές, και στιγμές πάθους, και θιαίες πράξεις, μη απασχολούμενος διόλου με την εσωτερικότητα, την προσωπικότητα δηλαδή, τη ζωντανία, μ' ένα λόγο, των προσώπων —που για τον Ρικάκη μοιάζει να μη ενδιαφέρει καθόλου—, παρά μόνο με τις τυπικές στάσεις του έλαβαν, σαν ξύλινες μαριονέτες, σε μία καιρία στιγμή τους, και την διάταξη, την υποβολητική και έκφραστική πάντοτε διάταξη των γύρω τους πραγμάτων εκείνη την ώρα.

Αλλά τούτο ακριβώς συνιστά τον πυρήνα ενός έμφυτου σκηνογραφικού ταλέντου, αφού ο σκηνογράφος έχει πάντοτε ως πρώτι-

ΜΑΚΕΤΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΟΜΠΕΡΟΝ» ΤΟΥ ΒΕΜΠΕΡ. Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ ΕΧΕΙ ΕΠΗΡΕΑΣΘΗ — ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΑ ΧΑΣΗ ΤΟ ΥΦΟΣ ΤΟΥ— ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΠΛΕΝΚ

ΜΑΚΕΤΤΑ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ «ΛΟΕΓΚΡΙΝ» ΤΟΥ ΡΙΧΑΡΔΟΥ ΒΑΓΚΝΕΡ. Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΟΝΙΜΟΤΕΡΕΣ ΑΓΑΠΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ

στο σκοπούμενο της δημιουργίας του αυτό έ-σα - ίσα: να μεταδώσει, να αφηγηθεί δίχως λόγια, με πράγματα μόνο και περιβάλλουσες όπτικές εντυπώσεις, στατικές κυρίως, ό,τι τὸ ὅλο έργο, «διά λόγου και πράξεως» πρόκειται να προκαλέσει στον θεατή.

Για τὸν σκηνογράφο, τὸ νόημα και τὸ πνεύμα, τὸ πάθος και τὸ δράμα, πρέπει να δοθῇ διά τῶν πραγμάτων και τῆς συνθήκης τοῦ περιβάλλοντος χώρου.

Νά γιατί ὁ Δημήτρης Ρικάκης έχει πραγματικά ένα σκηνογραφικό ταλέντο. Φυσικά, τὸ ἂν θὰ τὸ φέρῃ σ' ἕνα δρόμο σωστό και σὲ μία γόνιμη ἀνάπτυξη —αὐτὸ πιά εἶναι ἄλλο ζήτημα. Ὑπάρχει ὅμως μέσα του ἕνα γνήσιο και προσωπικό σπέρμα.

Δεν εἶναι διόλου τυχαίό ὅτι ἐπρόσεξε κατ' ἀρχὴν τοὺς Γερμανοὺς και κατὰ δεύτερο λόγο τὰ πολὺ ἀπλά παραμύθια: γιατί ἀπλούστατα, και οἱ Γερμανοὶ —αὐτοματικοὶ και μηχανικοὶ σχεδὸν στίς κινήσεις τους, τίς περισσότερες φορές, ὅταν «ἐκτελοῦν ἐντολὰς»— και τὰ πολὺ ἀπλά παραμύθια —ὅπου ὁ μύθος έχει καταστή πιά τελείως τυπικός, γνωστός, στατικός— δεν μποροῦν νὰ δοθοῦν «ψυχολογικά», ἀλλὰ πρωτίστως «σκηνογραφικά».

Τὸ «παραμύθι ζητᾷ διακόσμηση, εἰκονογράφηση —δεν στέκει δίχως εἰδικῶς ἁρμοσμένο γύρω του περιβάλλον πραγμάτων και χώρου. Χρειαζονται πύργοι, κάστρα, δάση, θάβη, οὐρανοί, ἐκτάσεις, σκιές και σκόνη— ἕνα ὁλόκληρο «τυπικό» περίγραμμα.

Οἱ Γερμανοὶ τῆς ἐδῶ Κατοχῆς, τοὺς ὁποίους τόσο ἐπρόσεξε στίς διηγήσεις του ὁ νεώτερος Ρικάκης, ἀνέκφραστοι ὡς πρόσωπα καθεαυτά, χρειάζονταν παρομοίως «περίγραμ-

μα»: στάση, μπότες, κράνος, ὅπλο, κίνηση ὀλότελα μηχανική, μαριονετική σχεδὸν —χρειαζόνταν σκηνογράφο, μ' ἕνα λόγο.

Νά πῶς ξεκίνησε ὁ Δημήτρης Ρικάκης: με μιά ἔμφυτη τάση και ἀπὸ τὴν ἀπλή ἀφήγηση.

Φυσικά, βοήθησαν μετὰ κ' οἱ περιστάσεις και ἡ συνειδητοποίηση τῶν τάσεων αὐτῶν, και, τέλος —ἀλλὰ και πρωτίστως— τὰ θέματα, τὰ συγκεκριμένα θέματα πού τοῦ ἐτέθησαν ν' ἀντιμετωπίσει καθαρὰ σκηνογραφικά πιά.

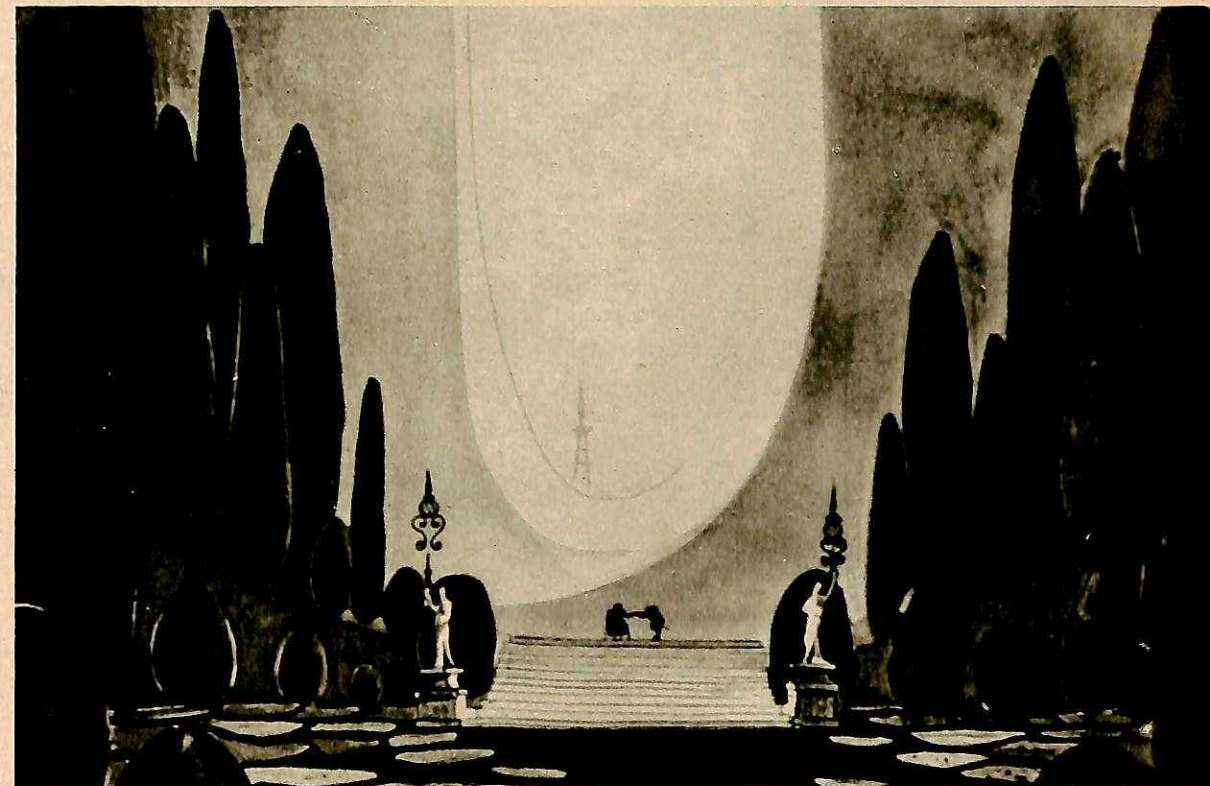
Σήμερα ἐργάζεται στή Βιέννη, μὴ ἔχοντας ἀκόμη δείξει, ὡς τὴν ὥρα, τίς καλύτερες δυνατότητές του σὲ ἔργα «συγγενικά» πρὸς τίς τάσεις και τοὺς φανατισμούς του.

Ἡ κριτική, θέβαια εἶπε, ὡς τώρα, μόνο ἐπαίνους — ἀλλ' ὁ Δημήτρης Ρικάκης, ἂν δὲν σκηνογραφοῦσε Βάγκνερ, «Βαλκυρίες», «Νιμπελούγκεν», θρύλους, ἥρωες και ὄνειρα μεσαιωνικῶν δρυμῶν, ἂν δὲν θυθῆσε τίς αἰχμηρές του σπαθιές φωτὸς κάτω ἀπὸ τὸ πυκνὸ σκοτάδι νυχτερινῆς σκιάς μεσαιωνικῶν πύργων, ἂν δὲν ξεδιψᾷ κατεβάζοντας κοῦπες ὁλόκληρες δασώδους δέους, ἂν δὲν μπλέξη τοὺς θεατὰς του μέσα σὲ γνήσια «νιμπελουγκική» Nacht und Nebel, δὲν θὰ αἰσθανθῇ πῶς κάτι κατὰφερε.

Εἶναι κάτι ν' ἀγαπᾷ κανεὶς πολὺ μιά πλούσια θρησκεία. Κ' εἶναι μιά σωστή θρησκεία τὸ «γοτθικό» πού λατρεύει ὁ Δημήτρης Ρικάκης.

Αὐστηρὴ ὅμως θρησκεία, πού τσακίζει κόκκαλα. Θ' ἀντέξῃ τὸ σκαρὶ ἐνὸς αἰγίου: Ἀλλὰ γιατί ὅχι; Καὶ στὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἀντέχει ὅ,τι εἶναι Ἑλλάδα. ■ ■ ■

Ξεκινᾷ ἀπὸ τὴ πίστη στὸν «γοτθικό μῦθο»

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΙ ΩΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΛΙΝΤΣ, Ο ΑΝ. ΡΙΚΑΚΗΣ ΒΡΙΣΚΕΙ ΚΑΙΡΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΔΙΗΚΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑ. ΕΠΑΝΩ: ΕΝΑ ΣΚΗΝΙΚΟ ΓΙΑ ΟΠΕΡΑ ΤΟΥ ΜΟΤΣΑΡΤ ΚΑΙ, ΚΑΤΩ, ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΚΕΤΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΟΜΠΕΡΟΝ» ΤΟΥ ΒΕΜΠΕΡ

Εικονογράφησης
Χρ. Κουσέντου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΜΙΝΑΡΥ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

8 Ιουνίου, 1943.

Τὸ σημείωμα ἦταν ἀκουμπισμένο πλάι στὸ τηλέφωνο. Ἡ Μπάρμπαρα τὸ εἶδε μὲ μὴ-κε στὸ χῶλ καὶ τὸ κακὸ προαίσθημά της μεταμορφώθηκε σὲ ἔντονο φόβο.

Πλησιάζοντας, ἀναγνώρισε τὰ ὀρνιθοκαλίσματα τῆς Τζούλια. Πάνω στὸ σημείωμα ἦσαν γραμμένες μιά - δύο μόνο φράσεις. «Ὁ γιατρός Κάσελμαν ἀπ' τὴν κλινικὴ εἰδοποιεῖ τὸν κ. Μίναρυ πὼς ἡ ὥρα τοῦ ραντεβού ἀλλάξε. Θὰ γίνῃ στὶς πέντε».

Ἡ Μπάρμπαρα πήρε μὲ ἀπορία τὸ χαρτί καὶ τὸ ξαναδιάβασε. Ἡ λέξη «γιατρός» ἔγνιψε μέσα της ἕνα συναίσθημα δυσάρεστο. «Ὅχι τὴ συνήθισμένη ἐνοχλητικὴ εἰκόνα τοῦ κρεβατιοῦ ἐνὸς ἀρρώστου — κατὶ ἄλλο, μὴ ἀόριστη καὶ τρομακτικὴ ἀνάμνηση ποὺ δὲν ἐρχόταν ἐντελῶς στὴν ἐπιφάνεια.

Πάντως, ἕνας γιατρός μπορεῖ νὰ χρειαστῇ τὴ συμβολή ἐνὸς δικηγόρου, ὅπως κάθε ἄνθρωπος. Καί ἡ κάπως ἀσυνήθιστη ὥρα τοῦ ραντεβού ταιριάζει μὲ τὶς ὥρες ἐργασίας ἐνὸς γιατροῦ. Αὐ-

τὸς ὁ Κάσελμαν θὰ ἦταν ἀσφαλῶς πελάτης τοῦ Φίλ.

Οἱ χτύποι ὅμως τῆς καρδιάς της ἦταν σὰν τοὺς χτύπους μιάς καμπάνας ποὺ σημαίνει συναγερμὸ. Μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ εἶχε ρίξει στὸ σημείωμα, χωρὶς κανένα συγκεκριμένο λόγο, εἶχε καταλάβει πὼς σὲ τοῦτο ἐδῶ τὸ χαρτάκι κρυβόταν ἡ ἐξήγηση τοῦ αἰνιγματικοῦ ὕφους τῆς Σίσσυ καὶ τῶν ἀόριστων ὑπαινιγμῶν της τὸ μεσημέρι, στὸ τραπέζι. Τὸ χαρτάκι αὐτὸ ἦταν ὁ προάγγελος μιάς συμφορᾶς ποὺ ζύγανε. «Ὅλο τ' ἀπόγευμα τὴν εἶχε βασανίσει τὸ κακὸ αὐτὸ προαίσθημα.

Μέσ' στὴν ταραχὴ της, ἄκουσε θήματα στὴν πίσω σκάλα καὶ προσπάθησε ἀμέσως νὰ ξαναβρῇ τὴν αὐτοκρατορίαν της. Ἡ Τζούλια μῆκε στὸ χῶλ ἀπ' τὴν πόρτα τῆς κουζίνας. Ψηλὴ καὶ ξερακιανή, κύτταξε τὴν κυρία της μὲ μιά περιέργεια γεμάτη αὐθάδεια.

—Δὲν τὰ λὲς πολὺ καθαρά σ' αὐτὸ τὸ σημείωμα, Τζούλια. Τί ἀκριβῶς εἶπε ὁ κ. Κάσελμαν; Ποιὰ κλινικὴ ἐννοοῦσε;

Ἡ Τζούλια δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ἡ Μπάρμπαρα εἶχε ἐγκατασταθῇ στὸ σπίτι, ἡ Τζούλια δὲν τῆς εἶχε μιλήσει ποτὲ χωρὶς νὰ κἀνὴν πρῶτα ἕνα μορφασμό. Κάθε φορὰ, σούφρωνε τὰ χεῖλη, ἐκφράζοντας ἔτσι τὴ δυσφορία καὶ τὴν ἀντιπάθειά της γιὰ τὴ γυναῖκα ποὺ εἶχε πάρει τὴ θέση τῆς Εὐας. Ἐπειτα, σὰ νὰ τὸ ἐπαινέει ἀπόφαση πὼς ἔπρεπε νὰ ὑποταχθῇ στὸ ἀνοπόφευκτο, ἀλλάξε ὕψος, σὰ νὰ ἔκανε ἀνακαχή, καὶ μιλοῦσε.

Ἐκεῖν τὴ μέρα, γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερ' ἀπὸ τρία χρόνια, ἡ Τζούλια παρέλειψε τὸν καθιερωμένο μορφασμὸ της. Δὲ σούφρωνε τὰ χεῖλη, ἀλλὰ οἱ σκέψεις της σπιθοβόλησαν σὰ μικρὰ πομπὰ ἀστράκια σὰ δάθη τῶν ματιῶν της.

—Δὲν ξέρω, κυρία. Δὲ μοῦ εἶπε τίποτ' ἄλλο. Μονάχα νὰ πῶ στὸν κύριο πὼς ἡ ὥρα τοῦ ραντεβού ἀλλάξε.

—Καλὰ, Τζούλια.

Ἡ μαγεύρισα ξαναγύρισε στὴν κουζίνα θριαμβευτικά, δείχνοντας καθαρά πὼς δὲν εἶχε πῆ-

ῥα ὅσα ἤξερε. Ἡ Μπάρμπαρα τὴν παρακολοῦθησε μὲ τὸ βλέμμα, ἀνίσχυη.

Πρῶτα ἡ Σίσσυ καὶ τώρα ἡ Τζούλια! Ἡ Σίσσυ γεμάτῃ συμπόνια καὶ ἡ Τζούλια μὲ κακία. Καί, μαζί μ' ὅλα αὐτὰ, ἐκεῖνο τὸ προαίσθημα πὼς κατὶ τὸ τρομερὸ θὰ γινόταν, ἐκεῖνος ὁ δλοένα πιδ ἔντονος φόβος ποὺ ἔττανε τὰ ὅρια τοῦ πανικοῦ!

Μὲ τὸ σημείωμα στὸ χέρι, κάθισε στὴν χρυσοκεντημένη πολυθρόνα ποὺ ἡ Εὐα εἶχε φέρει ἀπ' τὴν Ἰταλία.

Τὰ ἐπικείμενα γεγονότα δὲν μποροῦν νὰ ρίχνουν ἱστίους μπροστὰ τους. Δὲν ὑπάρχουν προαίσθηματα, σκεπτικὸν ἡ Μπάρμπαρα προσπαθώντας νὰ καθιστοῦναι τὸν ἑαυτὸ της. Φοβοῦμαι, ἐπειδὴ πραγματικὰ κατὶ συμβαίνει. Κάτι ποὺ ἔγινε μὲ προειδοποιεῖ ὑποσυνειδητά... Κάτι ποὺ ἔγινε καὶ ποὺ δὲν τὸ εἶχα προσέξει.

Ὁ σφραϊνότανε τὸν κίνδυνο κοντὰ της καί, σὰν ἕνας πρωτόγονος ἄνθρωπος ποὺ διαβάζει τὸ μῆνυμα ποὺ τοῦ φέρνουν οἱ αἰσθήσεις του, ἀναπόλησε τὴ μέρα της, προσπαθώντας νὰ δώσει κάποια ἐρμηνεία στὰ ἑξῆς ἀσυνήθιστα μιάς ἐπικείμενης συμφορᾶς ποὺ τῆς ἔστειλε ἡ διαίθεσθί της.

Τὸ πρῶνὸ εἶχε περάσει ὅπως συνήθως, μὲ μόνη τὴ διαφορά πὼς —τὸ θυμότανε τώρα ἡ Μπάρμπαρα— ὁ Φίλ, πρὶν φύγῃ, εἶχε σταματήσει μιά στιγμὴ γιὰ νὰ εἶχῃ πῆ κοφτὰ πὼς θ' ἀργοῦσε νὰ γυρίσῃ τὸ βράδυ... Ἰσως νὰ μὴν προλάβαινε νὰ φάῃ μαζί της στὸ τραπέζι, εἶχε πῆ.

Πολὺ ἀσυνήθιστο γιὰ τὸν Φίλ νὰ μιλήσῃ ἔτσι, χωρὶς νὰ δώσῃ καμμιά ἐξήγηση. Ὅλα αὐτά, ἡ Μπάρμπαρα τὸ καταλάβαινε, εἶχαν κάποια σχέση μὲ τὸ σημείωμα τῆς Τζούλια.

Κανονικὰ, ὁ Φίλ θάλεγε, «Ἐγὼ ἔβην καινούργιο πελάτῃ ποὺ πρέπει νὰ τὸν δώ τ' ἀπόγευμα... κάποιοι γιατροὶ Κάσελμαν. Δὲν εἶναι ἐλεύθερος πρὶν ἀπ' τὶς τέσσερις καὶ γι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ καθυστερήσῃ». Ἄν δὲν ξεμπερδέψω ὥς τις ἔξη, θὰ φάω ἔξω».

Ἀντὶ ὅμως νὰ μιλήσῃ ἔτσι, ὁ Φίλ δὲν εἶχε πῆ

Τὸ ΚΟΤΑΙ Τῆς ΡΟΠΗΣ

τῆς ROSEMARY KUTAK

λέξη γιὰ τὸ ραντεβού του. Ἡ Μπάρμπαρα εἶχε συγκρατήσῃ στὴ μνήμη της καλὰ τὰ λόγια του, ὅπως ἔκανε τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν γραμματεὺς του, ἀλλὰ ἀπασχολημένη καθὼς ἦταν μ' ἄλλες σκέψεις, δὲν εἶχε δώσει μεγάλη προσοχή. Εἶχε στὸ νοῦ της τὰ δικά της σχέδια καὶ τὸ ραντεβού της μὲ τὸν κ. Νάγκλ.

Ἐβλεπε τώρα πὼς ἡ στάση τοῦ Φίλ εἶχε σημασία. Τὸ ὕψος του ὅμως μόνον δὲν ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ τῆς προσεγγίσῃ αὐτὸν τὸν πανικό. Σίγουρα, κατὶ ἄλλο εἶχε γίνῃ.

Μετὰ τὸ πρῶνὸ, εἶχε τρέξει στὸ δωμάτιο τῆς κορούλας της Εἶχε βρῇ τὴ μικρὴ νὰ τσαλαβουτᾷ στὰ νερά μέσ' στὸ μπάνιο της.

—Πῶς ἔτσι, Κριστίν; Ἐβαλες κιόλας τὴν Ντέμπυ στὸ μπάνιο; Μὰ θὰ σὲ βοηθοῦσα ἐγώ. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ κάνῃς μόνη σου τόσο κόπο.

Ἡ κοντούλα παραμάνε σήκωσε τὸ κεφάλι καὶ τὴν κύτταξε μ' ἕνα δειλὸ χαμόγελο.

—Ὡ, δὲν εἶναι κόπος. Ἦξερα πὼς εἴχατε ντυθῇ γιὰ νὰ πάτε στὴν πόλη καὶ σκέφθηκα πὼς ἡ Ντέμπυ θὰ σὰς ἔκανε μούσκεμα μὲ τὰ παιχνίδια της. Ἄν θέλετε, μπορῶ νὰ τῆς κάνω τὸ μπάνιο τῆς κάθε πρωτῆ.

Ἡ Μπάρμπαρα γέλασε.

—Γιατὶ νὰ κάνῃ κανεῖς παιδιὰ, ἂν δὲν προσφέρῃ στὸν ἑαυτὸ του τὴ χαρὰ νὰ τὰ περιποιῇται;... Ἄς εἶναι. Ἀντίο, μωρό μου.

Ἐσκυψε γιὰ νὰ τραβήξῃ τὴν πετσέτα ἀπ' τὸ στομάχι τοῦ παιδιοῦ καὶ νὰ τὸ φιλήσῃ στὸ ροδὰλὸ μάγουλο.

Μὴν τὴν ἀφήνῃς νὰ δαγκώνῃ τὴν πετσέτα, Κριστίν. Σὰ νὰ μοῦ φαίνεται πὼς θὰ μὰς παρουσιάσῃ σύντομα τὸ πρῶτο της δοντάκι.

Καί εἶχε φύγῃ γιὰ τὴν πόλη χωρὶς οὐτ' ἕνα σύννεφο στὸν ὁρίζοντά της.

Τὰ γεγονότα τοῦ πρῶνου πέρασαν ἀπ' τὸ μυαλὸ της σὲ μιά γοργὴ διαδοχὴ ἀπὸ ζωηρὰς σκηνές. Εἶδε τὸν ἑαυτὸ της σ' ἕνα ροζ καμαράκι στὸ κομνωτήριό τοῦ μεγάλου καταστήματος «Παίητς», μὲ τὰ μαλλιά της, κατσαρά ἀπὸ μιά πρόσφατὴ «περμανόντ», λυτὰ στοὺς ὤμους, καὶ τὸν Τσάρλς δρὶδο πίσω της νὰ τῆς προτείνει μιά καινούργια κτενισιά.

Μὰ τὸ κτένισμα αὐτὸ δὲν πάει σ' ὅλα τὰ πρόσωπα, Τσάρλς.

—Σωστὸ, κυρία μου, ἀλλὰ γιὰ κάθε γυναῖκα ὑπάρχει μιά κόμμωση ποὺ τῆς ταιριάζει καὶ ποὺ εἶναι τῆς μόδας. Τί θὰ λέγατε, ἂν ἀνεβάζαμε ἐδῶ τὰ μαλλιά... λιγάκι... ἔτσι... μὲ λίγα μπουκλάκια στὴν κορφή...;

Ἡ Μπάρμπαρα κύτταξε στὸν καθρέπτη καί, μὲ κίνδυνο νὰ πληγώσῃ τὴν καλλιτεχνικὴ εὐαισθησία τοῦ Τσάρλς, γέλασε θλιπνόντας τὰ ἐξεζητημένα μπουκλάκια πάνω ἀπ' τὸ πλατὺ πρόσωπό της. Τελικὰ εἶχε κτενισθῇ ὅπως πάντα.

Ἀσφαλῶς δὲν εἶχε τὸ παραμικρὸ προαίσθημα ὅσῃν ὥρα εἶχε καθήσει περιμένοντας νὰ στεγνώσουν τὰ μαλλιά της, ἀπολαμβάνοντας μὲ νοκεία τις λίγες αὐτὲς στιγμὲς ποὺ δὲν εἶχε νὰ κάνῃ τίποτε, σὰ μιά γατοῦλα στὸν ἥλιο.

Τὸ συναίσθημα αὐτὸ τῆς ἱκανοποιήσεως δὲν τὴν εἶχε ἀφήσει οὔτε ἀργότερα, ὅταν πήγε, στὸ

ἴδιο κατάστημα, στὸ τμήμα τοῦ κ. Νάγκλ. Τῆς τὸν εἶχε συστήσει ἡ Σίσσυ. Καί, πραγματικὰ, ὁ κ. Νάγκλ ἦταν ἄνθρωπος πολὺτιμος. Εἶχε ἀκούσει τὰ σχέδιά της μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ τῆς εἶχε κατεβάσει ἀπ' τὰ ράφια τόπια δλόκληρα μὲ λογιῆς-λογῆς κρετόνια καὶ ὑφάσματα γιὰ κουρτίνες.

Ἦτανε μεσημέρι ὅταν, τελικὰ, εἶχε συμπληρώσει τὶς ἀγορὲς της. Πολὺ εὐχαριστημένη, μὲ τὸ μυαλὸ γεμάτο κουρτίνες καὶ σκεπάσματα, εἶχε ξεκινήσει γιὰ τὸ ἐστιατόριο ὅταν συνάντησε τὴ γειτόνισσά της, τὴ Σίσσυ Χάμπερ.

Εἶχανε φάει μαζί. Τότε ἦταν ποὺ ἡ Σίσσυ εἶχε κάνει τοὺς ἀόριστους ἐκείνους ὑπαινιγμούς. Κι' ὅταν ἡ Μπάρμπαρα ἔμεινε μόνη, ὅλη ἡ καλὴ τῆς διάθεση εἶχε ἐξαφανισθῇ.

Αὐτὸ ἦταν. Ἡ μέρα της εἶχε ἀλλάξει ὕστερ' ἀπὸ τὴ συνάντησή της μὲ τὴ Σίσσυ. Ἀπ' ἐκεῖνὴ τὴ στιγμὴ τὴν εἶχε κυριεύσει ὁ φόβος. Ὡστόσο, ἀκόμη καὶ τώρα, ἡ Μπάρμπαρα δὲν καταλάβαινε τί ἀκριβῶς εἶχε γίνῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

Ἡ Μπάρμπαρα ἔφυγε ἀπ' τὸ κατάστημα τοῦ κ. Νάγκλ, κι' ἔβαζε τὰ δειγμάτια γιὰ τὶς καινούργιες κουρτίνες στὴν τσάντα της, ὅταν σπῆκωνοντας τὰ μᾶτια εἶχε δῇ τὴ φίλη της νὰ ὀγαίνει ἀπὸ ἕνα ἀσαντὲρ καὶ νὰ κυττάξῃ ἐρευνητικὰ δλόγυρα.

Ἡ Σίσσυ, πολὺ κομψὴ μ' ἕνα παριζιάνικο φόρεμα, εἶδε τὴ Μπάρμπαρα καὶ πήγε κοντὰ της διασχίζοντας τὸ γεμάτο κόσμο χῶλ. Στὸ πέραςμά της ὅλοι σήκωναν τὸ κεφάλι νὰ θαυμάσουν τὶς λεπτομέρειες τοῦ κομποῦ της ντυσίματος, ἀλλὰ ἔπειτα γυρίζαν ἄλλοι τὸ βλέμμα σὰ νὰ ἔκαναν τὴ σκέψη πὼς ἦταν ἀλήθεια κρίμα τόση κομψότης νὰ πηγαίνει χαμένη πάνω σὲ μιά τέτια γυναῖκα.

Γιατὶ ἡ Σίσσυ ἦταν τρομερὰ ἀδίκημένη ἀπ' τὴ φύση. Ἦταν υπερβολικὰ ψηλὴ καὶ τὸ χοντροκαμωμένο κορμί της τὴν ἔκανε νὰ φαίνεται ἀκόμη πιὸ πελώρια. Τὰ μᾶτια, τὰ μαλλιά καὶ τὸ ὅστω δέρμα της εἶχαν ἕνα κιτρινωρό χρώμα στὴν ἴδια σχεδὸν ἀπόχρωση. Καί ἡ ἐντύπωση αὐτὴ ἦταν τόσο ἐντονὴ ποὺ τὸ ἀπροσδιόριστο πρόσωπό της φαινόταν σὰ μιά προέκταση τοῦ κορμιοῦ της. Μονάχα ἡ μύτη της ξεχώριζε καθαρά. Ἡ μύτη καὶ τὸ προτεταμένο ἔπῃν χεῖλος ἔδιναν στὰ χαρακτηριστικὰ της, ὅταν ἦταν ἀκίνητος, τὴν ἐμφάνιση ἐνὸς πεισματάρικοι μουλαιοῦ. Ἀλλὰ ἡ Σίσσυ σπάνια ἔμεινε ἀκίνητη.

Μὲ μιά τέτια φυσιογνωμία δὲν μπορούσε νὰ κάνῃ κανεῖς πολλὰ πράγματα. Μιά γυναῖκα μὲ τέτιο πρόσωπο, ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ βαδίξῃ στὴ ζωὴ ἡ ἀφανὴς ἡ ἀτρόμητη. Καί ἡ Σίσσυ ἦταν ἀτρόμητη. Τῆς ἄρεσαν τὰ φανταχτερά καὶ ἀκριβὰ ρούχα καὶ τὰ φοροῦσε, ὅχι μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ καλυτερέψῃ τὴν ἐμφάνισή της, ἀλλὰ γιὰ νὰ εὐχαριστῇ τὸν ἑαυτὸ της. Ὡστόσο, μὲ τὸ κομψὸ καὶ ἐκκεντρικὸ ντύσιμό της κατέφερνε ὡς ἕνα σπῆμιὸ νὰ ἐπιδίδεται. Ὅταν ἡ Σίσσυ, ἐμπαινε σ' ἕνα δωμάτιο ἔφερνε μαζί της ἕναν ἀέρα Κυανῆς Ἀκτῆς, Μαϊφάιαρ καὶ Πάρκ Ἀβενίου.

Ἐρχότανε πρὸς τὴν Μπάρμπαρα τώρα διαστικά.

—Ἐπιτέλους, σὲ βρήκα, Μπάρμπυ! Ἡ Τζούλια μοῦ εἶπε πὼς ἦρθες στὸ «Παίητς» κ' ἔμαχνα νὰ σὲ ἀνακαλύψω σ' ὅλα τὰ πατώματα. Τί γυρεύεις ἐδῶ;

Ἡ Μπάρμπυ κύτταξε τὴ φίλη της μὲ ἀπορία. Τὸ εἶχε πῆ τῆς Σίσσυ πὼς ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ πρωτὶ θὰ πήγαινε νὰ διαλέξῃ τὶς καινούργιες κουρτίνες τοῦ σαλονιοῦ της. Ἡ Σίσσυ μάλιστα εἶχε ἐνδιαφερθῇ ἐξαιρετικὰ. Κι' ὅμως τώρα ἔμοιζε νὰ εἶχε ξεχάσει ὅλη τους τὴν κουβέντα.

—Μὰ δὲ σοῦ εἶχα πῆ πὼς εἶχα ραντεβού μὲ τὸν κ. Ντάγκλ;

Μιά σκιά στενοχωρίας ἀπλώθηκε στὸ πρόσωπο τῆς Σίσσυ, ἀλλὰ συνηρθε ἀμέσως καὶ συνέχισε διαστικά:

—Μὰ ναί, φυσικά. Πὼς τὸν βρήκες; Πρέπει νὰ μοῦ τὰ πῆς ὅλα λεπτομερῶς. Τελειώσες τὶς παραγγελίες σου; Ἐλα νὰ φάμε μαζί στὸ ἐστιατόριο, στὸ τελευταῖο πάτωμα... Μόνον ποὺ φοβοῦμαι πὼς θάχῃ πολὺ κόσμο. Ἄν βιαστοῦμε, μπορεῖ νὰ ξετρυπώσουμε κανένα τραπέζι.

Ἡ Μπάρμπυ δέχτηκε πρόθυμα. Ἡ συντροφιά τῆς Σίσσυ ἦτανε πάντα τόσο εὐχάριστη!

Οἱ δύο φίλες ἀνακάλυσαν ἕνα τραπέζι στὴν ἀγαπημένη τους γωνία, κοντὰ στὸ μεγάλο συντριβάνι. Χωρὶς νὰ κυττάξῃ τὸν κατάλογο, ἡ Σίσσυ παράγγειλε γαρίδες καὶ καφέ.

—Διπλὴ μερίδα, παρακαλῶ, εἶπε. Τὶς λατρεύω αὐτὲς τὶς γαρίδες καὶ ραγίζει ἡ καρδιά μου σὰν βλέπω πέντε μοναχικὰ ροζ πραγματάκια πάνω σ' ἕνα βουναλάκι φιλοκομμένο μαροῦλι.

Ἐδῶσε καὶ ἡ Μπάρμπυ τὴν παραγγελία της καί, δαγάζοντας τὰ γάντια της, τράβηξε ἕνα μᾶτσο δειγμάτια ἀπ' τὴν τσάντα της.

—Σίσσυ, διάλεξε ἕνα ὠραιότατο, πολὺ ἀνοικτὸ κίτρινο γιὰ τοὺς τοίχους καὶ ὁ κ. Νάγκλ βρήκε αὐτὸ τὸ κόκκινο... δὲν εἶναι ἀκριβῶς κόκκινο, παῖε μάλλον πρὸς τὸ δυσσινί... γιὰ τὶς πολυθρόνες... Πὼς σοῦ φαίνεται;

Ἡ Σίσσυ ψιλάφησε ἀφηρημένα τὸ μικρὸ τετραγώνον δείγμα. Κάτι ἔχει ἡ Σίσσυ σήμερα, σκέφτηκε ἡ Μπάρμπαρα. Ἡ Σίσσυ ποὺ ἐνδιαφερότανε πάντα τόσο πολὺ γιὰ τὶς λεπτομέρειες τοῦ νοικοκυριοῦ τῶν Μίναρυ, ἀκούγε ἀπρόσεκτα, σὰ νὰ τὴν ἀπασχολοῦσε μιά κρυφὴ σκέψη.

Τὸ γκαρσόνι ἔφερε τὶς παραγγελίες. Ἡ Μπάρμπαρα μάζεψε τὰ δειγμάτια της, τὰ ἔβαλε στὸ τσαντάκι της καὶ ρώτησε χωρὶς περιστροφές.

—Τί συμβαίνει, Σίσσυ;

—Τί συμβαίνει; ἔκανε πὼς ἀπόρησε ἡ Σίσσυ γουρλώνοντας τὰ μικροσκοπικὰ της μᾶτια καὶ προσπαθώντας νὰ πάρῃ ὕψος ἀθῶο. Πῶς σοῦ ἦρθε αὐτὴ ἡ ἰδέα; Τίποτε δὲν συμβαίνει.

Ἐστᾶξε λεμόνι ἐπάνω στὶς δέκα γαρίδες της.

—Νόμιζα πὼς ἦταν νὰ φᾶς τὸ μεσημέρι στὴ Λέσχη. Γιατὶ ἀντὶ νὰ πᾶς ἐκεῖ, ἦρθες νὰ μὲ βρῇς ἐδῶ;

Ἡ Σίσσυ ἄλειψε μὲ βούτυρο ἕνα ζεστὸ ψωμάκι πρὶν ἀπαντήσῃ μὲ κάπως υπερβολικὰ ἐπιπόλαιο ὕψος:

—Μ' αὐτὴ τὴ ζέστη; Ἀπλοῦστατα δὲ βρῇκα τὸ κουράγιο... Ἀλήθεια, οὐτ' ἐγὼ ξέρω γιατί ἐξακολουθῶ νὰ πηγαίνω σ' αὐτὴ τὴ Λέσχη. Εἶναι χρόνια τώρα ποὺ εἶχε πᾶσει σὲ μαρασμό. Εἶχε ἄλλη ζωντάνια τὸν καιρὸ ποὺ ἡ Εὐα ἦταν πρόεδρος. Τότε ἦταν ποὺ γινότανε γλέντι τελλῶ.

Ἡ Μπάρμπαρα ζάρωσε τὰ φρύδια καί, ἀθελά της, ἕνας τόνος ἀποδοκιμασίας γλίστρησε στὴ φωνή της.

—Τὸ γλέντι δὲν κράτησε πολὺ γιὰ τὸν Φίλ. Κι' ὁ Χάλ Κραῖνν πλήρωσε μὲ τὴ ζωὴ του αὐτὲς τὶς τρέλλες.

Τὸ πρόσωπο τῆς Σίσσυ σκοτεῖαισε.

—Ναί, ἔγω. Δὲν ἦταν σωστὸ ν' ἀστεύειω. Ἐοῦ! τὰ ἔξηρες ὅλα αὐτὰ ἀπὸ κοντὰ, ἔτσι δὲν εἶναι;

Ἐρρίξε μὲ πρόδηλη νευρικότητα μιά ματιά δλόγυρα καὶ ξαφνικὰ ἀναφάνησε:

—Ἐλα, Θεέ μου! Γιὰ κύπτα ἐκεῖ πλάι στὴν πόρτα! Μιά γυναῖκα μὲ ἀνδρικό πανταλόνι σ' αὐτὸ τὸ ἐστιατόριο! Τὸ ξέρω πὼς ἔχομε πόλεμο, ἀλλὰ δὲν φανταζόμουν πὼς ὁ κόσμος ἔφτασε σὲ τέτια ἀπόγνωση...

Ἡ Μπάρμπαρα γύρισε τὸ βλέμμα της στὴν εἴσοδο ἀποσπώντας τὶς σκέψεις της ἀπ' τὸ παρελθόν. Δυσκολευτόταν νὰ παρακολουθῇ τὸν ἀσυνάρτητο ἐρμὸ τῆς σκέψεως τῆς Σίσσυ. Οἱ κουβέντες τῆς φίλης της ἐκείνου τὸ μεσημέρι ἐμοιαζαν μὲ τὶς πρώτες κινηματογραφικὲς ταινίες ποὺ ἀλλάζαν συνεχῶς πλάνο καὶ ποὺ σοῦ ἔδειχναν τὶς εἰκόνας, τὴ μιά στιγμὴ πολὺ κοντινῶς

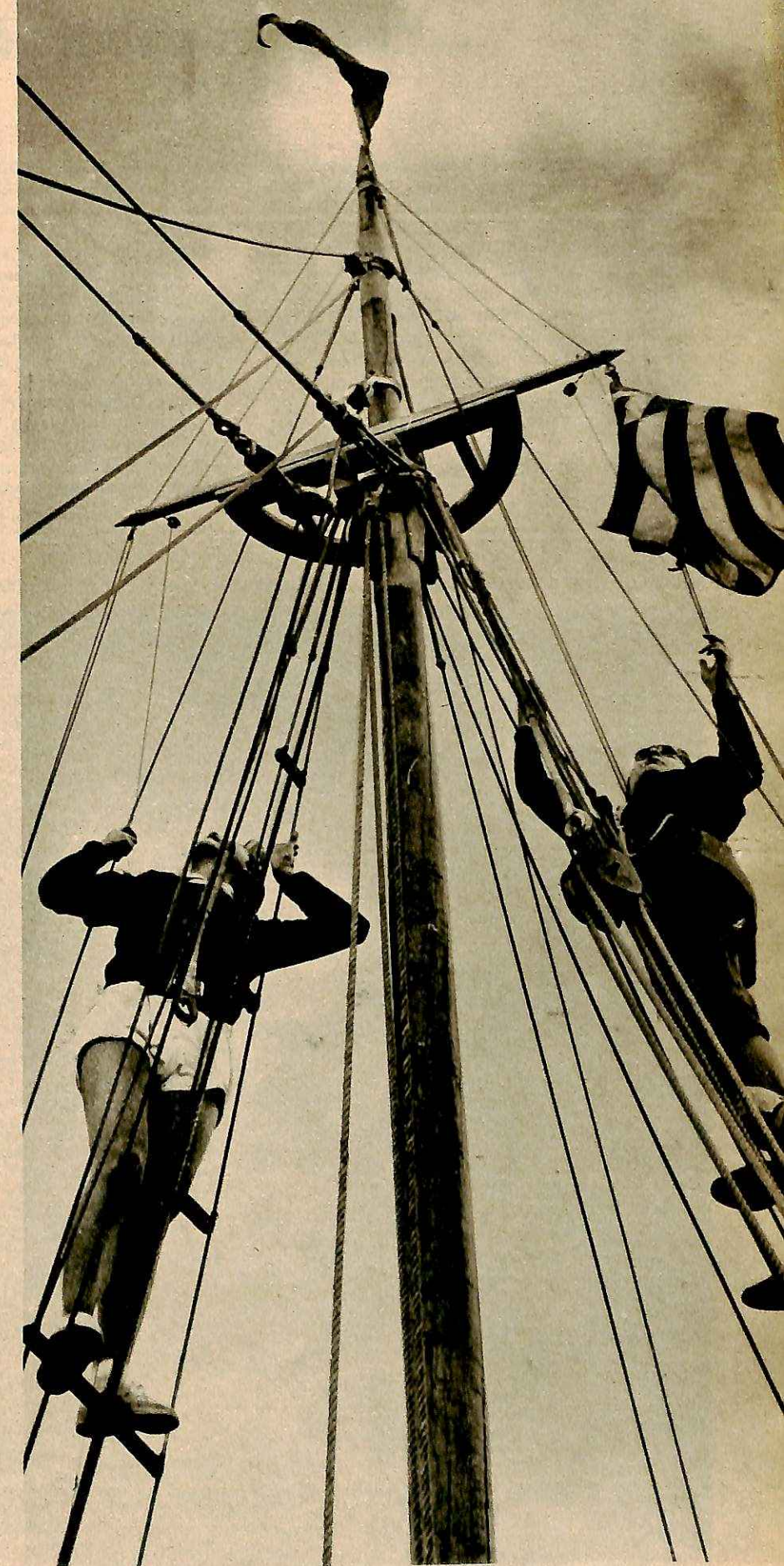
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΝΑΥΤΟΔΗΓΟΙ

Σέ Ειρήνη... καί Πόλεμο

«Νά κάνωμε καλές πολίτιδες γιά τήν πατρίδα μας δίνοντάς τους ιδανικό νά προσπαθοῦν πάντοτε ν' ἀποκτήσουν τήν καλῶσύνη, τὸ πρόσχαρο, τήν ἰσορροπία, τὴν σιωπηλὴ καὶ πειθαρχημένη ἱκανότητα τῶν ναυτικῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἀνθρώπων πού ἀσχολοῦνται μὲ τὴ θάλασσα». Αὐτοὶ εἶναι οἱ σκοποὶ τοῦ Ναυαοδηγισμοῦ, κι ἀκόμη ὁλόκληρο τὸ «πιστεύω» τῶν Ὁδηγῶν.

...σέ φουρτοῦνα καὶ γαλήνη

ΤΟ ΤΡΙΦΥΛΛΙ—τὸ σῆμα τῶν ὁδηγῶν—κυματίζει, μὲ φόντο τὸ γαλάζιο τοῦ Ἀττικοῦ οὐρανοῦ, πάνω στὸ ἄλμπουρο τοῦ τρεχαντηριοῦ «Ἅγιος Σπυρίδων», Ἀριστερά: μιὰ ναυτοδηγὸς σηκώνει τὴν ἀγκυρά. Στὴ μέση: Τίμὴ στὴ γαλανόλευκη. Κατὰ τὴν ἐπαρση τῆς σημαίας οἱ ναυτοδηγοὶ παρατάσσονται. Ἐπάνω: Ξέμπλεγμα τῶν σχοινιῶν τοῦ ἄλμπουρου.

"Νά χαίρεσαι άπλά..."

Στά γαλάζια νερά του Σαρωνικού κα-
θρεφτίζεται, τά δειλινά, ένα τρεχαντή-
ρι...

Τό λένε «Άγιος Σπυρίδων» και άνήκει
στον κ. Παλαιολόγο, του «Ιστιοπλοϊκού Ό-
μίλου Πειραιώς» που τό παρεχώρησε στο Α΄
Πλήρωμα Ναυτοδηγών Παλαιού Φαλήρου για
τήν εκπαίδευσή του. Με τό σκάφος αυτό, του-
λάχιστον μία φορά την εβδομάδα, οι Ναυτο-
δηγοί ασκούνται στην απόκτηση πείρας περί
τά θαλάσσια πράγματα, ώστε νά είναι πάντα
σε θέση, σε ειρήνη και πόλεμο, νά προσφέ-
ρουν τις υπηρεσίες των σ' όλους εκείνους τους
τομείς όπου ο Όδηγισμός έχει πραγματι-
κά προσφέρει τόσες υπηρεσίες όλα αυτά τά χρό-
νια.

Άλλά τί είναι ο Ναυτοδηγισμός;

Ποιός λίγο, ποιός πολύ, όλοι κάτι γνωρί-
ζουμε για την γυναικεία προσκοπική κίνηση
που λέγεται «Όδηγισμός». Από τις μικρές
«φωλιές» των συνοικιών, έως τις παρελάσεις
των εθνικών μας έορτών, από τά διάφορα
παιχνίδια στο ύπαιθρο έως την ανεκτίμητη
συμβολή κατά τους σεισμούς των Έπτανή-
σων και του Βόλου, και από τις άλλες διά-
φορες εκδηλώσεις, τόσο στο κέντρο όσο και
στο πιο μικρό χωριό της Βορείου Ελλάδος,
ο Όδηγισμός και οι πατοί του εστήριξαν με
έργα τό δικαίωμα νά γίνονται σεβαστοί ή
γιατί όπου παρουσιάστηκαν τά στελέχη ή

ΕΝ ΠΛΩ, ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΕΣ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΜΥΡΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

τά μέλη της κινήσεως αυτής παντού απέδω-
σαν πάντοτε κατά τόν καλύτερο τρόπο.

Μιά ύποδιαίρεσις του κλάδου των μεγά-
λων όδηγών είναι και οι «Ναυτοδηγοί». Σ'
αυτήν συνδυάζονται οι άρχές του Σώματος
με την άγάπη προς την θάλασσα. Η μεγάλη
πρακτική εξάσκηση παρουσιάζει άπειρες ευ-
καιρίες για την καλλιέργεια της προσωπι-
κότητος, της αλληλεγγύης, της ελευθερίας
δράσεως, φυσικά συνδυασμένων με την ήθε-
λημένη απόλυτη πειθαρχία. Τά παιδιά που
κατοικούν κοντά στην θάλασσα ενδιαφέρον-
ται, φυσικά, περισσότερο γι' αυτήν, κ' οι
κοπέλες χιλιά δυο χρήσιμα μπορούν νά δι-
δαχθούν επάνω στο πλεούμενο που την δα-
μάζει. Τό κολύμπι, τό κουπί, ή κυβέρνησις
της λέμβου, οι άνεμοι, τά πανιά, τό πλέξι-
μο μίας αώρας ή ενός δίχτυου, αλλά και
οι επισκέψεις σε φάρους, σε ναυπηγεία, σε
πλοία, ή γνωριμία με τους άστερισμούς και
με τις ναυτικές ή ψαράδικες ιστορίες, όλα
αυτά, χωρίς νά αποκλειώνονται οι εκδρομές
στο θουνό και τά μεγάλα παιχνίδια στο δά-
σος, αποτελούν τό πρόγραμμα εκπαίδευσ-
ως των «Ναυτοδηγών», που «πάντοτε» κατά
θάση μένουν «Όδηγοί».

Τό κύριο στοιχείο που μās περιστοιχίζει
είναι ή θάλασσα. Οι μεγαλύτερές μας πό-

νά σκέπτεσαι έλεύθερα,,

ναί ένα μάθημα πολύτιμο για κάθε Ναυτο-
δηγό. Στην περίπτωση της ομάδος του Πα-
λαιού Φαλήρου θρέθηκαν δυο άνθρωποι που
προσφέρουν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους,
ο κ. Ί. Παπαδάκης τις γνώσεις του και ο κ.
Τάκης Παλαιολόγου τό σκάφος του.

Ο κ. Ίωάν. Παπαδάκης, γνωστότατος εις
τους ναυτικούς αθλητικούς κύκλους. Ήσχο-
λήθη κατ' άρχην με την κολύμβησιν τό 1929,
ως ύδατοσφαιριστής του «Όλυμπιακού» Πει-
ραιώς. Είναι, έξ άλλου, ένας έκ των ιδρυτών
του Ίστιοπλοϊκού Όμίλου Πειραιώς και με-
ταπολεμικός διετέλεσε μέλος της Διοικήσεως
του «Όλυμπιακού» και της Έλληνικής Κο-
λυμητικής Όμοσπονδίας. Έπί των ημερών
του, τά τμήματα κολυμβήσεως και κωπηλασί-

ας του «Όλυμπιακού» έγνώρισαν σημαντικήν
πρόοδον.

Όταν πέση ή νύχτα και τό «Άγιος Σπυ-
ρίδων» γυρίση στη βάση του, με 10 — 12 κο-
πέλες στην κουπαστή, γεμάτες άρμύρα και
αίσιοδοξία για τη ζωή, θά έχουν και πάλι
άποδειχθή σωστά τά λόγια εκείνα του Στόρν
Τζέμison, που τόσο συχνά επαναλαμβάνονται
στην μεγάλη οικογένεια του Όδηγισμού:

«Ευτυχία θά νιώθης, αν μπορής νά αισθά-
νεσαι θαθεία, νά χαίρεσαι άπλά, νά σκέπτε-
σαι έλεύθερα, νά παίξεις τη ζωή σου και νά
είσαι χρήσιμος...».

Φωτ. Β. Κ. — ΕΛΚΗΝ

ΟΙ ΝΑΥΤΟΔΗΓΟΙ ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΕΙΡΑ ΤΟΥ "ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ"

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

33

Καληνύχτα, Νέλσων.
Βγήκε απ' το σπίτι για να πάρη λίγον αέρα στον κήπο. Ήταν άνοιξη στο Παλέρμο. Ή νύχτα ήταν όμορφη και γαλήνια. ούτ' ένα συννεφάκι στον ούρανό. Ή ΄Εμμα κύτταζε ψηλά τ' αστέρια και τὰ μάτια της δούρκυαν. Ποτέ στη ζωή της δεν είχε νιώσει τόση θλίψη. Άργα-άργα γύρισε στο σπίτι και ανέβηκε άθόρυβα στην κάμαρά της. Τὰ κεριά που είχε ανάψει πριν από ώρες ή καμαριέρα της, είχαν σχεδόν σωθῆ.

Κι' εκεί, στη μέση της κάμαρας, είδε θρῖο τὸν Νέλσωνα.

—Μάταιη ή πάλι, ΄Εμμα, είπε άθονα.
Ή ΄Εμμα έτρεψε κοντά του. Για ένα λεπτό, τὸν κράτησε μέσ' στὰ χέρια της σὰ νὰ είχε ξαναβρῆ τὸ ξερακέφαλο παιδί της, πού, ύστερ' από πολλὰς περιπλανήσεις, είχε ξαναγυρίσει στὴν μητρική ἀγκαλιά.

—Πόσο δίκιο είχες, είπε ὁ Νέλσων. Τιμή, καθήκον, αὐτοσεβασμός! Λέξεις, μόνο λέξεις! Ή ΄Εμμα πρόσεξε πὼς ὁ Νέλσων είχε ἐπαιναλάβει ἀκριβὼς τὰ λόγια πού του είχε πῆ ή ἴδια στὴ Νεάπολη, λέξη πρὸς λέξη, σὰ νὰ τὰ είχε χαράξει γιὰ πάντα στὴ μνήμη του.

—Τιμή είναι ὁ θαυμασμός και ή ἀγάπη μου γιὰ σένα, συνέχισε ὁ Νέλσων. Από τὴ στιγμή πού σ' ἀγάπησα, σέβομαι τὸν εαυτό μου όσο ποτέ άλλοτε. Εἶσαι δική μου και εἶμαι δικός σου. Τίποτ' ἄλλο δεν έχει σημασία.

Ή καρδιά τῆς ΄Εmmas φύσκωσε ἀπὸ περιφάνεια και ἀγάπη.

Πολύ ἀπαλά, ψιθύρισε:
—Ή όμορφιά της νύχτας με κάνει ακόμη να πονώ... Ἀλλά, τώρα, διαφορετικά... ἀπὸ εὐτυχία...

Ή σὲρ Οὐίλλιαμ καθόταν ἀναπαυτικά σὸ ἀνοικτὸ ἀμάξι. Τὸ πρόσωπό του ἀκτινοβολούσε κι' ένα εὐτυχισμένο χαμόγελο πλανιόταν στὰ χεῖλη του. Κύτταζε με ὕψος καλοκάγαθο τὸν Νέλσωνα και τὴν ΄Εμμα πὺ καθόταν ἀντίκρου του, με τὶς πλάτες γυρισμένες στ' ἄλσος.

—Πῶς σὰς φαίνονται τὰ τελευταῖα νέα; ρώτησε τὸν Νέλσωνα. Νομίζετε πὼς θὰ μπορέσω νὰ γυρίσω γρήγορα στὴν ἀγαπημένη μου Νεάπολη;
—Μιά μέρα σάν τὴ σημερινή, ἀποκρίθηκε ὁ Νέλσων θαρρύνοντάς τὸν. Τὸ Παλέρμο είναι τόσο εὐχάριστο όσο και ή Νεάπολη.

Πραγματικά, ή ἀνοιξιὰτικὴ μέρα ήταν πολὺ όμορφη. Ὁ οὐρανὸς ήταν φατεινὸς και καταγάλανος κι' ένα ἑλαφρὸ ἀεράκι φυσούσε ἀπαλά. Τὸ στενὸ δρομάκι πού ὠδηγοῦσε σὸ παλάτι ήταν γεμάτο κόσμο. Χωρικοί ντυμένοι με τὶς ζωρὸ-χρῶμες τοπικὲς φορεσιές πηγαινοέρχονταν χαμογελαστοί, κουβαλώνοντας πανέρια γεμάτα ἀνοιξιὰτικα λουλούδια. Μόλις ἀναγνώρισαν τὸν Νέλσωνα, πού μίλουσε ἐκείνη τὴ στιγμή στὸν σὲρ Οὐίλλιαμ, ἄρχισαν νὰ ζητωκραυγάζουν μ' ἐνθουσιασμό και νὰ πετοῦν μπουκετάκια με τριαντάφυλλα και μενεζέδες μέσ' στὸ ἀμάξι. Ή ΄Εμμα, ντυμένη μ' ένα χαρούμενο χρωματιστὸ φόρεμα, χαιρέτησε τὸ πλῆθος κουνώντας τὸ χέρι, σκορπίζοντας μεριδιόματα δεξιὰ-ἀριστερά. Πῆρε ένα μπουκε-

τάκι διολέπτες και τὸ καρφίτωσε στὴ ζώνη της, ψηλά κάτω ἀπὸ τὸ στήθος.

—Πάντως, αὐτὴ ή πληροφορία γιὰ τὴν ὑποχώρηση τῶν Γάλλων, δὲ μπορεί παρά νὰ σημαίνει πὼς ή ἐπιστροφή μας στὴ Νεάπολη είναι πιὰ ζήτημα ἡμερῶν, ἐπέμενε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ μόλις τ' ἀμάξι μπόρεσε νὰ ξεκινήσει.

—Δὲν ξέρομε ἀκόμη τίποτε τὸ θετικό, είπε ὁ Νέλσων με τὸ ἴδιο θαρρύνον ὕφος. Για τὸν ὥρα μόνο φήμες ἔχομε ἀκούσει.

—Ναί, ἀλλὰ μὴν ξεχνάτε πὼς μὰς κάλεσαν σὲ συμβούλιο, είπε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ. Ἄρα κάτι ὑπάρχει. Εἶμαι βέβαιος γι' αὐτό.

Ή ΄Εμμα τὸν λυπήθηκε. Πόσο λαχταροῦσε ὁ καημένος μιά καλή εἰδηση! Μ' ὅλο πὺ ήταν καλύτερα στὴν ὕγεια του τώρα με τὸν ἀνοιξιὰτικο ἥλιο, είχε γεράσει πολὺ τὸν τελευταῖο καιρὸ και οἱ ἀντιδράσεις του πολλὰς φορὲς ήταν ἀντιδράσεις μικροῦ παιδιοῦ. Ή ΄Εμμα τῶλεπε καθαρά πὼς εἴτε γυρίζαν πίσω στὴ Νεάπολη εἴτε όχι, ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ δὲν θὰ ήταν πὺ σὲ θέση νὰ ἐκπληρώσει τὰ διπλωματικὰ του καθήκοντα.

Καθὼς πλησίαζαν σὸ παλάτι, χωρικοί μαζεῦτηκαν πάλι ζητωκραυγάζοντας γύρω ἀπὸ τ' ἀμάξι.

—Σὰς λατρεύουν, Νέλσων, κυριολεκτικὸς σὰς λατρεύουν.

Ή Νέλσων χαμογέλασε θλιμμένα και ή ΄Εμμα, προσθέτοντας κολακεία πάνω στὴν κολακεία, με τὴν ἐλπίδα πὼς εἶσι θὰ τὸν βοηθοῦσε ν' ἀποτινάξει τὴ μελαγχολία του, εἶπε σιγανά.

—Τὰ ὀνόματα τὸν Φερδινάνδου και τῆς Μαρίας θὰ ξεχαστοῦν γρήγορα. Τ' ὄνομα ὅμως τοῦ Νέλσωνος θὰ τὸ θυμόνται ἐδῶ γιὰ πολὺν καιρὸ.

Μονομιάς ένα χαμόγελο φώτισε τὸ πρόσωπο τοῦ Νέλσωνος. Ἄπ' ἐκείνη τὴ στιγμή, σ' ὅλη τὴ διαδρομή, ήταν σὲ πολὺ καλύτερη διάθεση. Ή ΄Εμμα ἤξερε ποιά σκέψη τὸν βασάνιζε. Ἐνα καρδί είχε ἀγκυροβολήσει σὸ λιμάνι ἐκεῖνο τὸ πρωί, φέρνοντας διάφορα μηνύματα και προσωπικὰ γράμματα. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ήταν κι' ένα γράμμα ἀπὸ τὴ γυναῖκα τοῦ Νέλσωνος πού τοῦ γράφε πὼς θάθελε πολὺ νὰ ἐρθῇ νὰ τὸν συναντήσει σὸ Παλέρμο. Ή ΄Εμμα προσπαθοῦσε νὰ φαντασθῇ τὸν εαυτό της στὴ θέση αὐτῆς τῆς γυναίκας. Τώρα πὺ είχε τὸν Νέλσωνα δικὸ της, ἀπόλυτα δικὸ της, τώρα πὺ τὸν είχε κερδίσει, τῆς ήταν εὐκολο νὰ αἰσθάνεται οἶκτο γιὰ τὴ γυναῖκα πού τὸν είχε χάσει. Ἄν ή ἴδια ήταν παντρεμένη με τὸν Νέλσωνα και είχε ἀκούσει τὶς διαδόσεις πὺ ἀσφαλὼς θὰ ὠρλιάζαν, θὰ ἐρέθιζε; Φυσικά, θὰ ἔτρεχε κοντὰ στὸν ἄντρα της, στὴ Μεσόγειο, ὅσο γινότανε πὺ γρήγορα. Ἀναρωτιόταν με περιέργεια ποιά θὰ ήταν ή ἀπάντησή τοῦ Νέλσωνος στὴ γυναῖκα του.

Όταν ἐφθασαν σὸ παλάτι διαπίστωσαν πὼς τὸ «συμβούλιο» δὲν ήταν παρά μιά ἀνεπίσημη συγκέντρωση. Βρῆκαν ἐκεῖ μονάχα τὸν βασιλέα, τὴ βασίλισσα κι' ἕναν ὑπουργό, τὸν σὲρ Τζῶν Ἄκτον.

Ή Ἄκτον τοὺς ἔδωσε τὰ τελευταῖα νέα. Ή Γαλλία, εἶπε, είχε κηρύξει τὸν πόλεμο ἐναντὶν τῆς Αὐστρίας. Τὰ αὐστριακὰ στρατεύματα προχωροῦσαν ἤδη ἐναντὶν τῶν Γάλλων στὴ θέρειο Ἰταλία.

—Αὐτό, συνέχισε ὁ Ἄκτον, ἀνάγκασε τοὺς Γάλλους νὰ ἐγκαταλείψουν τὴ Νεάπολη, ή μάλλον ν' ἀποσύρουν ἀπ' ἐκεῖ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ στρατοῦ. Μιά φρουρὰ ἀπὸ πεντακόσιους ἄνδρες έχει μείνει σὸ Καστέλλο τοῦ Σάν Ἐλμο.
—Ω, μὰ τότε ὅλα είναι περίφημα, περίφημα! φώναξε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ, καταχαρούμενος.

Ή ΄Εμμα ἔριξε ἕνα βλέμμα στὴ Μαρία, τὸν Φερδινάνδο και τὸν Ἄκτον και πρόσεξε με ἀπορία πὼς και οἱ τρεῖς δὲν φαίνονταν νὰ συμμερίζονται: τὴ χαρὰ τοῦ σὲρ Οὐίλλιαμ. «Κάτι περίεργο συμβαίνει ἐδῶ», σκέφτηκε κι' ἄρχισε νὰ κάνει ἐρωτήσεις, προσπαθώντας με τρόπο νὰ σχηματίσει προσωπικὴ γνώμη γιὰ τὴν κατάσταση. Μετέφρασε τὶς ἀπαντήσεις στὸν Νέλσωνα και τέλος, παρακινημένη ἀπὸ τὸ ἐνθαρρυντικὸ χαμόγελό του, πῆρε τὴ συζήτηση στὰ χέρια της.

—Όπως καταλαβαίνω, εἶπε, ή κατάσταση παρουσιάζεται τώρα ὡς ἐξῆς: Οἱ Γάλλοι θὰ ὑποχωροῦν πολὺ γρήγορα νὰ ἐγκαταλείψουν ὁλόκληρο τὸ βασίλειο τῆς Νεαπόλεως. Ὅσο γιὰ τὴν ἴδια τὴ Νεάπολη, μπορούμε νὰ πούμε πὼς είναι κιόλας δική μας, γιατί οἱ νησιώτες τοῦ Κάπρι, τῆς Ἰσκια και τῆς Προτσείντα, ἔχοντας πάρει κουράγιο ἀπ' τὸν ἀποκλεισμό τοῦ κόλπου ἀπὸ τὸν Τρούμπριτζ, ὕψωσαν πάλι τὴ βασιλικὴ σημαία. Ἐξ ἄλλου, τὰ στρατεύματα τοῦ Ρούφφο ἔχουν ἤδη καταλάβει τὸ νότιο τμήμα τοῦ βασιλείου.

Ή ΄Εμμα ἐπαινεῖ τὰ λόγια της ἀγγλικά στὸν Νέλσωνα και, κυττάζοντάς τὸν με ὕψος ἔξυπνο, ρώτησε.

—Τὰ εἶπα καλά;
—Ἀσφαλὼς, ἀποκρίθηκε ὁ Νέλσων ἐνθουσιασμένος.

—Ω, ή ΄Εμμα είναι ἀβασταή στὴν πολιτική. Εἶπε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ χαμογελώντας. Ἐχει μιά καταπληκτικὴ ικανότητα νὰ ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως τὴν κατάσταση. Τὸ ἔχω πῆ χιλιάδες φορὲς πὼς δὲν είναι μόνο ὁμορφη, ἀλλὰ και ἔξυπνη. Χωρὶς νὰ δώση προσοχή στὰ λόγια του, ή ΄Εμμα συνέχισε.

—Ἐκεῖνο πὺ μὰς χρειάζεται τώρα, είναι ή παρουσία τοῦ βασιλέως στὸν κόλπο τῆς Νεαπόλεως, πάνω σ' ένα βρετανικὸ καράβι.

Ἐπαινεῖ τὴν φράση της γαλλικά και ὁ Φερδινάνδος χαμογέλασε με ἀμνηχανία.

—Ἐνα ζωτικὸ σημεῖο σὰς διέφυγε, λαίδη Χάμιλτον, εἶπε ὁ Ἄκτον με ὕψος σοβαρό.

—Και ποῖο είναι αὐτὸ τὸ σημεῖο; ρώτησε ή ΄Εμμα.

—Στὴν Νεάπολη ἔγινε ἐπανάσταση. Τὴν εἶχαν ὑποκινήσει οἱ Γάλλοι. Τώρα πὺ τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἔφυγαν, ή πόλη βρίσκεται στὰ χέρια τῶν Ναπολιτάνων ἐπαναστατῶν. Ἐχω τὴ γνώμη πὼς θὰ είναι σωστὴ τρέλλα νὰ ἐμφανισθῇ τώρα ὁ βασιλεὺς στὸν κόλπο τῆς Νεαπόλεως και μάλιστα με τὴν ὑποστήριξη τοῦ βρετανικοῦ στόλου.

Ή Ἄκτον μίλησε γαλλικά και ἐπαινεῖ τὰ λόγια της ἀγγλικά.

Ή Νέλσων ἔκανε ἕνα περιφρονητικὸ μορφασμὸ και δὲν εἶπε τίποτα. Ήταν φανερό πὼς ἀφενε με μεγάλη εὐχαρίστηση στὴν ΄Εμμα τὴν πρωτοβουλία. Ή ΄Εμμα στράφηκε στὴ Μαρία, ἐλπίζοντας ἀπ' αὐτὴν κάποια βοήθεια. Ἀλλὰ ή Μαρία ἀπὸ καιρὸ τώρα είχε χάσει τὴν παλιά της ζωτικότητα κι' ἔμεινε ἀπαθής. Εἶπε μονάχα:

—Οἱ Γάλλοι, ὡς λαός, δὲν μοῦ προξενοῦσαν κατὲ φόβο. Ἐκεῖνο πὺ με τρόμαξε πάντα ήταν ή ἐπανάστασή τους πὺ σκότωσε τὴν ἀδελφὴ μου. Οἱ Γάλλοι, φεύγοντας ἀπ' τὴ Νεάπολη μὰς ἄφησαν τὴν ἐπανάστασή τους. Ὁ Ἄκτον ἔχει δίκιο.

Ή Ἄκτον ξαναπῆρε τὸ λόγο.

Ή παρουσία τοῦ βασιλέως στὸν κόλπο τῆς Νεαπόλεως με ζένη βοήθεια —κι' ὅταν λέω «ζένη», ἐνοῶ ἀγγλικά— θὰ ἐρεθίξει ἀκόμη περισσότερο τοὺς ἐπαναστάτες. Ή κατάσταση είναι ἀκόμη πολὺ ρευστὴ γιὰ νὰ προβοῦμε σὲ τέτοια ἐνέργεια.

—Ἐγὼ βλέπω τὰ πράγματα ἐντελὼς διαφορετικά, εἶπε ή ΄Εμμα ζωρὰ. Ή παρουσία τοῦ βασιλέως θὰ ἐμπυκώσει τοὺς βασιλόφρονες. Θὰ τοὺς δώση κουράγιο νὰ ξεσηκωθοῦν και νὰ πολεμήσουν με ἐπανάσταση τὴν ἐπανάσταση.

Ή Μαρία ἄρχισε νὰ τσιρίζει και νὰ χειρονομῇ ὑστερικά.

—Ή κατάσταση στὴ Νεάπολη πρέπει νὰ ξεκαθαρίσει. Οὔτε ὁ ἄντρας μου, οὔτε ἐγὼ δὲ θὰ πατήσουμε τὸ πόδι μας σὲ καράβι, ἂν δὲν ἡσυχάσουν πρῶτα ἐκεῖ τὰ πράγματα.

Ή ΄Εμμα εἶδε πὼς κάθε συζήτηση ήταν μάταιη. Ή ζοή σὸ Παλέρμο ήταν ἀρκετὰ εὐχάριστη γιὰ τὸν Φερδινάνδο και τὴ Μαρία. Ἐδῶ βρίσκονταν σὲ ἀσφάλεια και μόνο ή σκέψη τῆς ἐπανάστασης ήταν ἀρκετὴ νὰ τοὺς κάνει νὰ τρέμουν ἀπὸ τὸ φόβο τους. Στράφηκε στὸν Νέλσωνα και τοῦ ἐξήγησε τὰ λόγια τῆς Μαρίας.

—Αὐτὸ λέγεται δειλία, ήταν τὸ μόνο πὺ εἶπε ὁ Νέλσων.

—Ἄς περιμένω ἀκόμη λίγες ἑβδομάδες, παρακάλεσε ή Μαρία, κι' ἔπειτα θὰ βρῶ ἐγὼ τρόπο νὰ στείλω τὸν ἀντιπρόσωπό μου στὴ Νεάπολη. Χαμογέλασε στὴν ΄Εμμα και ἐπαινεῖ.

—Τὸν ἀντιπρόσωπό μου.
—Ἐννοεῖτε τὸν Ἄκτον; ρώτησε ή ΄Εμμα.

Ή Μαρία ἔγνεψε όχι χαμογελώντας πὺ ἐντονα.

—Ἄ, κατάλαβα! Τὸν Νέλσωνα! ἀναφώνησε ή ΄Εμμα.

—Όχι, όχι, εἶπε ή Μαρία γελώντας τώρα και συνέχισε γαλλικά, μιλώντας πολὺ γρήγορα: Ὁ καλὸς μας, ὁ γενναῖος μας ναύαρχος δὲν είναι σήμερα παρά ή ἡχὺ τοῦ προσώπου πὺ ἔχω στὸ νοῦ μου. Εἶμαι πιστὴ στὸ φίλο μου, ΄Εμμα. Ἐννοοῦσα ἐσένα, ἀγαπητὴ μου.

Ή ΄Εμμα ἔγινε κατακόκκινη ἀπὸ εὐχαρίστηση, ἔριξε ὅμως κρυφὰ μιά ματιά στὸν σὲρ Οὐίλλιαμ. Ἐκεῖνος δὲν φαινόταν νὰ καταλάβει τὸν ὑπαινιγμὸ τῆς Μαρίας γιὰ τὸν Νέλσωνα.

—Ή Μεγαλειοτάτῃ ἀστειεύεται, εἶπε ή ΄Εμμα.

—Όχι, μιλῶ πολὺ σοβαρά, ΄Εμμα. Ὅταν ἐρθῇ ή ὥρα, θὰ με ἀντιπροσωπεύσεις ἐσύ και εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ σταθῆς στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς σου.

Πάνω σ' αὐτὸ ή Μαρία σκηθόθηκε γιὰ νὰ δειξῇ πὺ τὴ σύσκεψη είχε τελειώσει.

«Ἀντιπρόσωπος τῆς βασιλίσσας!» σκεπτόταν ή ΄Εμμα. Ήταν, ἀλήθεια, ἀπίστευτο.

Ή Νέλσων σήκωσε τὰ μάτια της και κύτταξε τὴν ΄Εμμα. Στὴν ἀσπρη κόλλα πὺ είχε μπροστὰ τὸν πάνω στὸ γραφεῖο, ήταν γραμμένη μονάχα ή διειδυσις και ή ἡμερομηνία.

—Ἐμμα, εἶπε, χρειάζομαι τὴ βοήθειά σου.

Ή ΄Εμμα είχε πᾶει περίπατο με τ' ἄλσος της και τὸν είχε ἀφήσει μόνο καμμιὰ ὥρα γιὰ νὰ γράφῃ τὰ γράμματά της. Μόλις είχε γυρίσει ἀπ' ἐξῶ και φορούσε ἀκόμη τὸ ἐφαρμυστὸ κοστούμι τῆς ἱππασίας, πὺ τῆς πῆγανον, ἔλεγε πάντα ὁ Νέλσων, καταπληκτικά.

—Ἄν ή γυναῖκα σου θέλῃ πραγματικά νὰ ἐρθῇ σὸ Παλέρμο, εἶπε γλυκά, θὰ φροντίσω ὅσο μπορῶ νὰ τῆς κάνω τὴν παραμονὴ ἐδῶ εὐχάριστη.

Ἐλας ή προσωποποίηση τῆς καλωσύνης, ΄Εμμα, εἶπε ὁ Νέλσων. Ἀλλὰ... ή παρουσία ἐδῶ τῆς Φάννυ θὰ σημαίνει τὸ τέλος τῆς δικῆς μας... Κοντοστάθηκε, ξερόδھے και πρόσθεσε.

—Αὐτὸ θάταν ἀνυπόφορο, ἀνυπόφορο!

Ἀνυπόφορο τὸ ὅτι θὰ ἐρχόταν ή γυναῖκα της; Ή τὸ ὅτι ὁ ἐρχομὸς της θὰ ἐβαζε τελεία και πούλα στὶς κρυφὲς συναντήσεις τους; Ή ΄Εμμα προτίμησε νὰ μὴ τὸν ρωτήσῃ. Ὁ καημένος είχε ἀρκετὲς στενωχώριες με τὶς αἰώνιες τύψεις της. Ποῖος ὁ λόγος νὰ τοῦ προσθέσῃ ἄλλη μιά;

—Τὶ νὰ τῆς πῶ; ρώτησε ὁ Νέλσων ἀνίσχυος.

—Τὴν ἀλήθεια, Νέλσων.

—Τὴν... ἀλήθεια;

—Ναί. Γιὰ τὴν κατάσταση σὸ Παλέρμο. Δὲν ξέρεῖς ἀκόμη ἂν θὰ μείνῃ ἐδῶ ή ἂν θὰ φύγῃ.

—Ω, τῶς-era πὼς θὰ με βοηθοῦσε! φώναξε ὁ Νέλσων εὐχαριστημένος.

Ἄρχισε νὰ γράφῃ με τὸ ἀριστερό της χέρι, ἀργά-ἀργά και με δυσκολία. Σὲ λίγο πέταξε τὴν πένα του.

—Ἐμμα, πὺ θὰ καταλήξῃ αὐτό;

Ἐκείνη γέλασε εὐθυνα.

—Γιατὶ νὰ κάνωμε προφητείες; Τὸ μέλλον είναι πάντοτε ἀβέβαιο και εἴμαστε τόσο εὐτυχισμένοι τώρα! Ἄς χαροῦμε, λοιπόν, τὴν εὐτυχία μας κι' ἂς μὴ σκεπτιζόμαστε τίποτ' ἄλλο.

—Ή Φάννυ ὑπομνίζεται, εἶπε ὁ Νέλσων σκυθρωπός. Κάποια μέρα οἱ ὑποψίες της θὰ γίνουν βεβαιότητες. Καὶ τότε ή θέση μας θὰ είναι δύσκολη, τρομερὰ δύσκολη.

Ή ΄Εμμα σκέφτηκε καλὰ πρὶν ἀπάντησῃ. Σὲ λίγο εἶπε:

—Ἄν καμμιὰ μέρα νομίσῃς πὼς είναι πιὸ σωστὸ νὰ γυρίσεις κοντά της, Νέλσων, μὴ διατάσῃς νὰ φύγῃς και νὰ με ξεχάσῃς. Νὰ τὸ ξέρῃς πὼς δὲ θὰ προσπαθῶ νὰ σὲ κρατήσω. Θὰ σὲ καταλάβω.

—Ἐμμα!...

—Αὐτὸ θὰ με τσακίσῃ, ἀλλὰ θὰ σὲ καταλάβω.

—Ἐμμα, σὲ σένα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον στὸν κόσμο, δὲ θάθελα ποτέ νὰ κάνω κακό. Ὅσο γι' αὐτό, ή ΄Εμμα δὲν ἀμφέβαλλε καθόλου. Γιατὶ, λοιπόν, νὰ τὸν βασανίζῃς; Συγκινημένη, με φωνὴ πὺ ἔτρεπε λιγάκι, εἶπε:

—Ω, Νέλσων, σὲ τί ἐγνοῖες σ' ἔχω δάλει!

Τῆς ἀποκρίθηκε δραχνά.

—Μοῦ ἔδωσες μονάχα εὐτυχία. Ναί, ΄Εμμα, μονάχα εὐτυχία. Ἐνα πράγμα στὸν κόσμο θὰ μπορούσε νὰ με κάνει ἀκόμη πιὸ εὐτυχισμένο και ξέρεῖς ποῖο είναι. Νὰ δῶ τὸ παιδί μου στὴν ἀγκαλιά σου.

«Πάλι τὰ ἴδια», σκέφτηκε ή ΄Εμμα. Αὐτὸ τῆς ἔλεγε πάντα όταν οἱ δύο τους ήταν μόνοι. Ή σκέψη τοῦ είχε γίνει ἐμμονὴ ἰδέα. Εἶπε εἶχε ξεπηδήσει στὴν ἀρχή μέσ' στὸ μυαλό της σὰ μιά δικαιολογία ἀπέναντι τοῦ εαυτοῦ της, εἶτε όχι, τὸ βέβαιο ήταν πὼς τώρα τοῦ είχε γίνει ἐμμονὴ ἰδέα. Μ' ὅλο πὺ ή ἐπιθυμία της αὐτὴ ἔξ ἔνα σημεῖο τὴν κολάκευε, πολλὰς φορὲς τὴν ἀνησχοῦσε σὲ κι' ἄλλες τὴν ἔκανε νὰ αἰσθάνεται: τὸν εαυτό της μειωμένο, πληγωμένο. Ἦθελε ἄραγε ὁ Νέλσων ἕνα παιδί ἀπ' αὐτὴν περισσότερο ἀπ' ὅσο ἤθελε τὴν ἴδια, τὴν ΄Εμμα, τὴ γυναῖκα; Μὰ γιατί; Τὶ είχε νὰ κερδίσῃ ὁ Νέλσων, ή ή καινούργια τους ζωή, ἂν ὁ Νέλσων γινότανε ὁ πατέρας ἑνὸς νόθου;

—Λυπάσαι γιὰ ὅτι ἔγινε, Νέλσων; ρώτησε. Καὶ ἀμέσως, νιώθοντας πὼς ή ἐρώτησή της ήταν ἀσυλλόγιστη, πρόσθεσε διαστικὰ: Γιατὶ ἂν λυπάσαι, τὸ κτύπημα θὰ είναι γιὰ μένα τρομερό. Νὰ λυπάσαι, τὴ στιγμή πὺ ζοῦμε κατὶ τόσο δυνατὸ και ὠραῖο, είναι σὰ νὰ προσβάλλῃς τὴν ἀγάπη μας.

—Πὼς μπορῶ νὰ λυπάμαι, ΄Εμμα; Τὸ μόνο πὺ με λυπεῖ είναι πὺ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ δώσω στὰ μάτια τοῦ κόσμου τὴ θέση πὺ σοῦ ἀξίζει.

—Ω, ἂν μπορούσε ποτέ νὰ γίνῃ αὐτό!

—Ἰσως γίνῃ κάποια μέρα, εἶπε ὁ Νέλσων πολὺ γρήγορα. Ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ είναι γέρος και ἀδύνατος. Κάθε ὑποτροπὴ τῆς ἀρρώστιας της τὸν καταβάλλει ἀκόμη περισσότερο καί... Ἄχ, Θεέ μου, τί λέω! Εἶναι τρομερό, τρομερό! Ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ είναι ὁ καλύτερός μου φίλος. Ὁ θάνατός του, ὅταν ἐρθῇ, θὰ με λυπήσῃ κατάκαρδα.

Στάθηκε γιὰ λίγο κι' ἔπειτα συνέχισε με μεγάλη νευρικότητα.

—Ή Φάννυ είναι λογικὴ γυναῖκα. Κάπως ψυχρὴ, όχι πολὺ συμπαθητικὴ και ζηλιάρα, ἴσως, ἀλλὰ πολὺ λογικὴ...

Κύτταξε τὴν ΄Εμμα φοβισμένος.

—Μισῶ τὴ λέξη πὺ ἀνεβαίνει στὰ χεῖλη μου, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν πῶ. Ἐννοῶ... τὸ διαζύγιο.

Ή ΄Εμμα ἔτρεψε ἀμέσως κοντά του. Τὸν φίλησε τρυφερά και τοῦ χαίδεμε τὰ μαλλιά. Μ' ὅλο πὺ ή ἴδια δὲν συμμερίζονταν τοὺς φόβους της, τὶς ἀνησυχίες της, τὸν λυπόταν. Ή ἀπελπισία πὺ τὴν ἔχωραφισμένη στὸ πρόσωπό της τῆς ἐσχίζε τὴν καρδιά. Τῆς προξενούσε ὅμως και κάποια ἱκανοποίηση. Γιατὶ πίστευε πὼς ἕνας ἀληθινὸς ἔρωτας πρέπει νὰ χῆ τις ἀγωνίες και τὶς ἀνησυχίες της. Μιά ἀγάπη σάν τὴ δική της, δὲν θὰ ήταν αὐτὸ τὸ ὑπέροχο και ρομαντικὸ πράγμα πὺ ήταν, ἂν οἱ συνθήκες τῆς καθημερινῆς τους ζωῆς ήταν ὁμαλές και πελές. Τὴν εὐχαριστοῦσε νὰ κάνει τὴ σκέψη πὼς ὅταν ὁ Νέλσων κι' ἐκείνη δὲν θὰ ὑπῆρχαν πῆς, ὁ ἔρωτάς τους —ὁ μεγαλύτερος ἔρωτάς τῆς ἱστορίας— θὰ ἔμεινε ἀληθινή-τος γιὰ πάντα.

—Μὴ στενωχαιρῆσαι, εἶπε. Δὲν ἤρε ἀκόμη ή ὥρα νὰ πῆς αὐτὴ τὴ λέξη.

—Κάποια μέρα θὰ είναι ἀναπόφευκτο, εἶπε ἐκεῖνος.

Ἀνασήκωσε ἐκνευρισμένους τοὺς ὦμους της πρόσθεσε.

—Ὁ γάμος μου με τὴ Φάννυ ήταν ἕνας γάμος πὺ τὸν ἀπηγόρευε ή λογικὴ. Ναί, ή λογικὴ (τόνισε τὴ λέξη σὰ νὰ προσπαθοῦσε μ' αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ πείσῃ τὸν εαυτό της). Ὡστόσο ἔχω ἕνα καθήκον ἀπέναντί της. Μπορεῖ οἱ σχέσεις μας νὰ ήταν ψυχρὲς και ἀψυχες, αὐτὸ ὅμως δὲν ἀλλάζει τὶς ὑποχρεώσεις μου. Ξέρω πὼς ὅταν ἐρθῇ ή στιγμή ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀλήθεια, ή Φάννυ θὰ πληγωθῇ ἀφάνταστα. Ἀλλὰ θὰ πληγωθῇ πολὺ περισσότερο ἂν τῆς γράφω τώρα και τῆς πῶ πὼς δὲν τὴν ἀγαπῶ, πὼς δὲν

Υ Ι Ο Θ Ε Σ Ι Ε Σ

Για τὰ ἄδωα μικρὰ δýματα τοῦ πολέμου

ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΘΗ Η ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ ΝΑ ΓΡΑΦΤΗ ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Ας αρχίσουμε από ένα περιστατικό. Τὰ πράγματα μιλούν μόνα τους και ἀφηγοῦνται ἀντικειμενικώτερα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Στὴν Ἀμερική ζῇ ὁ κ. Βάν Λούξεμπουργκ Μάας, πού διευθύνει μιὰ μεγάλη ὀλλανδικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ἐταιρεία, τὴν Holland American Lines. Ὁ κ. Βάν Λούξεμπουργκ Μάας εἶναι ἕνας ὑποδειγματικὸς οἰκογενειάρχης. Ἔχει ἕξι παιδιά πού δὲν ζοῦν πιά ὅλα στὸ σπίτι, εἴτε γιατί μεγάλωσαν, καὶ οἱ ἐπαγγελματικὲς ἀσχολίες τους τὰ ὑποχρεώνουν νὰ ζοῦν ἄλλου, εἴτε ἐπειδὴ, τὰ μικρότερα, σπουδάζουν σὲ κολλέγια.

Ἔτσι, ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Μάας μένουν μόνοι στὸ σπίτι.

Δὲν ἀναπαύονται ὅμως οὔτε στὶς δάφνες τῆς καλῆς ἀνατροφῆς καὶ τοῦ μεγαλώματος ἕξι παιδιῶν, οὔτε νομίζουν ὅτι, ἔχοντας

φέρει στὸν κόσμο κ' ἔχοντας ἀναθρέψει ἕξι παιδιά, ἔοφλησαν τὶς ὑποχρεώσεις τους ἀπέναντι τῶν συνανθρώπων τους.

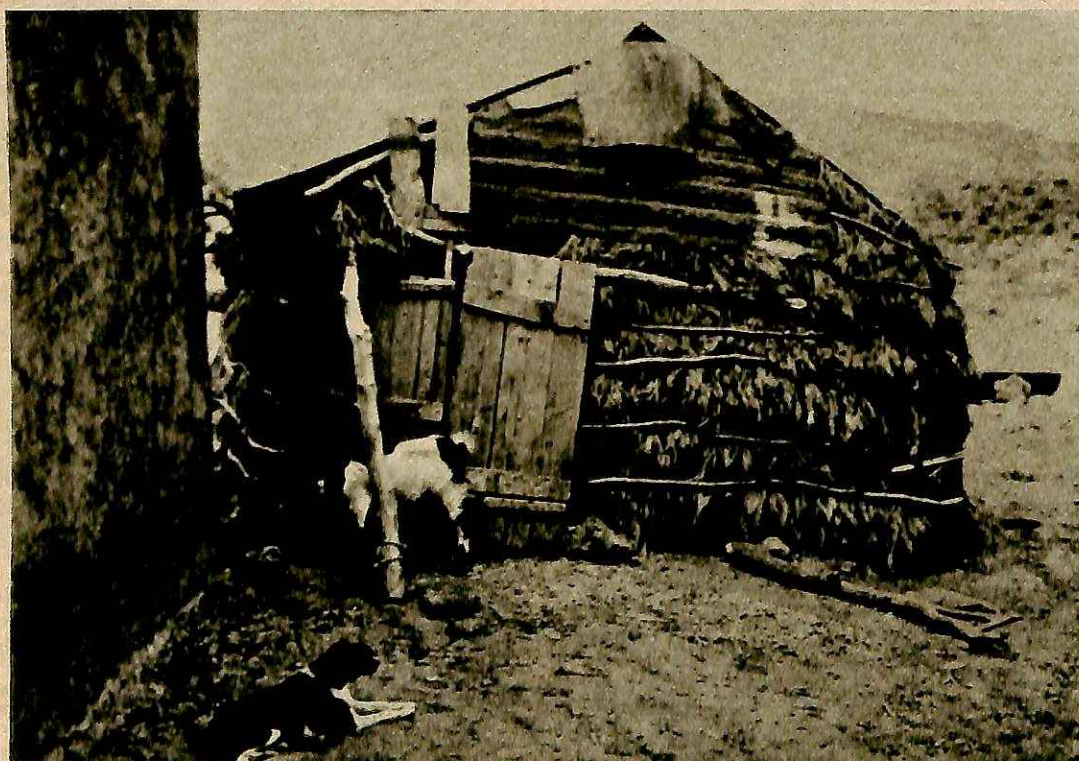
Γνωρίζουν πὼς τὰ πάθη, ἡ ἀσέβεια καὶ ὁ ἀτομικισμὸς τῶν καιρῶν μας ἔχουν σωρεύσει πολλὰ δεινὰ στὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ γνωρίζουν ἀκόμα πὼς οἱ κακὲς ροπὲς καὶ οἱ ἀφροσύνες τῶν ἀνθρώπων χτυποῦν περισσότερο τοὺς ἁθῶους καὶ ἀνεύθυνους, παρὰ ἐκείνους πού προκαλοῦν τὰ δεινὰ. Ὁ δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος ἐπληξε σκληρὰ τὴν ἁθῶα παιδικὴ γενιά. Παιδιά πού ὠρφάνεψαν καὶ ζοῦν στὴν κατάσταση τρωλοδυτῶν, παιδιά πού ἐπὶ χρόνια ὑποσιτίζονται καὶ ἔχουν ἔκδηλα τὰ γνωρίσματα τῆς προφυματικῆς καχεξίας, καὶ, τὸ χειρότερο, παιδιά ἀκρωτηριασμένα, πού σ' ἄλλα λείπει τὸ ἓνα χέρι, σ' ἄλλα τὰ δύο, πολλὰ ἔχουν

χάσει τὸ ἓνα πόδι καὶ μερικά καὶ τὰ δύο.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Τὸ ζεῦγος Μάας δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ ἀδιάφορο μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν παιδικὴ τραγωδία, ὅσο κι' ἂν ἐκτυλίσσεται πολὺ μακριὰ ἀπὸ κεῖ πού μένουν καὶ πού οἱ ὕλικές ἀνέσεις παραπλανοῦν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κάνουν ἴσως νὰ νομίζῃ πὼς ἡ ζωὴ εἶναι ρόδινη.

Θέλουν νὰ βοηθήσουν παιδιά πολεμοπαθῆ, παιδιά πού ἔχουν ἀνάγκη βοήθειας, φροντίδας, στοργῆς. Πού νὰ τὰ θροῦν ὅμως; Πὼς νὰ ἐλέγξουν τὴν ἀληθινὴ κατάσταση καὶ τίς πραγματικὲς ἀνάγκες τέτοιων παιδιῶν; Γνωρίζουν, θέβαια, πὼς ὑπάρχουν πολλὲς ὁργανώσεις πού θροῦν κάτω ἀπὸ τὴν ἐτικέττα τῆς φιλανθρωπίας.

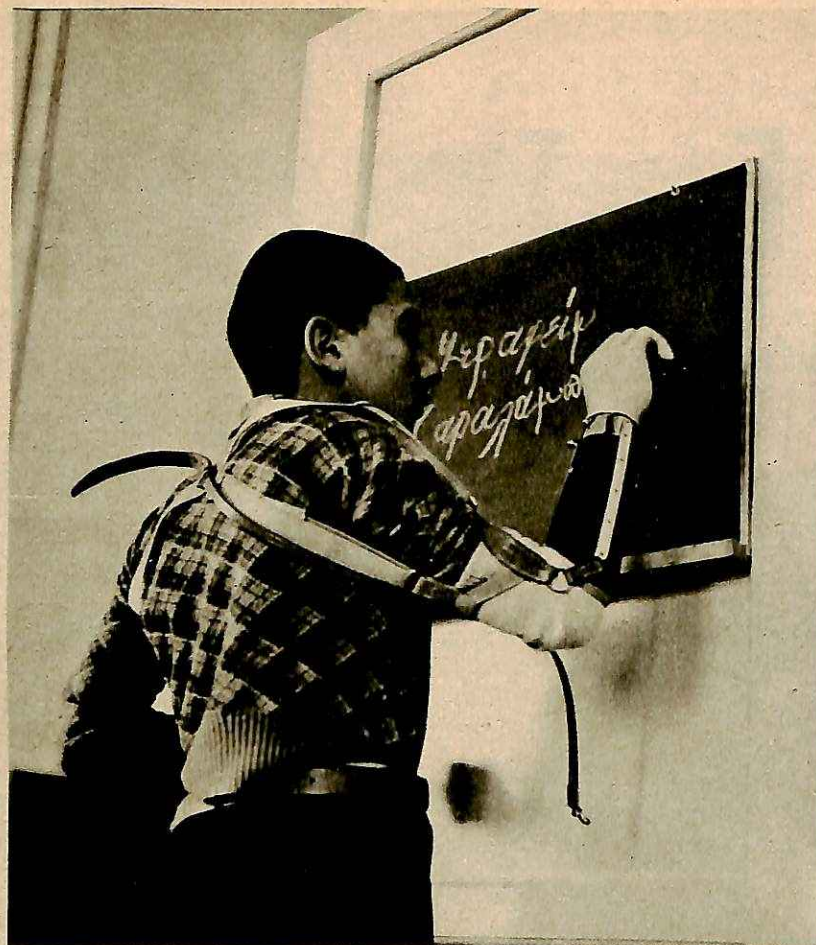

ΤΟ ΑΡΧΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΕΜΕΝΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ (ΑΡΙΣΤΕΡΑ) ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΕΚΤΙΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΝΕ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΕΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥΣ

ΑΥΤΟΣ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΡΥΦΟΚΥΤΤΑΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟΤΥΠΟ... ΤΟΙΧΟ ΤΟΥ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΙΔΙΟΤΥΠΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΟΥ

‘Η αμερικανική περίθαλψη τῶν πολεμοπαθῶν παιδιῶν

Ο ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΓΡΑΦΕΙ ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΟ ΤΕΧΝΗΤΟ ΧΕΡΙ ΠΟΥ ΤΟΥ ΔΟΘΗΚΕ, ΑΦΟΥ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΑΠΟ ΕΚΡΗΞΗ ΝΑΡΚΗΣ

‘Αλλά σχεδόν όλες ζητούν ανταλλάγματα. Προσφέρουν κάποια υλική ανακούφιση και μέσω αυτής της βοήθειας θηρεύουν συνειδήσεις. Προπαγάνδες θρησκευτικές, πολιτικές, εθνικές...

ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ
ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Το ζεύγος Μάας θέλει όμως να

ανήκει στους «Ιλαρώς δότας», όπως λέει ο Παύλος.

Δεν ζητούν, ούτε επιδιώκουν ανταλλάγματα. Το ζεύγος Μάας αναζητά μία ανιδιοτελή οργάνωση και σταματά σε μία: Είναι η «ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΠΟΛΕΜΟΠΑΘΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ».

Αυτή η οργάνωση έχει καθιερώσει το σύστημα της ανιδιοτε-

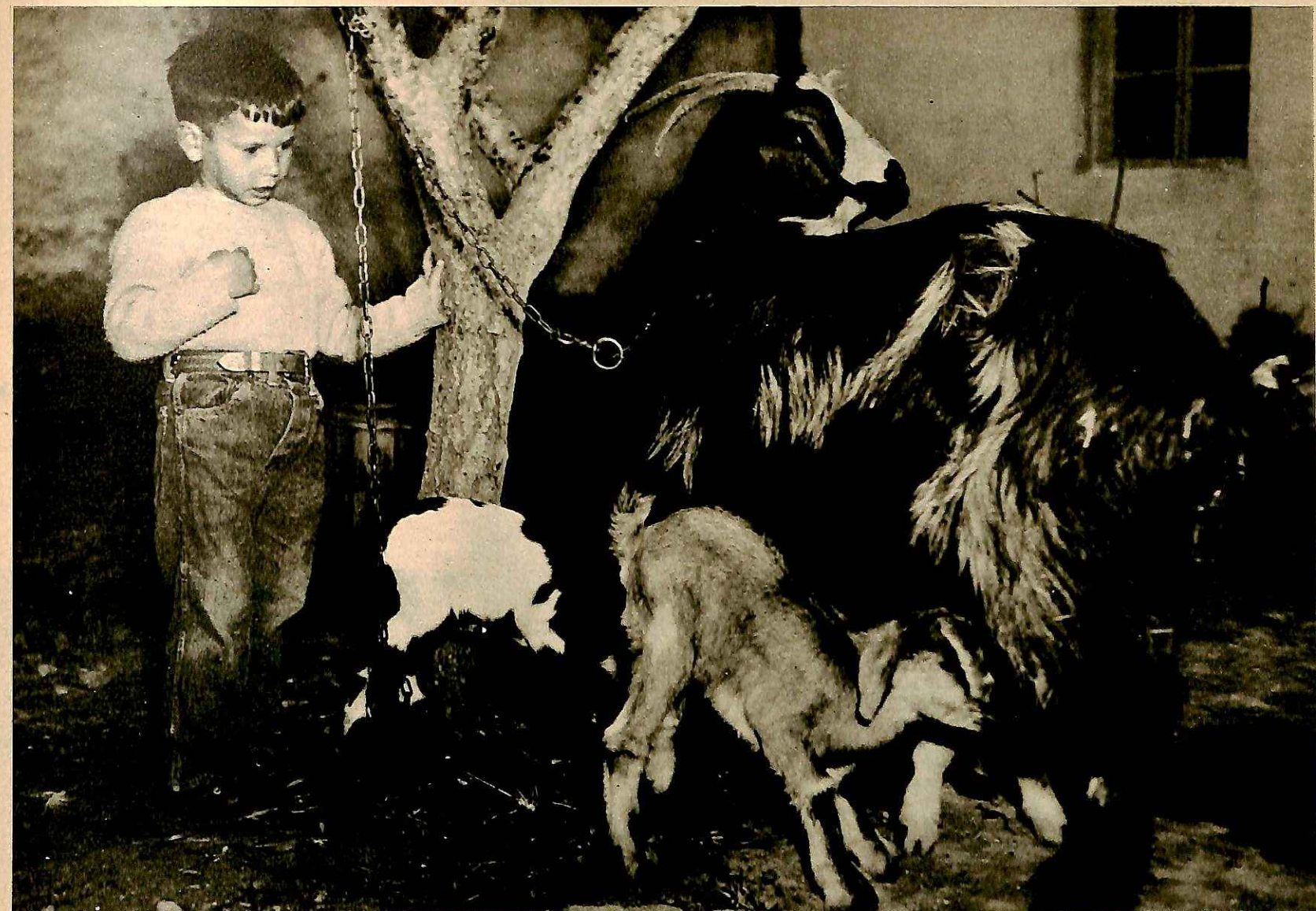
λους υιοθεσίας, δηλαδή τον τύπο της υιοθεσίας που προσφέρει όλα στο υιοθετούμενο παιδί, χωρίς εκκείνος που υιοθετεί να προσδοκά ανταλλάγματα.

‘Εκείνος που θέλει να υιοθετήσει ένα παιδί, δεν το παίρνει από τον τόπο του, ούτε το ζητά ν’ αλλάξει όνομα, ή θρησκεία, ή εθνικότητα, αλλά το βοηθεί οικονομικά να έπουλώσει τις πληγές του και να γίνει ένας χρήσιμος πολίτης στη χώρα που το γέννησε.

Κάθε θετός γονιός, που μπορεί να είναι ένα άτομο, ή ένα ζευγάρι, ή μία ομάδα, υιοθετεί ένα παιδί και του στέλνει, μέσω της οργάνωσης, έννεα δολάρια κάθε μήνα.

‘Η βοήθεια αυτή για το άπορο παιδί είναι κιόλας σημαντική. ‘Η φροντίδα όμως δεν σταματά σ’ αυτήν την υλική ενίσχυση. Οι θετοί γονείς και τα υιοθετημένα παιδιά αλληλογραφούν μέσω της οργάνωσης, ή όποια μεταφράζει τα γράμματα κ’ έτσι οι θετοί γονείς γνωρίζονται με το θετό παιδί και μαθαίνουν και την ατομική και την οικογενειακή του κατάσταση. Και συμβαίνει πολλές φορές ένα παιδί να μη χρειάζεται μόνο ένα μηνιαίο έμβασμα 270 δραχμών, για ν’ αντιμετωπίσει τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες που του δημιουργήσει ή όρφάνεια, παρά έχει και άλλες

ανάγκες, πιο έπιτακτικές, όπως είναι λ. χ. ή θεραπεία μιας αναπηρίας. Μηχανικά πόδια, μηχανικά χέρια, αισθητικές έγχειρήσεις, για να σουλουπώσουν παραμορφωμένα πρόσωπα. Και όλα αυτά γίνονται με μεσάζοντα πάντα την «‘Αμερικανική Περίθαλψη Πολεμοπαθών Παιδιών». Αυτή λαμβάνει τα γράμματα των γονέων που υιοθετούν, τα μεταφράζει και τα στέλνει στα υιοθετημένα παιδιά. Κι αυτή λαμβάνει πάλι τα γράμματα των παιδιών, κάθε μήνα, τα μεταφράζει και τα διαβιβάζει στους θετούς γονείς. ‘Η διεκπεραίωση όμως της αλληλογραφίας δεν γίνεται από την «‘Αμερικανική Περίθαλψη Πολεμοπαθών Παιδιών» γὰ λόγους μονάχα μεταφραστικούς, αλλά και γι’ άλλους πολύ σπουδαιότερους. ‘Η αλληλογραφία ελέγχεται για να μην παρεκκλίνει κανένας θετός πατέρας ή μητέρα από την γραμμή της ανιδιοτελούς υιοθεσίας και αναμείζουν μέσα στα γραφόμενά τους θέματα πολιτικά, θρησκευτικά ή άλλα, ξένα προς τις αρχές αυτής της οργάνωσης. Το ίδιο ή οργάνωση εφορεύει, ώστε τα παιδιά να μην κάνουν κατάχρηση της καλωσύνης των θετών γονιών τους και να ζητούν πράγματα άσχετα προς το σωστό νόημα της βοήθειας.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΑΥΤΟ, ΧΑΡΙΣ ΣΤΑ ΚΑΤΣΙΚΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΕΔΩΣΑΝ, ΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΤΟΥ ΓΑΛΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟ ΚΡΕΑΣ ΑΠΟ ΚΑΤΣΙΚΑΚΙ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ. ΣΕ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΜΕ ΔΥΟ ΚΑΤΣΙΚΕΣ ΠΟΥ ΧΑΡΙΣΕ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΣΑΝ ΚΟΠΑΔΙΑ ΜΕ 35 ΖΩΑ

Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΤΩΝ
ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

‘Ας έρθουμε όμως πάλι στο ζεύγος Μάας. Αυτό το ζεύγος έχει υιοθετήσει έξι παιδιά: Τρία ελληνόπαιδα, δυο παιδιά από τη Γαλλία και ένα κορεατόπουλο.

Και χωρίς να αρκείται στη μηνιαία εισφορά, στην αλληλογραφία και στα δέματα με ρουχισμό και με τρόφιμα που στέλνει, ζητά να του σταλούν στην ‘Αμερική, τρία έως έξι μικρά παιδιά, να τα κρατήσει κοντά του, να τα στείλει στο σχολείο να τα μάθει αγγλικά, να τα φροντίσει από την άποψη της υγείας και της ανάπτυξεως, να τα στείλει στην ορθόδοξη ελληνική εκκλησία να κάνουν τα θρησκευτικά τους χρέη κ’ ύστερα να τα ξαναστείλει στην ‘Ελλάδα πάλι, συνεχίζοντας τη βοήθειά του σε χρήματα και δέματα με ρουχισμό και τρόφιμα.

Πολλοί θα νομίσουν πως οι υιοθεσίες αυτές είναι λίγα ψιχία από τα μεγάλα περισεύματα του πλούτου. Λάθος. Μπορεί πολλοί θετοί γονείς να είναι πλούσιοι. ‘Αλλά πάμπολλοι είναι μέσης οικονομικής καταστάσεως και κά-

ποιοι έντελως φτωχοί μάλιστα.

ΜΙΑ ΜΙΣΘΟΒΙΩΤΗ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ

‘Υπάρχει μία νέα μισθοβίωτη ‘Αμερικανίδα, με μικρό μισθό που όχι μόνο δεν της περισσεύει τίποτε για να βοηθήσει άλλους, αλλά δεν μπορούσε καν να επαρκήσει στις δικές της στοιχειώδεις ανάγκες. Παρ’ όλ’ αυτά αισθανόταν την ανάγκη να βοηθήσει συνανθρώπους της πιο φτωχούς και πιο δυστυχισμένους από την ίδια. Σ’ αυτούς τους άθώους και ανεύθυνους για τον πόλεμο, που φορτώθηκαν στις αδύνατες πλάτες τους όλα τα δεινά του, στράφηκε η προσοχή της. Και απολισμονώντας τις δικές της ανάγκες, αναζήτησε πρόσθετη εργασία, τις ώρες που έπρεπε να ξεκουράζεται και τα εισοδήματα αυτού του πρόσθετου μόχθου της, αντί να τα διαθέτει για τον στερούμενο έαυτό της, τα διαθέτει για παιδιά όρφανά, ολότελα άπορα, παιδιά θύματα του πολέμου. ‘Απευθύνθηκε στην «‘Αμερικανική Περίθαλψη Πολεμοπαθών Παιδιών» και έγινε θετή μητέρα. ‘Η εύτυ-

χία της είναι αφάνταστη. ‘Η φροντίδα της για το θετό παιδί της δεν είναι να στέλνει ένα μηνιαίο έμβασμα, αλλά ν’ αλληλογραφεί τακτικά, να θέλη να μάθει την κατάσταση και την εξέλιξη του θετού παιδιού της, την κατάσταση της οικογενείας του και τις πνευματικές του ή άλλες επιδόσεις.

Δεν δίνει μόνο χρήματα, αλλά και σκέψη και χρόνο.

‘Η «‘Αμερικανική Περίθαλψη Πολεμοπαθών Παιδιών» φροντίζει να εξακριβώνει ποιές χώρες και ποιές περιοχές σε κάθε χώρα δοκιμάστηκαν περισσότερο από τον πόλεμο. Και εκεί οργανώνει τις υιοθεσίες, με προτεραιότητα τα παιδιά που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη βοήθειας.

ΗΘΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

‘Η βοήθεια όμως δεν σταματά στα έννεα δολάρια το μήνα που στέλνονται στο παιδί ως που να συμπληρώσει τα δεκαεπτά του, αλλά εκτείνεται και σ’ άλλα πολύ πιο ουσιαστικά και απαραίτητα.

Πολλοί θετοί γονείς που υιοθέτησαν ανάπηρα παιδιά, έδω-

σαν σεβαστά ποσά σε δολάρια για να τα ταξιδέψουν στην ‘Αμερική και να τους θάλουν μηχανικά πόδια, ή χέρια, να τους κάμουν σειρά αισθητικών έγχειρσεων, αν είναι παραμορφωμένα, και να τους εξασφαλίσουν μ’ αυτό τον τρόπο μία ζωή πιο άνετη και πιο ασφαλισμένη.

‘Η διαδικασία της υιοθεσίας είναι απλή:

Στα κατά τόπους γραφεία της οργάνωσης μπορεί ν’ απευθυνθεί οποιοσδήποτε και να δώσει τα στοιχεία του προτεινόμενου για υιοθεσία παιδιού. Και το γραφείο της ‘Επιτροπής των ‘Αθηνών, Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας, φροντίζει μέσω των υπηρεσιών του υπουργείου Προνοίας και συλλέγει όλα τα στοιχεία για το παιδί, επαληθεύει τις πληροφορίες και το βρίσκει έναν θετό γονέα.

Πολλοί θετοί γονείς ταξιδεύουν και επισκέπτονται τα θετά παιδιά των και τις οικογένειές των και πολλές φορές φθάνουν μέχρι χειρονομίας να τους χτίσουν ένα μικρό σπιτάκι, θγάζοντάς τα από την κατάσταση του τραγικού της ή του σκληνού.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ από την Κοζάνη, όπως ήταν το 1949 (άριστερά), με τη γιαγιά του, τυφλός, άπλutos, ρακένδυτος, ανίκανος για κάθε εργασία και χωρίς έλπιδα καλυτερεύσεως. Για να τονώσει το ήθικό του ή οργάνωση του έχτισε σπίτι και του αγόρασε μία πίπιζα (στη μέση) για να παίζει στα πανηγύρια του χωριού του. Τον εισήγαγε επίσης στη σχολή τυφλών όπου έμαθε να διαβάσει, να γράφει και να πλέκει ψαθιά για καρέκλες.

ΑΜΠΥ ΛΑΙΗΝ: Η ΝΕΑΡΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΞΑΒΙΕ ΚΟΥΓΚΑΤ

ΤΟ ΤΣΑ-ΤΣΑ-ΤΣΑ, ο νέος «τρελλός» χορός —και ποιός νέος χορός δεν θεωρήθηκε στην αρχή «τρέλλα»;— χορεύεται σήμερα από εκατομμύρια Αμερικανών και από αρκετούς Ευρωπαίους, προπάντων εκείνους που φροντίζουν να είναι «νημερωμένοι», με την τελευταία λέξη της μόδας. Κι όμως: κανείς —ή μάλλον καμμιά— δεν μπορεί να το χορέψει με τη χάρη της Αμπυ Λαίην, που τον έλάνσαρε. Παραπλεύρως: η Αμπυ σε «φάσεις» του Τσά-τσά-τσά. Στο άκρο δεξιά: ο Ξαβιέ δίνει οδηγίες σ' έναν «παρτεναίρ» της γυναίκας του.

ΧΟΡΟΣ

Τρελλός ρυθμός, έξαλλη τολμηρότης και δόση εξωτισμού συνθέτουν τόν χορό που έπέβαλεν η κοκκινομάλλα "Αμπυ

Ο Ξαβιέ Κούγκατ είναι σήμερα ένας από τους διασημότερους μασέστρους ελαφράς μουσικής (και κυρίως ρυθμών λατινικών) σ' όλην τη "Αμερική. Βιολιστής ο ίδιος και ιδιοκτήτης του περιφημού χορευτικού κέντρου «Κοπακαμπάνα» της Ν. Υόρκης, είναι επίσης σύζυγος της διασημής ηθοποιού "Αμπι Λέην, η οποία γυρίζει ένα φιλμ στην "Ιταλία. Ο Ξαβιέ Κούγκατ, ο οποίος είναι σήμερα περίπου 50 ετών, άρχισε την καριέρα του συνοδευοντας με το βιολί του τον αλησμόνητο "Ενρίκο Καρούζο στα περίφημα «σόλα» του.

Η φλογερή βασίλισσα του ρυθμού που όνειρεύεται ρόλους...

Σ' όλη την 'Αμερική ο κόσμος χορεύει την τελευταία τρέλλα του χορού, το «Τσά-Τσά». Όχι και τόσο τελευταία, γιατί ήδη, μήνες τώρα, οι μικρές είδησούλες των κινηματογραφικών περιοδικών μάς πληροφορούσαν για κάτι ανήκουστο: Σ' ένα πάρτυ του Χόλλυγουντ, Έλεαν, η πιο χαριτωμένη χορεύτρια του κινηματογράφου, η Λέσλι Κάρν, δεν κατάφερε να βρή, καθώς χόρευε με τον μη επαγγελματία, αλλά ήδη... μορφωμένο καθολιέρο της, τον σωστό ρυθμό του «Τσά-Τσά». Και η κινηματογραφούπολις έθεώρησε σοβαρώτατο το γεγονός. Έμεις εδώ το αναφέρουμε, απλούστατα, για παρηγοριά εκείνων που δεν αισθάνονται πως έχουν κατακτήσει ακόμη όλα τα μυστικά του.

Επειδή όμως όλες οι «τρέλλες» μετά από την πρώτη περίοδο του τυφλού ενθουσιασμού, εκείνου που δεν ρωτά και δεν εξετάζει, γίνονται αντικείμενο... έπιστήμης, καλό θα ή-

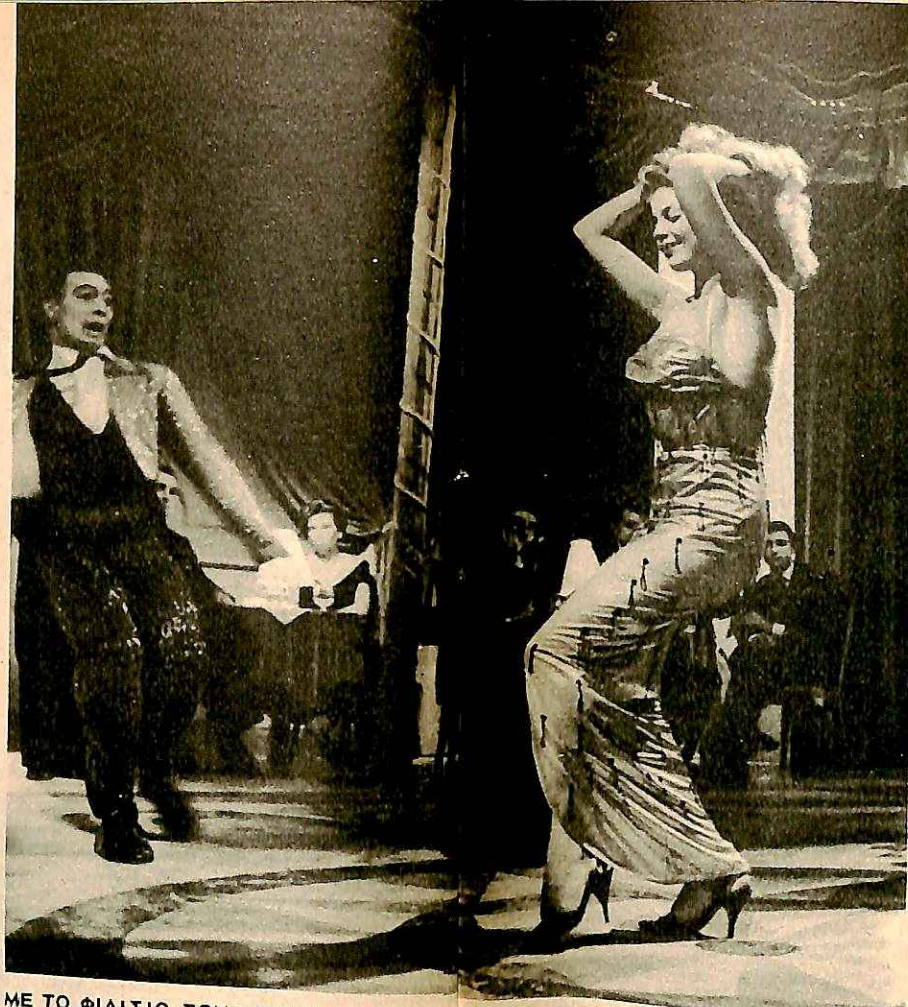
ταν, να δούμε λίγο το ιστορικό του «Τσά-Τσά», με την ελπίδα ότι προσφέρουμε κάτι πολύτιμο σε όσους ασχοληθούν στο μέλλον με την τοποθέτησή του στα σωστά ιστορικά πλαίσια.

Η έφευρέτις λοιπόν του «Τσά-Τσά» είναι η Άμπυ Λέην. Όνομα γνωστό στους πιστούς της αμερικανικής μουσικής, αφού η Άμπυ δεν είναι μόνο μια ζωρή και όμορφη κοκκινομάλλα, με ωραιότατη φωνή, αλλά και η χαϊδεμένη σύζυγος του διευθυντού ορχήστρας Ξαβιέ Κούγκατ. Μάλιστα λένε πως το περίφημο σκυλάκι που κρατά πάντα στο χέρι του, ακόμη και όταν διευθύνει, ο διάσημος Νοτιοαμερικανός, την ζηλεύει με πάθος.

Η Άμπυ εμφανίστηκε για πρώτη φορά στα σανίδια της σκηνής, σε ηλικία τεσσάρων χρόνων. Βλέπετε, η μητέρα της ήταν ήθοποιος και έτσι δεν χρειάστηκε να σκοτίσει και πολύ το κεφαλάκι της για την έκ-

γή καριέρας. Το 1952 παντρεύτηκε τον Ξαβιέ Κούγκατ, ο οποίος διευθύνει την πιο δημοφιλή λατινοαμερικανική ορχήστρα του κόσμου. Τελευταίως, στην τουρνέ που έκαναν στην Ευρώπη, το ζεύγος Κούγκατ είχε πάμπολλες ευκαιρίες να επιδείξει τον καινούργιο χορό... Και οι θαμώνες των νυκτερινών κέντρων, πολλές φορές, ξεχνώντας την... αξιοπρέπειά τους, σγκώνονται και συνοδεύουν την Άμπυ, κάνοντας κι αυτοί, όπως-όπως, μερικά δίσματα του έξωτικού και αρκετά τολμηρού «Τσά-Τσά».

Το Χόλλυγουντ δεν φαίνεται να έχει αμελήσει την φωτογένεια της Άμπυ Λέην, για την οποία οι στατιστικές μάς αναφέρουν το εξαιρετικά ενδιαφέρον γεγονός ότι, στα ζωτικά της σημεία, το μέτρο δείχνει 85-57-80 εκατοστά. Τα τελευταία φιλμς στα οποία εμφανίστηκε είναι: το «Συνδικάτο του Σικάγο» και το «Αμερικάνο». Στη Ρώμη, επίσης, η

ΜΕ ΤΟ ΦΙΔΙΣΙΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑ, Η ΑΜΠΥ —ΕΙΤΕ ΧΟΡΕΥΕΙ «ΣΟΛΟ», ΕΙΤΕ ΜΕ ΣΥΝΟΔΕΙΑ— ΑΦΗΝΕΙ ΑΝΑΥΔΟΥΣ ΤΟΥΣ ΘΕΑΤΑ

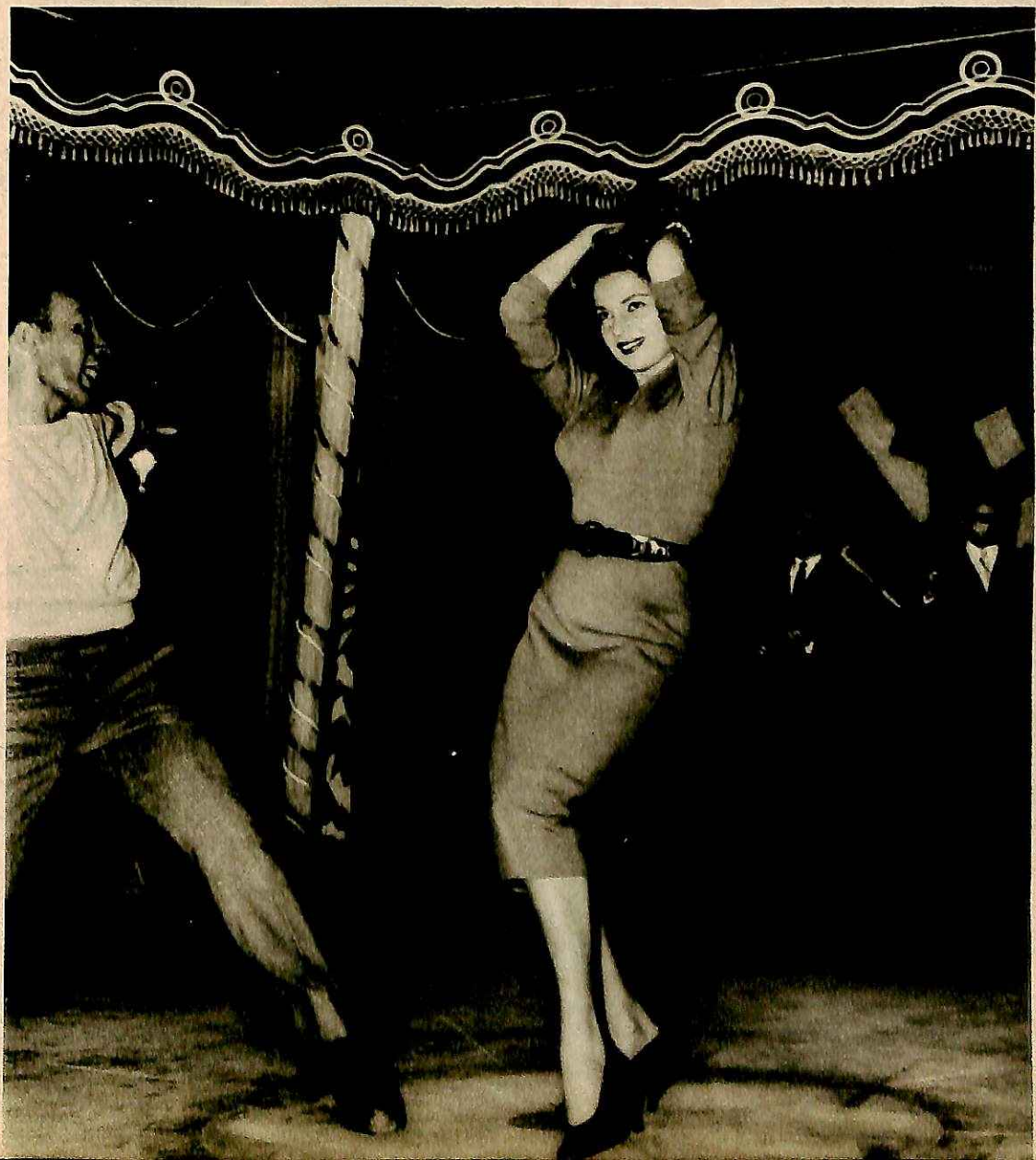
.... δραματικούς

«Άμπυ άρχισε το «γυρίσμα» σε μια μουσική ταινία στην οποία θα παίξει και η ορχήστρα του συζύγου της.

Πολλοί την θεωρούν σαν μια νεώτερη Ρίτα Χαϊγούαρθ, αλλά, ενώ έχουν πολλά κοινά σημεία, αφού είναι και οι δυο χορεύτριες και κοκκινομάλλες, η Άμπυ δεν έχει σκοπό να εξαρτήσει την καριέρα της από αυτή την ομοιότητα. Το κακό όμως είναι ότι, όπως και όλες οι χορεύτριες —για να μην πούμε, όλες οι κοκκινομάλλες— η Άμπυ έχει φιλοδοξίες να γίνει μια μέρα δραματική καλλιτέχνης. «Αν βέβαια οι συμπληθείς θαυμαστές της φλογερής βασίλισσας του «Τσά-Τσά», της το επιτρέψουν.

Φωτ. G. Decaux
— Camera Press

Η ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΜΠΥ ΑΡΧΙΣΕ ΤΟ 1952, ΜΕ ΤΟ ΓΑΜΟ ΤΗΣ, ΚΑΙ ΕΦΤΑΣΕ ΣΤΟΝ ΚΟΛΟΦΩΝΑ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΤΣΑ-ΤΣΑ-ΤΣΑ. ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΩΣΤΟΣΟ ΤΙ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΑΣΣΕΙ Η «ΝΕΑ ΧΑΙΗΓΟΥΡΘ», Η ΚΟΚΚΙΝΟΜΑΛΛΑ ΜΕ ΤΟΑΙΧΜΗΡΟ ΒΛΕΜΜΑ, ΠΟΥ «ΓΥΡΙΖΕΙ» ΤΩΡΑ ΔΥΟ ΝΕΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΜΙΑ ΓΚΡΙΖΟΑΣΠΡΗ ΠΕΤΣΕΤΑ, διπλόφαρδη, με μαύρα κρόσια και μαύρα ίχνη πελμάτων, είναι μία έκκεντρική παραλλαγή που χρησιμεύει περισσότερο σαν ένα κοσμικό θέμα συζητήσεως παρά για κάλυμμα.

ΔΥΟ ΠΕΤΣΙΕΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ: Η ΜΙΑ ΜΑΥΡΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΗ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΗΛΙΟ, Η ΑΛΛΗ ΚΙΤΡΙΝΗ ΜΕ ΜΑΥΡΑ ΚΡΟΣΙΑ

Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ: ΠΕΤΣΕΤΑ ΜΕ ΠΟΛΥΧΡΩΜΕΣ ΛΟΥΡΙΔΕΣ —ΜΑΥΡΕΣ, ΚΟΚΚΙΝΕΣ, ΠΡΑΣΙΝΕΣ, ΓΚΡΙ —ΚΑΙ ΜΙΑ ΤΡΥΠΑ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Μόδα στην άμμουδιά

ΤΟ ΤΑΠΕΙΝΟ ΠΕΣΚΙΡΙ ΣΕ ΚΟΣΜΙΚΕΣ ΔΟΞΕΣ

Η πετσέτα γνωρίζει φέτος το καλοκαίρι μία καινούργια δόξα. Έπαψε πιά να θεωρείται καθαρά πρακτικό είδος, και τείνει να μεταβληθῇ σ' ένα απ' τὰ κομψότερα και πιο χαρούμενα υφάσματα τῆς πλάζ! Ἀγοράστε, λοιπόν, πεσκίρι με τὸ μέτρο, σὲ δὲ τὸ δυνατόν μεγαλύτερη ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων, και μετατρέψτε το σὲ φούστες, μπλουζες, ἐσάρπες, σόρτς, παντελόνια μακρὰ και παντελόνια ψαράδικα. Τὸ πεσκίρι εἶναι εὐκολώτατο σὲ

πλύσιμο δὲν τσαλακώνεται και συγχρόνως σὰς κρατάει και ζεστή. Ἡ πετσέτα ὡς ὕφασμα γιὰ τέτοιες χρήσεις ἔχει γίνει ἀπὸ καιρὸ δημοφιλέστατη στὴν Ἀμερική, στὴ Γαλλία και στὴν Ἰταλία, και χρησιμοποιήθηκε πολὺ τὰ τρία τελευταῖα καλοκαίρια. Φέτος ὅμως, οἱ γυναῖκες ὅλου τοῦ κόσμου θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ φτιάξουν μόνες τους αὐτὲς τίς πεσκιρένιες φούστες, μπλουζάκια, κλπ.. χάρις στὴ μεγάλη ποικιλία σχεδίων και χρωμάτων ποὺ ὑπάρχουν τώρα στὴν ἀγορά.

ΧΝΟΥΔΩΤΗ ΑΣΠΡΗ ΜΠΛΟΥΖΑ, με μεγάλες πράσινες βούλες και γιακά ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. Φοριέται συνήθως μ' ἓνα ψάθινο πράσινο (ἢ μπῆζ ἀνοιχτὸ) καπέλλο με ἄσπρες βούλες και εἶναι ἀνοιχτὴ στὰ πλάγια.

Έδω κι' Εκεί

ΕΙΝΑΙ ΦΥΣΙΚΟ να περπατάς την ημέρα εν άδαιμαία περιβολή. Όταν όμως κρυφτή ο γέρο - "Ηλιος πίσω από κείνα τὰ σύννεφα: ... μπρρρ...

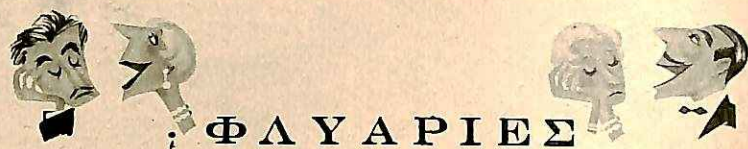
● Ο ΟΛΙΒ μόλις έβγαψε την γυναίκα του. Βγαίνοντας από το ιακροταφείο, σταματά στο καφενείο και πίνει έξη- έπτά κρασάκια. Κατόπιν, γυρίζει σπίτι του. Ανοίγοντας την πόρτα του, μία κεραμίδα του πέφτει στο κεφάλι. —Μπά! λέει. "Έβγασε κιόλας στον άλλο κόσμο! Πότε πρόλαβε;

● ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΙ, ο γιατρός προς την χαριτωμένη του πελάτισσα: —Και τώρα έχω να σας αναγγείλω κάτι πολύ ευάριστο, κυρία μου... —Δεσποινίς, παρακαλώ. —Τότε... έχω να σας αναγγείλω κάτι: πολύ δυσάρεστο, δεσποινίς.

● Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ κλινική Μάγιο, έχει καταστρώσει πολύ αποτελεσματικές δίαιτες. Μία φορά, ένας νευρικός πολυκατομνριούχος ασθενής αναγκάσθηκε ν' ακολουθήσει μία από αυτές τις δίαιτες. Κτύπησε το πρόγραμμα της έβδομάδος με θυμωμένο βλέμμα και γύρισε στον γιατρό:

—Γιατί έσεις οι γιατροί μάς δίνετε πάντα να τρώμε ό,τι δεν μάς άρέσει;

—Διότι, απάντησε ο Μάγιο, ποτέ δεν τρώτε αυτό που δεν σας άρέσει. Έπομένως, το λογικό συμπέρασμα είναι, πως τα πράγματα που σας άρουν είναι και αυτά που σας βλάπτουν.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Έξ ό ρ μ η σ ι ς... προς Έπίδουρον. Στις 23 Ιουνίου αρχίζουν οι παραστάσεις του Αρχαίου Θεάτρου... Μήδεια... Οιδίπους... Αντιγόνη... Μέγα ενδιαφέρον προκαλούν, όπως πάντοτε, και μεγάλα προβλήματα μεταφοράς και ένδεχομένως διανοικτερεύσεως... Πέρσι, μερικά επιδατικά πλοία, είχαν λύσει το πρόβλημα... Παίζοντας τον ρόλο του πλωτού ξενοδοχείου. Έφέτος, γενικά, τα πλοία λείπουν απ' τις γραμμές, και τα νησιά ασφαλώς θα γνωρίσουν κρίσιν πελατείας... Η Παρθαλάσσα. Τα μικρά πολύχρωμα ξύλινα σπιτάκια της Γλυφάδας, αυτά που απλώνονται στο τέλος της άμμουδιάς, δεξιά έπάνω στο λόφο, γνωρίζουν μία καταπληκτική επιτυχία. Νόστιμα, θαυμάσια επιπλωμένα, με ζεστά νερά, τηλέφωνο και σχετική άπομόνωση, προσφέρουν με μικρή παραθαλάσσια βίλλα με όλες τις ανέσεις. Πολλοί Αθηναίοι ζουν σ' αυτή τη χαριτωμένη γειτονιά, άλλοι ηλιοσκεπτόνται και τρατάρονται τον απαραίτητο «νέσ - καφέ» και σάντουιτς. Το βραδάκι τα ραδιόφωνα μάχονται μεταξύ τους και μόλις αφήνουν να φθάσει ή μακρινή ήχω της ορχήστρας των Άσπεριών, του φωτισμένου κέντρου που γυαλίζει από μακριά σαν ζωντανό στολίδι... Η Μεγάλα νέα... Η Άθήνα πρόκειται να έχη μία πραγματική «σαίζον ντέ γκαλόν». Μετά τους λαμπρούς «Τρίο Λός Πάντορος» φθάνουν: ή θαυμάσια τραγουδίστρια Κατερίνα Βαλλέντε, που βρίσκεται στην κορυφή του επαγγελματός της και της οποίας οι δίσκοι πωλούνται όσο καμνιάς άλλης στον κόσμο, και ο Έντι Κωνσταντίν, ο γκάγκστερ του κινηματογράφου που συνδυάζει και την ιδιότητα του τραγουδιστού. Τα άστέρια είναι σπουδαία, οι άττραξιόν λαμπρές, κρίμα που το περιβάλλον όπου εμφανίζονται δεν είναι συνήθως στο ύψος τους... Η Γ ό η τ ε ς... Τελευταίως, στη σειρά των ανδρών που έχουν αυτό το «κάτι τι», που τους ξεχωρίζει από όλους τους άλλους και άποκτούν το φωτιστέφανο του διεθνώς ανεγνωρισμένου σουζέ, είναι ο Γερμανός ήθοποιός του κινηματογράφου Κούρτ Γιούργκενς. Ξανθός, με άδρα χαρακτηριστικά, σκληρή έκφραση και εξαιρετική ικανότητα ήθοποιίας, γυρίζει τώρα μία τελευταία ταινία με το παριζιάνικο μορτάκι, που έχει ξετρελλάνει την Εύρώπη, την Μπριζίτ Μπαρντό... Η Παγκόσμια φ λ έ ρ τ... Κοσμικές στήλες των ξένων έφημερίδων ασχολούνται καθημερινώς με τις συμπάθειες που εκδηλώνονται. Η μαύρη «Κάρμεν», Ντόροθυ Ντάντριτζ με τον Μάικελ Ρένν, τον ύψηλο γοητευτικό Άγγλο, ή Μέλρ Μπερον με τον κόμιτα του Ουάρούκ... ή Τί π ρ ό ο θ ο ς... "Έχετε δει τετράγωνο αύγα;... Θα ήθετε όπου νάναι... Η νέα άμερικανική εφεύρεσις παίρνει το φρέσκο αύγό, το άδειάζει σ' ένα διαφανές πλαστικό κουτάκι τετράγωνο, έξ ύσου στεγανό με το κέλυφος που είχε προμηθεύσει ή φύσις. Άποτέλεσμα: τακτοποιούνται πολύ καλύτερα στα «φριζινταίρ» και δεν σπάνε ποτέ, δείχνουν και την κατάσταση του έσωτερικού και μεταφέρονται εύχερέστατα!... Η Πολύτιμα φορτία... Τα άεροπλάνων ΚΛΜ που μετέφερε από το Λονδίνον και το Παρίσι τους Ρέμπραντ για την μεγάλη έκθεση στο Άμστερνταμ, δεν μπόρεσε να εύρη άσφαλιστική έταιρία για να άσφαλίσει το φορτίο. Η έκθεσις του μεγαλύτερου ζωγράφου που έγινε ποτέ, συνεκέντρωσε τους γνωστότερους πίνακες άπ' όλα τα μέρη του κόσμου! άκόμη και οι Ρώσοι, διανύοντες την περιόδο αυτή της καλωσύνης προς τον Δυτικό κόσμο, έστειλαν έξ πίνακες από το Λένινγκραντ... ή Σ τ α γ ά ν ε ς σ ο φ ί α ς... Στον έρωτα θέλεις να σε πιστεύουν, στη φιλία θέλεις να σε καταλαβαίνουν...

444

● ΕΝΑΣ ΣΚΩΤΣΕΖΟΣ χωρικός είχε πέσει σ' ένα πηγάδι. "Άρχισε να φωνάζει τη γυναίκα του: —Κρατήσου! το άπάντησε εκείνη. Θα φωνάξω τους εργάτες από τα χωράφια. —Περίμενε! της φώναξε. Τι ώρα είναι; —Όχτόμιση. —Στάσου τότε. Θα κρατηθώ με το κούμπι ως την ώρα του φαγητού!

ΜΕ ΤΗ ΖΕΣΤΗ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ, οι φίλοι της θάλασσας άρχισαν να έτοιμάζουν τα μαγιό τους —και οι σχεδιασται τα νέα μοντέλα τους. Δυό ωραιότατα μαννεκέν φορούν ή μία ένα μαγιό του 1956 και ή άλλη ένα του 1900 — για να άποδειχθ ή άκόμη μία φορά ή ραγδαία εξέλιξη των ήθών στον αιώνα μας.

● ΜΑΜΑ: Σούτ! Μη χρησιμοποιήσις αυτές τις κακές λέξεις. Γυίος: Μά, μαμά, τις χρησιμοποιή και ο Σαίξπηρ. Μαμά: Τότε, σε παρακαλώ πολύ, να μην ξαναπαίξεις μαζί του!

● Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ είχε δοκιμάσει πολλά κόλπα για να έμψοδισι τον άρρωστο του από το να γδύνεται συνεχώς. —Θα σού δίνω ένα δολλάριο τη μέρα, του είπε τελικά, κάθε μέρα που άκούω πως δεν γδύνθηκες. Το πράγμα πήγαινε καλά. Άπό την Δευτέρα ως το Σάββατο, ο άρρωστος έμεινε ντυμένος. Την Κυριακή όμως, ξανάρχισε τα ίδια. Ο γιατρός άρχισε να τον μαλλώνει.

—Γιά σταθήτε, δέκαψε ο άρρωστος έκνευρισμένος. Δεν έχετε την άπαιτηση να δουλεύω και την Κυριακή!

Ο ΡΟΛΑΝ ΠΕΤΙ ΚΑΙ Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Ο Ρολάν Πετί, ο Γάλλος χορευτής και χορογράφος που έγινε περίφημος για τα τολμηρά του μπαλέτα —λέται ότι την «Κάρμεν» του δεν μπόρεσε να την χορέψη ή Μόρια Σέρρε Λόγα... άγγλικής σεμνοτυφίας— βρίσκεται τώρα στο Λονδίνο με ένα πρόγραμμα που προκαλεί άπειρα σχόλια. Το χαϊδεμένο παιδί του γαλλικού μπαλέτου περιλαμβάνει στο ρεπερτόριό του το «Δωμάτιο», ένα καινούργιο έργο, γραμμένο επίτηδες γι' αυτόν άπό τον γνωστό συγγραφέα άστυνομικών μυθιστορημάτων Ζωρζ Σιμενόν. Το μπαλέτο, βέβαια, δεν είναι ένδιαφέρον άπό άστυνομικής κυρίως άπόψεως, αλλά και τα μυθιστορήματα του Σιμενόν διαφέρουν βασικά από το κοινό εντετακτικό στόμα.

Στο πρόγραμμα πάντως περιλαμβάνεται και ή θρυλική πλέον επιτυχία του θιάσου, ή «Κάρμεν». Και, όπως έβεβαιωσε τους δημοσιογράφους ο Ρολάν Πετί, ή «Κάρμεν» «σοκάρησε» άκόμη και το Παρίσι, λόγω της μουσικής του Μπιζέ, ή οποία βεβαίως τους φάνηκε άγνωστή.

Ο Ρολάν θα χορέψη με την σύζυγό του Ρενέ Ζαμπαίρ, το έίδωλο των «μπαλετομανών» της Γαλλίας. Οι δύο μεγάλοι αυτοί χορευται παντρεύτηκαν πριν 18 μήνες, αλλά γνωρίζονται από μικροί γιατί μαζί έμαθαν χορό.

Για τα μπαλέτα του, ο Ρολάν Πετί έδηλωσε: —Δεν μού άρέσει να τα χαρακτηρίζουν εύπερ - μοντέρνα. Έγώ θέτω, όμως, ότι μπορούν να θεωρηθούν πιό σύμφωνα με το πνεύμα της εποχής, γιατί έχουν έντονα έρωτικό χρώμα.

Ο «μοντερνισμός» του αυτός του έφερε πολλά κινηματογραφικά συμβόλαια, μεταξύ των οποίων ο «Χάνς Κρίστιαν Άντερσεν», στο οποίο χορεύει ή Ρενέ, και το τελευταίο του «Ολα για όλα» του Μπίγκ Κρόσμπι.

Υπάρχει όμως κάτι, που ο Ρολάν Πετί, σαν γνήσιος Γάλλος, δεν καταλαβαίνει: ή επέμβασις της λογοκρισίας. —Με θέλουν γιατί ή δουλειά μου είναι τόσο σέξυ, λένε, κι ύστερα... κόβουν τις καλύτερες σκηνές. Έτσι, εις το «Σ» αγάπησα στα δειρά μου («Μπαρμπα - Μακροπόδης») είδα πως το άποκορύφωμα του χορού της Λεόλι Καρόν, είχε κοπεί.

Η τελευταία έργασία που τελείωσε είναι ένα φιλμ με θέμα το «Φοβι Μπερζέρ».

—Υπάρχουν γυνά κορίτσια: είμαι βέβαιος ότι οι λογοκριται θα περικόψουν και δεν μπορώ να καταλάβω γιατί. Η φιλοδοξία του είναι να κάνη ένα φιλμ μοναχός του, ώστε ενά κρατά ο ίδιος το ψαλίδι!

■ ■ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ "Ιμπν Σαούντ της Άραβίας άγόρασε τελευταία, στο Παρίσι, μικρά αυτοκίνητα του ενός ήπιου για τα... είκοσιπέντε από τα... 247 παιδιά του!

■ ■ ΕΝΑ δεκαόροφο ξενοδοχείο πρόκειται να κτισθ ή στην Μόσχα. Θα είναι το μεγαλύτερο της Εύρώπης, με 2.700 δωμάτια.

ΤΙ ΓΥΑΛΙΑ ΘΑ ΦΟΡΕΣΟΥΜΕ το καλοκαίρι; Την άπάντηση δίνουν οι νέες «στάρ» Ζ. Πιερέ, Ναταλί Νατιέ, Ι. Ίλντά και οι άδελφές Μπορντό, που λανσάρουν τα τελευταία σχέδια των μεγαλύτερων όπτικων οίκων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Ένας δικαστής, κρίνοντας περιπτώσεις μικροκλοπών, άναλύει μια λεπτομέρεια νομικής φύσεως:

«Αι υποθέσεις δεν άνταποκρίνονται πάντοτε εις την πραγματικότητα», λέει. «Υποθέσωμεν, π.χ., ότι ήρωτώμην υπό τινος πρό δέκα λεπτών, άν το άρολόγιόν μου εύρίσκειται έντός του θυλακίου μου. Θα άπεκρίνομην, βεβαίως, «Ναι». Την στιγμήν όμως ταύτην άκριδώς διαπιστώ ότι το έχω λησμονήσει έν τη οικία μου».

Το μεσημέρι έφθασε και τέσσερις μικροκλέπται είχαν δικασθ ή, είχαν πληρώσει διάφορα μικρά πρόστιμα που τους επέβλήθησαν και είχαν άφεθ ή έλευθερί. Ο δικαστής κουδέντισσε λίγο με κάποιον φίλο του και πήγε σπίτι του για φαγητό.

Πώς θα άνησυχησε για το ρολόι σου! του λέει ή γυναίκα του. Τέσσερις άνθρωποι έστειλες να το πάρουν! Έγώ το έβασα στον πρώτο, αλλά φαίνεται πως άργησε πολύ να σου το φέρη!

Όντως, οι υποθέσεις δεν άνταποκρίνονται κάποτε εις την πραγματικότητα.

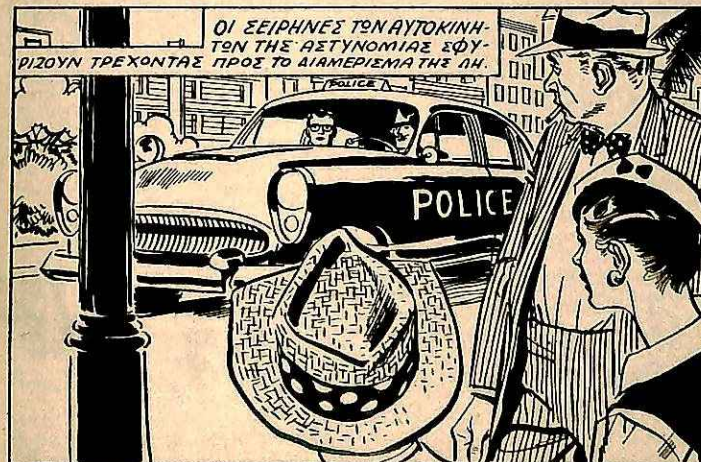

ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ αυτομάτων έργαλείων, που άνοιξε πρό ήμερών στο Λονδίνο, έπεδείχθη και ένα βίντσι 5 τόννων που κινεί τα πιόνια ένός γιγαντιαίου σκακιού. Ένας καλός σκακιστής δεν έχει παρά να πιέση το κατάλληλο κουμπι —και τα υπόλοιπα είναι δουλειά του γερανού. Θύματα δεν έσημειώθησαν μέχρι στιγμής.

Pin Kίρμπυ

Pin Kίρμπυ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

[illegible]

— Γε- καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐπίθετα —
Παιδὶ τοῦ Βήματος...

5. Μὲ αὐτὰ ἀσχολοῦνται οἱ σιτι-
σμαὶ εἰς τὸν στρατὸν — Γραφά-
βησαν κατὰ τὸ ἀλφάβητον διδου-
σὴν τοῖς στρατιώταις ἐν ἑκαστῇ
τῇ ἡμέρᾳ ἐνὸς ἔτους — «...τοῦ
λόγου παρακλαίειν» (νὰ ἀρχίζω
τὴν τιμωρίαν μὲ ἐπιπλήξεις) =

6. Ἔθος, συνήθεια... λατινιστί!—
Χρήσιμον εἰς τὸν ἄνθρωπον ζωὴν
ἀντιστρόφως (δημ.).

7. Παινετικὸν — Τὸ Πασαλιμάν
...— Ἐνδυμα κληρικῶν.

8. Πρό τῶσαν ἀκριβῶς ἐτῶν ἀπέθανε
ὁ Ἀριστοφάνης! (Δύο σύμφων
καὶ ἕνα φωνήεν ἀριθμητικῶς!)

9. Δραστήρια, άκούραστα — Γραμματισμός διαχωρισμού.

10. Το 1922 δολοφονηθείς Γερμανό υπαυργός των Έξωτερικών — Ενδεικτικού τού τόπου.

11. Πάν εἶδος λαχείου — Νηκτικό
πιπνοῦ ἢ ὀσική.

12. Ἐνδιαφέρει, ἐμπροκικῶς, πολλοῦ
Πυργίους (ἀρχικά) — Τὸ πιὸ ὁ
κούραστο ἐπίπρημα...

ЗИГК ЗАГК

Α	Σ	Ι	Ν	Ε	Π
Η	Ι	Π	Α	Λ	Ι

Π	Ε	Ο	Ρ	Ν	Σ
Ι	Α	Π	Λ	Θ	Τ

Γ	Δ	Π	Α	Ο	Ι
Ο	Ν	Υ	Π	Σ	Ε
Α	Σ	Ε	Ψ	Ι	Π

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτως καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πόντους βαθμούς για κάθε

Προσθέστε τώρα το σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1 - 29 βαθμολογοῦνται μετὰ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 36 - 40 βαθμολογούν
ται με «ΑΡΙΚΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36 - 40 βαθμολογούν
ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41 - 45 βαθμολογούν
ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

... ΜΙΑΣ
ΜΙΚΡΗΣ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

* 'Ιούλιος πλέον, («μῆνα τῆς χαράς» τὸν ἔλε-
γαν οἱ Σάξονες) καὶ ὅση Μεγάλη Ζωὴ ἔχει νὰ
δείξῃ τούτῃ ἡ μικρὴ πολιτεία μας στὴν θερινὴ
«σαιζόν» της, τώρα θὰ φαυῖ.

* Μαρτίνη με θότκα —ἀντί για τζίν— είναι η νέα μόδα εις τὸ σπῆλαιον τοῦ Ἑρακλείους, προσφιλές πάντα καραβάν-σεράϊ τῶν διερχομένων Πεζοναυτῶν.

✦ Ήταν πράγματι ώραισιτάτη ή έμπνευσις του Δ'ευ-
θυνου της AIR FRANCE κ. R. DUGUÉ να στείλει σ'
 όλους τους φίλους του μίαν έπιστολή προστιμής φιλίας

Δεν θέλω να σάς αφήσω, προτού σάς παρουσιάσω τον αντικαταστάτη μου: κ. C. MAYERUS. Είμαι δέσμιος ό- τι σάς επιφυλάσσει την καλύτερη υποδοχή και ότι ού-

♣ Και ο κ. MAYERUS απει-
δείχθη εξ Ίσου συμπαθής ό-
σον και ο κ. Ντυγκέ, και κά-

✦ Εξοστράτεια μέχρι το εικηνη Παρκς, - και τι οδυνησ
και τι επίπονο να διασχίζει κανείς προς Βορράν την γραμ
μή Κοραή!

ὦ, αὐτὰ τὰ ἀπίθανα, τὰ ἀνήσυχα, τὰ ἀτίθασα σύγ-
χρονα Νειάτα.

Τρία βήματα εμπρός, - σεισπυγισμός και γύρος. Τρία

δηματα ὀπίσω, - σεισπογυγισμός και γυρος. Αποχωρισμός
και τὰ αὐτά. Ἐναγκαλισμός και τὰ αὐτά.

♣ **Περί τὰ ἑκατόσια χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν πλατεία τοῦ Συντάγματος καὶ ὀλίγα μόνον ἀκόμη. Ἐξω ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, - ἔχει, μὴν τὸ ἐξοχούμεν - καὶ ἡ Θεσσαλονίκη τὴν Μεγάλην τῆς Ζωῆ! - σ' ἓνα πολιτισμένον προαίτιον ποὺ λέγεται Πανόρσμα, ὑπάρχει - ἡ «Βίλλα Ρήτ».**

Δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀπαράμιλλη ὁμορφιὰ τοῦ τοπίου ποὺ ἀφῆνε ἀλημονάκις ἐντυπώσεις, μὲ τὸν ὄγκο τοῦ Χριστιανικοῦ ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ καὶ τὸ πολυχρωμιο χαλὰ τοῦ κάμπου ἀπὸ τὴν ἄλλην, ἀλλὰ καὶ τὰ γελαστοῦ παθιγόνος, ἡ πίστις, οἱ ἀνθρωπολόγιστες καὶ σκιερὲς τρυφότητες, τὰ πατέρνια, τὰ σαλόνια καὶ τὰ τζάκια

/ τὸ κυριώτερο: ἐπιθλιψις προσωπική, καὶ εἰς δοῦμ-
κάποιε τί μεγάλη σημασία ἔχουν ἡ προσωπικὴ
ἐπιθλιψις καὶ ἡ προσωπικὴ σφραγιδα στὴν ὁρ-
γάνωσι τῶν δισφύρων Ἑθνικῶν καὶ Σπλητῶν.

τόν καιρό, μετά τους γάμους της Grace Kelly. Στο Παρίσι, αλήθεια, σύμφωνα με μια επίσημη στατιστική τη Δημαρχία, έσημειώσαν μεν ένα άνοδο κατά 10% από άποψης δημοσιότητας. Άραγε η δική μας Στατιστική 'Υ

πληροσία (που τόσο θαυμασία εξελίσσεται αυτά τα τελευταία χρόνια) έχει κανένα παρόμοιο κατάλογο της...στατιστικής κλιμακώσεως των διαφορών βαπτιστικών;

* Πολλά πάντως τὰ καλὰ, ἀπὸ τοὺς πριγκιπικούς αὐτοῦ γάμους, τὸ ἐνδιαφέρον γύρω ἀπὸ τοὺς ὁποίους παραμένει ἀμειώτων καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς Ριβιέρας, μέχρι καὶ τοῦ

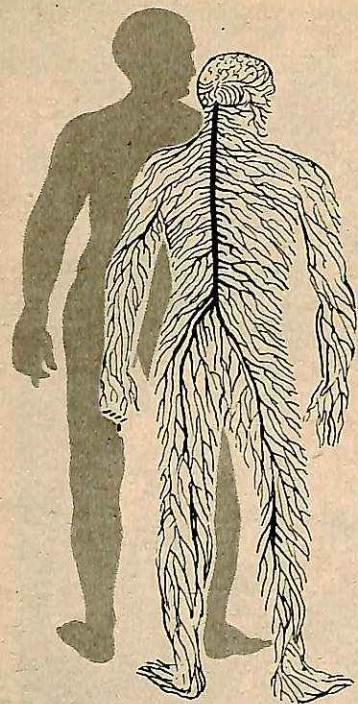
† «Ένα από τα πολλά καλά μετά τους γάμους: αί μετοχα-
ρίσματα! Εξαιρετικά Ουλτράμιν Λευκίτη από Μουσική (σπίλ

της Εταιρίας Θαλασσιών Λουτρών του Μονακό (τας οποί-
ας, ως γνωστόν, αγόρασε προ διετίας ο 'Αριστοτέ-
λης 'Ωνάσης προς 700-1000 φράγκα γαλλικά έκαστην,
άνεδωκεν εις 3.200 φράγκα.

▲ Ἐμπιστευτικόν (!): Ὁ Α. Ω. δὲν πωλεῖ...

INDEX

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 11 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

ΕΙΣΘΕ ΝΕΥΡΙΚΟΣ;

Φίλε μου, σεις που εκπλήσσεσθε από την μηχανική τελειότητα ενός τηλεφωνικού καλωδίου. Και σεις που στέκεσθε έκστατικοί εμπρός στις σύγχρονες ηλεκτρονικές επιτεύξεις. Και σεις που απλώς γνωρίζετε πως ένα συρματάκι μόνο αρκεί για να καούν όλες οι «ασφάλειες» του σπιτιού σας. Φίλε μου, σεις, προσέξτε ποτέ πως λειτουργεί —το Νευρικό σας Σύστημα:

Το άτιμτο Μάτι

Το μάτι! Το λεπτότερο, το τελειότερο, το ευπαθέστερο ίσως τμήμα του ανθρώπινου οργανισμού. Έκατον τριάντα εκατομμύρια όπτικοι «λήπται» ή «δέκται» στέλνουν μαγικές έντυπώσεις στο μυαλό. Αυτό τις κατατάσσει, αυτό τις ερμηνεύει, αυτό τις χαίρεται! Ένα τριαντάφυλλο, μιάν δημοφιλής, μιά γαλήνια θάλασσα, το χαμόγελο μιάς γυναίκας αγαπημένης... Καμιά φορά, φυσικά, τα όπτικά νεύρα ερεθίζονται χωρίς να χρειάζεται: ένα απότομο κτύπημα σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο δημιουργεί μιά λάμψη στον γυμνό οφθαλμό. Είναι αυτό που λέμε «είδε άστέρια»!

Το Νερό Μπορεί να Καίη...

Ένα από τα τελειότερα «ηλεκτρονικά» δίκτυα είναι αυτό που συνδέει τον εγκέφαλο με το δέρμα μας, —γιατί δεν έχουν, φυσικά, μόνον τα άκροδάκτυλα το αποκλειστικό προνόμιο της αφής. Πεντακόσιες χιλιάδες αγωγοί δίδουν το μέτρο της ανθρωπίνης ευαισθησίας, —και υπάρχουν χωριστοί αγωγοί «θερμότητας» (περί τις 30.000) και χωριστοί αγωγοί «ψυχρότητας» (περί τις 250.000).

Αυτοί ακριβώς οι 250.000 «δέκται» μπαίνουν σε κίνηση όταν βρισκόμαστε κάτω από τον κατακλινιστήρα (φεύ! πώς να μην προτιμηθώ ή φραγκογενής «ντούς»!), και πλημμυρίζουν τον εγκέφαλο με μηνύματα συναγερμού και αρχίζουν οι άρτηριες του δέρματος να διαστέλλονται και η καρδιά να στέλνει πλούσια φορτία ζωογόνου αίματος σ' όλο το σώμα.

Αντιθέτως, αν το δωμάτιο είναι ζεστό, οι «λήπται» της θερμότητας ειδοποιούν τον εγκέφαλο, και αυτός, με την σειρά του, συναγείρει τρία εκατομμύρια αδένες που αρχίζουν να δροσίζουν το λεπτό κορμί με ιδρώτα...

Είναι χαρακτηριστικό πως ο εγκέφαλος, διαρκώς απασχολημένος και γεμάτος έννοιες και προβλήματα, δεν δίνει σημασία σε μηνύματα, εκτός αν προέρχονται από έναν μεγάλο αριθμό δεκτών. Εάν π.χ. ακουμπήσετε μιά ζεστή θελόνα στο δέρμα σας, δεν θα αισθανθήτε μεγάλη ενόχληση, αλλά φαντασθήτε τί κατακραυγή σηκώνουν οι «δέκται» αν ακουμπήσετε δόλοκληρο σίδερο!

Γι' αυτό και είναι επικίνδυνο να δοκιμάζετε το μπάνιο του μωρού μόνον με τα άκροδάκτυλα. Γιατί σε μιά μικρή επιφάνεια το καυτό νερό δεν είναι τόσο θλαβερό όσο μπορεί να είναι όταν έλθει σ' επαφή με όλο το σώμα του μωρού...

Άλλ' εύτυχώς και αυτού οι αισθήσεις συναγείρονται, κ' έχει εύτυχώς, στην διάθεσή του μιάν αρκετά διαπεραστική και αποτελεσματική σειρά...

Πράσινο! Κίτρινο! Κόκκινο!

Όταν συναγείρονται οι αισθήσεις, όλες μαζί, και όλες με τάση να φθάσουν στο ζενίθ, τότε είναι προφανές πόσο προσεκτικός πρέπει να είναι ο κεντρικός Τροχονόμος!

Πράγματι, βασική αποστολή των νευρών είναι να μεταδίδουν τους μύς εντολές γι' άμεση δράση.

Άλλ' έξ' Ισου σημαντική αποστολή των είναι να κρατούν άλλους μύς σ' αδράνεια, —και φαντασθήτε πως αν δεν συνέβαινε αυτό, κάθε φορά που θα σηκώναμε το πόδι μας για να κάνουμε ένα βήμα θα έφτανε ως το σαγόνι, το δικό μας ή και του γείτονος!

Κατά την διάρκεια του ύπνου τα ανασταλτικά αυτά νεύρα παίζουν τον σπουδαιότερο ρόλο, υποχρεώνοντας όλους τους μύς σ' αδράνεια. Γι' αυτό, σ' ώριμες περιπτώσεις, υπάρχει αυτή η «παράλυσις του τρόμου» όταν βλέπουμε ένα εφιαλτικό όνειρο. Θέλουμε να στριγγλίσουμε, θέλουμε να το θάλουμε στα πόδια, μα δεν μπορούμε.

Πάλι καλά.

Σκεφθήτε τί θα γινότανε αν μπορούσαμε...

Η νοραδρεναλίνη της Συνέσεως

Ένα κακό έχουν τα νεύρα, εν σχέσει με όλα τα άλλα κύτταρα: δεν ανανεώνονται και δ' ε'ν αντικαθίστανται...

Το καμμένο δέρμα αυτοθεραπεύεται, τα νύχια φυτρώνουν και κόβονται και ξαναφυτρώνουν —άλλα όταν ένα νευρικό κύτταρο καταστραφή, τίποτε δεν το ξαναφέρει στη ζωή. Απλώς τα άλλα γειτονικά νευρικά «καλώδια» φροντίζουν να το απομονώσουν και να το παραπλεύσουν.

Υπάρχουν, ως γνωστόν, διάφοροι βασικοί διαίρεσεις του νευρικού συστήματος. Ο ένας κλάδος διευθύνει τις λεγόμενες «αυτόματες» λειτουργίες (χώνευσις, αναπνοή, καρδιά κλπ.) και διαιρείται σε δύο μέρη: το συμπαθητικό σύστημα, που συνήθως ενθαρρύνει την ενέργεια, και το παρασυμπαθητικό σύστημα που κατά κανόνα την αναστέλλει. Εάν αφήναμε το συμπαθητικό σύστημα να λειτουργεί μόνο του, χωρίς περιορισμούς, όλες οι λειτουργίες θα έφθαναν στην διαπάσση, μέχρι αυτοκαταστροφής: η καρδιά, π.χ. θα κτυπούσε με ρυθμό τόσο γρήγορο που κάποτε θα έσπαζε. Εάν λειτουργούσε μόνον το παρασυμπαθητικό, η καρδιά θα σταματούσε.

Ο συντονισμός των δύο αυτών συστημάτων, (με τις δύο πανίσχυρες εκκρίσεις των, την αδεύλχολίνη και την νοραδρεναλίνη), είναι που διατηρεί όλο το νευρικό μας σύστημα σε μιά τάξη.

Αν φιλονικήσετε, λοιπόν, με φιλικό σας πρόσωπο (και τα φιλικά μας πρόσωπα είναι συνήθως οι άμεσοι δέκται του θυμού μας), προσέξτε την αδεύλχολίνη της όργης σας!

Μπορείτε πάντοτε να την μετριάσετε, με την νοραδρεναλίνη της συνέσεως και της ήρεμίας...

Συνεπώς, Φίλε μου...

Συνεπώς, φίλε μου, αν είσθε «νευρικός», τα μόνα που δεν φταίνε είναι τα νεύρα σας. Διαβιβάστικόν ρόλο παίζουν και εντολές μόνον εκτελούν, και ο υπεύθυνος είναι πάντα εκείνος ο Κεντρικός Τροχονόμος που είναι, ή δεν είναι σε θέση να κρατήσει σε μιά τάξη το χάος των έντυπώσεων και συναισθημάτων που απασχολούν τον σύγχρονο άνθρωπο. Αν το μυαλό, σε μιά στιγμή αμφιβόλου ευθυκρισίας, στείλει ένα ξέφρενο μήνυμα στο στομάχι να αρχίσει να παράγει περισσότερα υγρά (που δημιουργούν, ως γνωστόν, το έλκος), τί φταίνει τα καμμένα τα νεύρα αν, μηχανικώς, διαβιβάσουν αυτήν την εντολή;

Σε μιά περίπτωση μόνον έχουν την απόλυτη ευθύνη: στο λόζυγκα, που κατά μιά θεωρία είναι μιά μικρή επανάσταση ανεξαρτησίας των αναπνευστικών νευρών. Ένα ανεξήγητο επίσης φαινόμενο είναι το γαργάλημα, —που πάντα απασχολεί τους επιστήμονες...

Κατά τα άλλα, τα νεύρα είναι μιά χαρά όταν το μυαλό μας είναι μιά χαρά και δεν τα φθείρει. Η αντικατάστασις μιάς «δέσμης νευρών» αν καταστραφούν από λόγους εξωτερικούς, είναι από τις λεπτότατες χειρουργείες και γίνεται κάτω από μεγεθυντικό φακό. Άλλα τέτοιες χειρουργείες δεν γίνονται κάθε μέρα, και ο μόνος που μπορεί να διατηρήσει τα νεύρα του γερά είναι ο ίδιος ο κάτοχός των.

Υπάρχουν θέβαια φάρμακα.

Υπάρχουν συνταγές.

Άλλ' η καλύτερη συνταγή παραμένει —λίγη πρωινή γυμναστική, μιά προσευχή στον Καλό Θεό και η συνεχής επίγνωσις πως... και οι άλλοι άνθρωποι έχουν νεύρα.

Η ΓΑΛΛΗΝΗ ΚΑΙ Η ΤΑΞΗ βασιλεύουν στο κοτέτι από τότε που οι κόττες έδωσαν τα μαύρα από αλουμίνιο γυαλιά με την ειρηνιστική αποστολή

Κάθε πρόβλημα

βρίσκει τη λύση του

Όχι, δεν είναι κριτικό σε πρεμιέρα, τα διατροφικά αυτά πουλερικά. Είναι τα κατόπια του κυρίου Μάρτεν Σπίντερ, ο οποίος έδωσε ένα πρόβλημα που έσπασε τους όρνιθοτρόφους όλων των αιώνων: την διατήρηση της ειρήνης στον όρνιθώνα, την ώρα του φαγητού.

Είναι γνωστόν πως τα κλασσοπούλα, στην βουλμία τους, αντί να τσιμπούν τους σπόρους στην μικρή φάτνη γύρω από την οποία συναρτίζονται, τσιμπούν συχνά... το μάτι του διπλανού των. Τέτια άτυχία καταλήγουν σε μάχες άγριες, γιατί όταν τα κλασσοπούλα δούν αίμα επιτίθενται και σκοτώνουν τον αντίπαλο! Έτσι, ο κ. Σπίντερ είχε καμιά ντουζίνα απόλες την έδεμαδα, στην μικρή του φάρμα στην Ολλανδία.

Οι δύο του γιοι όμως, ο Σίγμεν και ο Τζίπε, στράφηκαν άμεσως στη δουλειά. Εφήρμασαν παρωπίδες από αλουμίνιο στο ράμφος κάθε πουλερικού, ώστε να μπορεί μόνον να βλέπει για να τρώει, αλλά όχι και να επιτίθεται, (γιατί η επίθεση προϋποθέτει μεγαλύτερο όπτικό πεδίο). Αποτέλεσμα: ο κανιβαλισμός σταμάτησε, στην φάρμα του κ. Σπίντερ. Η παραγωγή ανέβηκε κατά 20%. Και —το κυριότερο— ο ίδιος απέκτησε ένα νέο σημαντικώτατο εισόδημα, με την συστηματική πλέον παραγωγή, σε μεγάλες ποσότητες, αυτών των πρωτοτύπων ασφαλίστικων παρωπίδων...

Ο ΣΙΓΜΕΝ ΚΑΙ Ο ΤΓΙΠΕ εφαρμόζουν τη μέθοδό τους — που έμειωσε τα κρούσματα του «κανιβαλισμού» και αύξησε σημαντικά την παραγωγή

Ο άκοίμητος Τροχονόμος

Στέκεται, πράγματι, ο σύγχρονος άνθρωπος ένεός: σε μιά στιγμή, σε λίγα δευτερόλεπτα, δυο σώματα ένωονται και ή 'Α-θήνα μιλάει με το Τόκυο, ή Μόσχα με την Μασδρίτη, ή Στοκ-χόλμη με το Χόνγκ - Κόνγκ.

Άλλά την ίδια ακριβώς στιγμή εκατομμύρια άλλα μηνύματα, ακόμη ταχύτερα, ακόμη πιο άστραπιαία, βοηθούν την τηλεφωνήτρια να ενώση τις γραμμές, τον τηλεφωνούντα να σηκώσει το ακουστικό, τον μηχανικό να «ένισχύσει» το «κύκλωμα».

Και μέσα στις είκοσιτέσσερις ώρες μιάς ημέρας, άλλα τόσα έκατομμύρια «μηνύματα», μέσα σε δισεκατομμύρια κύτταρα, λένε στην καρδιά πότε να χτυπήσει, στους πνεύμονες πότε να αναπνεύσουν, στα μάτια πότε να δούν και στ' αυτιά πότε ν' ακούσουν.

Και για να γίνουν όλα αυτά σωστά και ώραία και τακτικά χρειάζεται κάποιος Ρυθμιστής, να τα κρατάει όλα σε μιά τάξη.

Μέσα στα τόσα δυσχερή κυκλοφορικά προβλήματα της σύγχρονης έποχής μας, το άτομικό, έσωτερικό μας κυκλοφορικό σύστημα είναι από εκείνα που χρειάζονται τους πιο έμπειρους Τροχονόμους.

Οι Πατάτες Θέλουν 'Αλάτι!

Τρεις χιλιάδες επιθήλια έχει η γλώσσα και το καθένα συνδέεται, με ένα νευρικό καλώδιο, με τον εγκέφαλο. Κανείς δεν ξέρει πως ακριβώς τα επιθήλια αυτά εργάζονται, αλλά η τρέχουσα θεωρία λέει ότι τα λεπτότατα μόρια των τροφών εφαρμόζονται στο κάθε επιθήλιο όπως οι πρίζες, φράζοντας ώριμένα «κυκλώματα» και τιέλλοντας στον εγκέφαλο μιάν ώριμένη συγκίνηση. Ο εγκέφαλος ερμηνεύει αυτήν την συγκίνηση, και καταλήγει σε μιά κρίση: το πορτοκάλι είναι ξινό, οι πατάτες θέλουν άλάτι, ή μπριζόλα αυτή θέλει περισσότερο ψήσιμο...

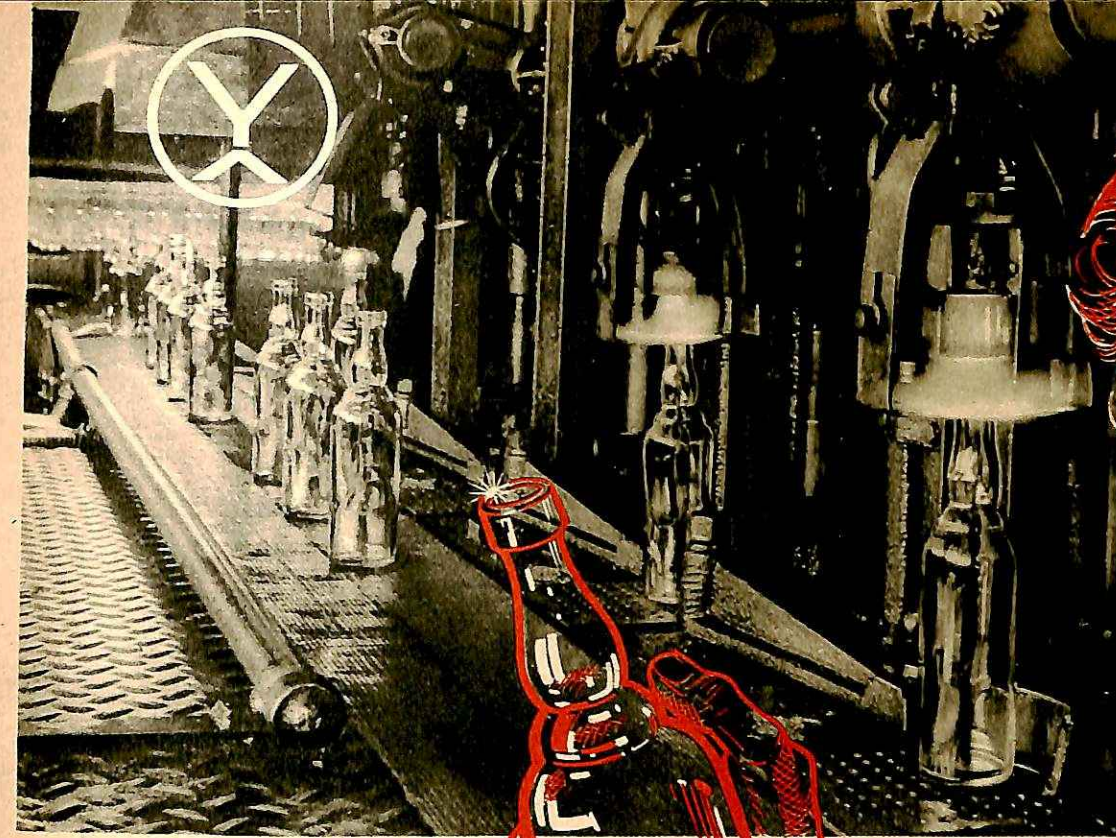
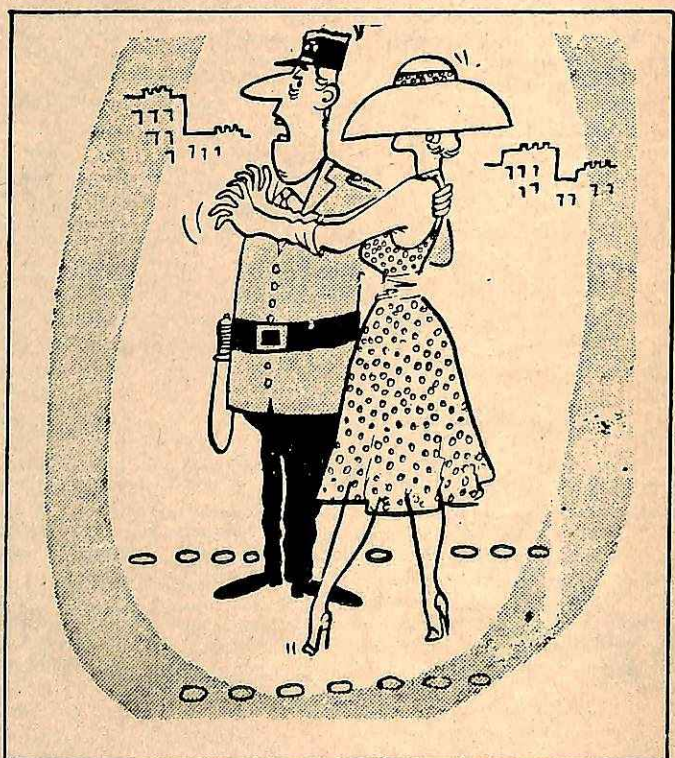
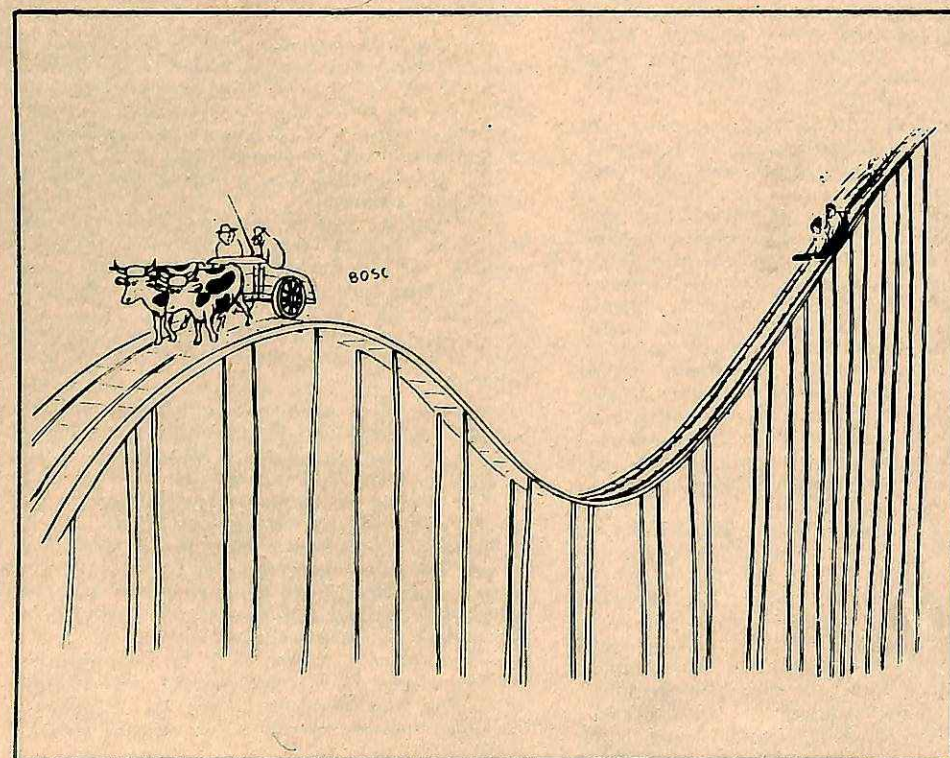
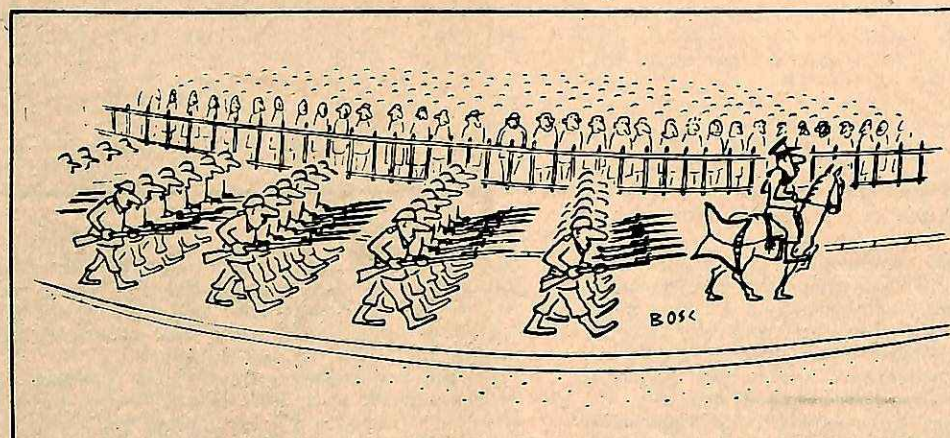
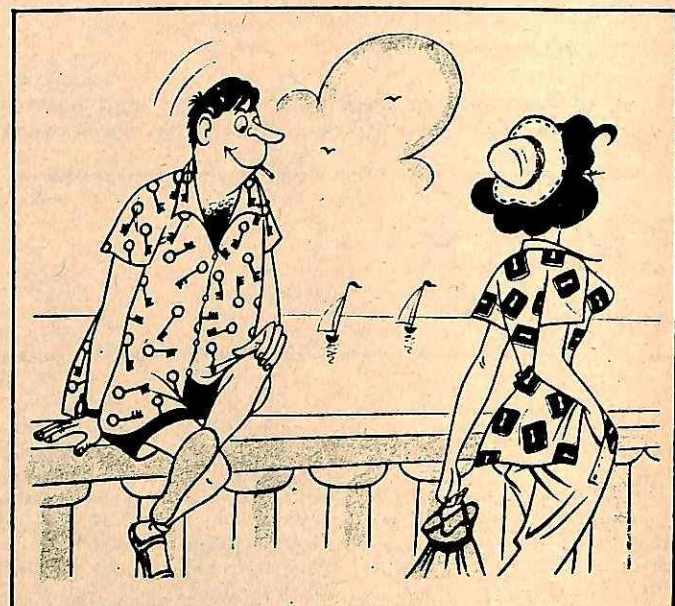
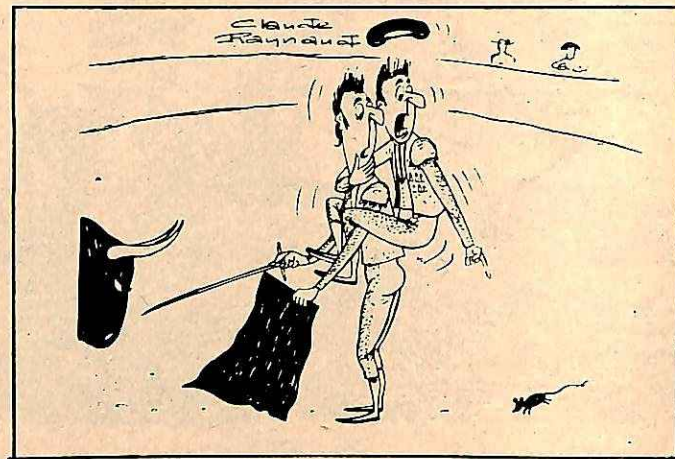
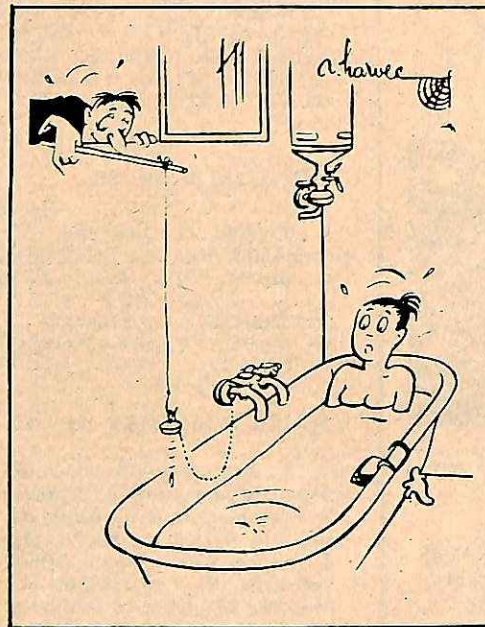
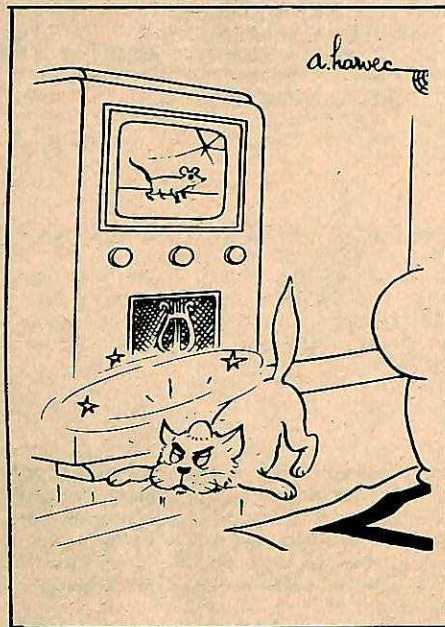
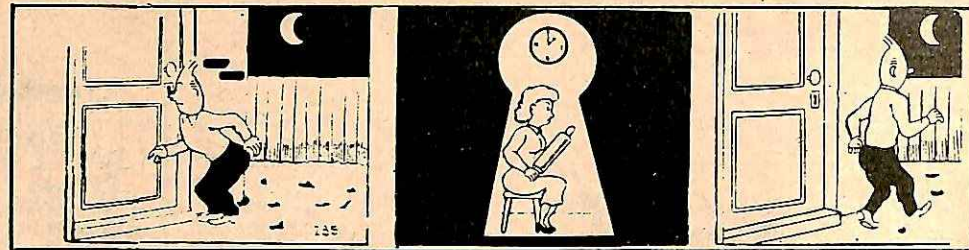

Ένας γνώριμος Σκοπός

Εάν η γλώσσα έχει απλώς τρεις χιλιάδες επιθήλια, το αυτί έχει έκατο χιλιάδες κύτταρα. Λεπτότατα νεύρα στο έσωτερικό του αυτιού συλλαμβάνουν και τον παραμικρότερο θόρυβο και αρχίζουν να τρεμίζουν όπως το σάχυ στον άνεμο. Δημιουργείται τότε ένα «ρεϋσμα», ένα «κύκλωμα», που καμιά φορά είναι τόσο άδύνατο, που χρειάζεται να μεγεθυνθή χιλιάδες φορές για να γίνει αντιληπτό. Κι όμως, ένας τέτοιος κραδασμός, απλώς αρκεί για να φθάσει μέχρι το αυτί μιά μουσική νότα.

Άλλ' υπάρχουν δυσκολώτερα προβλήματα. Μιά δόλοκληρη δημοβροντία κραδασμών φθάνει έως το αυτί ταυτοχρόνως, και μιά άστραπιαία «κρίσις» την κατατάσσει αυτόστιγμεί: είναι το σφύριγμα ενός τραίνου, ή φωνή ενός φίλου, το γαύγισμα ενός σκύλου, ή απλώς ένας γνώριμος σκοπός.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ημερησίως).

Ἡ πολύτιμος πεῖρα 41 ἐτῶν δημιουργικῆς ἐργασίας εἰς τὴν
ὕαλουργία καὶ τὰ πλέον σύγχρονα ἐπιστημονικά καὶ τε-
χνικά μέσα πού διαθέτομεν σὰς δίδουν σήμερα τὴν δυνα-
τότητα νὰ ἐμπιστευθῇτε τὰς παραγγελίας σας εἰς τὸ με-
γαλύτερο βιομηχανικὸ ὄργανισμὸ τῆς χώρας.

Ἀσύγκριτος εἰς δυνατότητα παραγωγῆς καὶ ἀσυναγώνι-
στος εἰς ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Ἐπίσης εἰς τὸ ὑαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται

- ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΩΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΕ
- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
- ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Κατά τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια ἡ Ἑλλάς ἀπέκτησε ἓνα σύστημα παραγωγῆς-μεταφορᾶς-διανομῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας ποῦ ἐνσωματώνει τὴν τελευταία λέξι τῆς Ἐπιστήμης καὶ Τεχνικῆς. Τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τῆς ΔΕΗ δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὰ διαφημιζόμενα ἀνάλογα ἔργα τῶν μεγαλυτέρων χωρῶν τοῦ κόσμου παρὰ μόνον κατὰ τὸ μέγεθος.

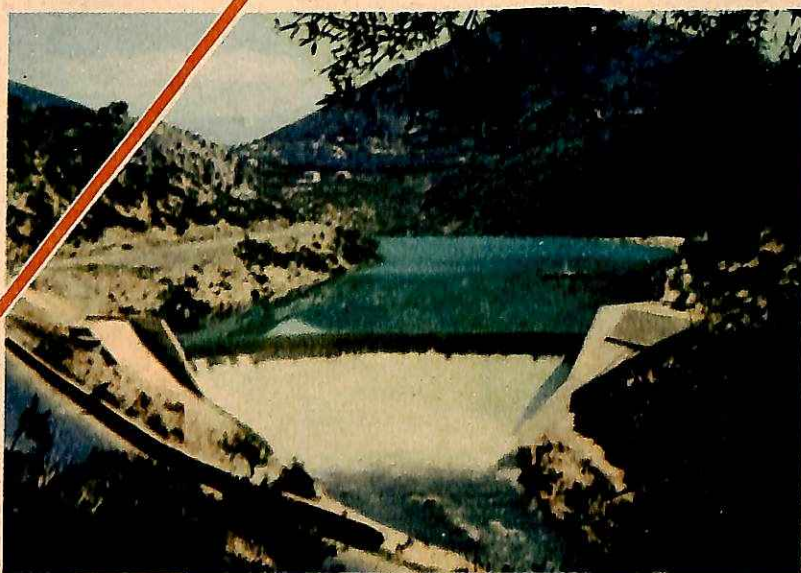
Τὸ Πρόγραμμα Ἑξηλεκτρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐκτοπίζει τὸ λυχνάρι ἀπὸ τὰ χωριά μας καὶ διαδίδει παντοῦ τὴν διαύγεια τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός. Κάνει ὅμως κάτι περισσότερο: μὲ τὴν ἐξασφάλισι ἀφθόνου καὶ οἰκονομικοῦ ἡλεκτρισμοῦ, παραγομένου ἀπὸ ἐγχώριον λιγνίτην καὶ ἀπὸ ὑδατοπτώσεις, χωρὶς ἐξαγωγὴν συναλλάγματος, θεμελιώνει στερεὰ τὴν ἐκβιομηχάνισι τῆς χώρας καὶ τὸν συγχρονισμό τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας.

Αὐξήσις τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ τῶν εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως τῶν ἀνθρώπων εἶναι οἱ μακροχρόνιοι σκοποὶ τοῦ προγράμματος τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἑλεκτρισμοῦ.

ΔΕΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΛΟΥΡΟΥ ΠΟΥ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΛΑΔΩΝΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΝ

